

ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

III

320

IA
LN

~~5~~

329

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

10048

30. MAI. 1958

三、320

3

BIB
AKA
AS
10

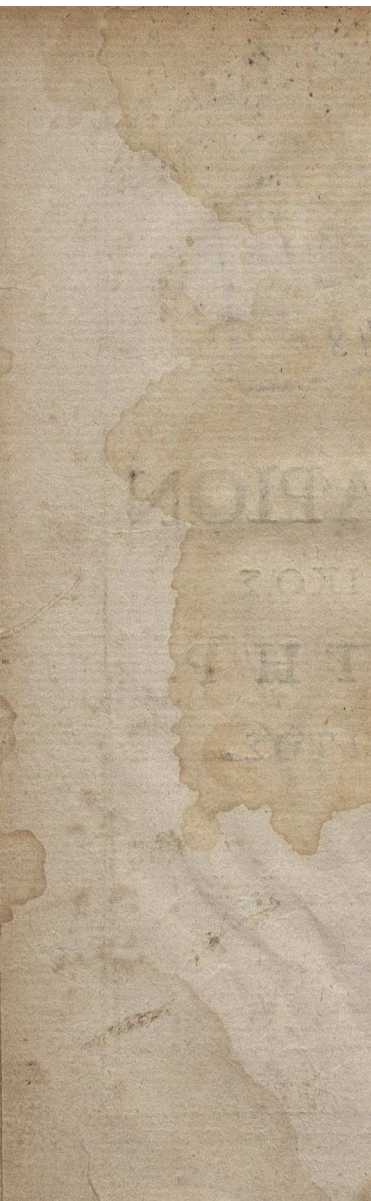
30

ΕΠΙΣΤΟ

Η' ΕΠΙΣΤ

ΧΑΡΑ

ΤΟΜΟΣ Γ

ΕΠΙΣΤΟ

Η' ΕΠΙΣΤ

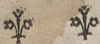
ΧΑΡΑ

Δι' ἧς διδάσκονται οἱ Φιλο
Επιστολῶν πρὸς ὁποιοῦν
Τίτλους ἐκάσω, καὶ τὸν
σήμερον σωηθίζεται.
δασκαλία πρὸς Μιμήσ
δείγμασι. Καίτινες καν
Πραγμα

Μετὰ Προθήκης Ἰσοεικῆς πληρο
κῶν Θρόνων τῆς Ἀνατολικῆς
νολογίας, Μιωολογίας, καὶ
Παχαλίων, καὶ ἄλλων Ἀνα
Οἷς ἐν τέλει προσετέθησαν καὶ
δεεῖκε Βασιλέως Πρυσίας,
Αὐτοκρατορίας ἀπασῶν τῆς
Σόλμι, πρὸς τὸν Κόμητα Πα

ΤΟΜΟΣ Π

Νεωσὶ Μετατυπωθῆν
σφαλμάτων δ

α ψ π ά. ΕΝΕΤΙ

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ
CON LICENZA

APRIL

1802

T H P

of the ...
the ...
the ...
the ...
the ...
the ...

the ...
the ...
the ...
the ...
the ...
the ...

THE

...

...

...

...

...

...

Ο ΤΥΠΟ

ΠΡΟΣ Τ

Α'ΝΑΓΙΝΩΣ

Τ' ΠΟ' π
μετέρω σ
σις, εἰς κ
κᾶ τέτα

φελέστατος, ἄ μόνον
ἀλλὰ ἐ τοῖς κτ' μέτ
ἐπροξέμνησε σπαίλω τ
ὡς ε ἔς εἰς πολλᾶ
ὅπᾶ προεκδόθησαν,
ἔμαπελείφθησαν εἰς

γραφίαμ . Ο΄θμ
πληρώσω τῷ πρ
πιζητέμτων , ἀπε
ταρτομ τῷτομ τομ
ἔχι πλέομ εἰς ε
προθέσας εἰς τό
τερομ Ἐπισολάε
ψία τῆς Σαξωμί
ἐ ἀξίας . Ο΄σοι εἰ
τὰ ἠδύτατα μάματ
σμ ἐ τῷ γλυκύ
πισολῶμ · ἐπειδη
μέρεσ ὄλεσ τῆς π
μας , καὶ ἀκρεβεσ
ρέδωκαμ οἱ ἀρχαῖο
σεῖα τῆσ μαθητό
ἔχι πάντεσ ἕωσ
δεμ χάσμ το πα
αύτῶμ χάριτοσ ,
μέτερομ κοιρομ ἰδί
τῆς γλώσσησ δεμ
ραμ τῆς διδασκαλί
ξαθε ἔμ πάντεσ

σωῆς ἐ ἀγάπης, καθ
 τῷ τῷ ὅτι ἐγὼ ἀφ
 τὸ καλὸν τῷ ἡμετέρῳ
 ἴδιον συμφέρον, ὅξεδω
 καὶ ἤδη μετατυπωθεῖο
 μέρος τῷ πρὸς ὑμᾶς
 καὶ ἀμετρον προθυμία
 παρὰ Θεῷ πάντα τὰ
 φελέερα, καὶ τῷ β
 ἐ εὐφημα. Ε" ῥῥωθε.

Τῷ Φιλομαθῶ
ἀκρο

Ε'ΡΜΗΝΕΙ'

Ἦ ἔρα
σα τὰ
σολὰς
λκς τ
διατὶ

πων, καὶ τῆς ὕλης
της γῆμα. καὶ ἐπει
ἢ ὑπόθεσες καθὼς κα
ροι εἶναι καὶ οἱ ἔσοποι
ἀπὸ τῆς ὁποίων γῆ
καὶ χαρακτῆρος. ὅθ
γον δὲν ὑπολαμβάν
πκς τῆς σωθέσεως
ἠθέλον εἶναι ἀδύνα
θε Ἐπιστολῆς, ἔία
κτεισικὰ, εἰς τὰ ὅπ
κέως νὰ σοχαῖζεται

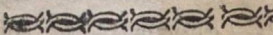
νότι, ποῖος χεῖρα, τί χ
 φει. Τῆτα εἶναι τὰ πλεον
 ροι συσῆνεν ὅλον τὸ σῶμα
 σέλλη μέγας, ἢ κὴ ταπεινο
 παρακαλῆ, ἢ συμβελλῆ
 χαίρεται, ἂν χεῖρα πρὸς σα
 δοξον, ἢ ἄδοξον, πρὸς δὲ
 ἢ πρὸς ἰσασες κάμνεν μεγαλ
 Ἐπισολαῖς, ὅθεν κὴ χεῖρα
 σιν, εἰς ταῖς ὁποῖαις ὅταν
 σαρδαῖος μὲ ὄλλωτε τὴν
 πον, κὴ τὸ χῆμα τῆς Ἐπισ
 σοτέραν ἐρμῶειαν χεῖρα π
 ὄχι χεῖρα νὰ τέρψεν τῆς τελε
 ἂν τύχη πρὸς σαφήνειαν ἐκ
 φυτα βρέφη πιπιλίζεν τὸ
 θον ἐπρόκεινα καὶ τὴν
 πρὸς ὀνήσω καμμίαν δεινότη
 νοιαν τῆς πρῶτοπείρων μαθ
 κὴ τὰς ἀποκείσεις ἐκάσης
 τέραν δὲ χεῖρα σιν, καὶ ὡ
 ὅμως συγγνώμῃ εἰς τὴν
 ματος. καὶ λάβε ὡς σημε
 πης τῆτο τὸ ταπεινὸν ὅπιχ
 μα, κὴ μὴν ἀποβλέψης εἰς
 φω, μὰ εἰς ὅσον πρὸς ἔρχε
 γάλης ἀδυναμίας. Ἐρῶ

Π Ι

ΤΟΥ ΠΑΡΟ

Περὶ δεισμῶ τῶν
Περὶ ὕλης τῆς
Περὶ εἶδους, καὶ διαίρεσιν
Περὶ Προσιμίας.
Περὶ διηγήσεως, καὶ
Περὶ τῶν τελεμῶδων
Περὶ φράσεως τῆς Ἐπιπέδου
Περὶ τῶν Γενῶν τῶν Ἰσοπέδων

Μ Ε Ρ Ο Σ

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν Ἰσοπέδων
εἰς τὸ ἔπιπέδον

Κ Ε Φ

Περὶ τῶν Ἐπιπέδων
Παραδείγματα εἰς τὸ ἔπιπέδον
Παράδειγμα εἰς ἄλλο
50λῆς.

Κ Ε Φ Α'

Περί ψευτικῆς χαρακτήρος

Περί ὑποκρίσεως τῆς ψευτικῆς

Κ Ε Φ Α'

Περί Ἐρωτικῆς, ἢ φιλικῆς

Παραδείγματα εἰς τῆτο τῶ

Κ Ε Φ Α'

Περί Εὐκτικῆς χαρακτήρος

Παραδείγματα εἰς δικτικῆς

Περί ὑποκρίσεως τῆς δικτικῆς

Παραδείγματα εἰς ὑπόκρι

Κ Ε Φ Α'

Περί συχαριστικῆς χαρακ

Παραδείγματα εἰς τῆτο τῶ

Περί ὑποκρίσεως τῆς συχα

Παραδείγματα εἰς τῆτον τῶ

Παράδειγμα εἰς ὑπόκριση

Κ Ε Φ Α'

Περί πωθαστικῆς, ἢ τοι σκωτ

Κ Ε Φ Α'

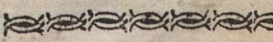
Περί εἰρωνικῆς χαρακτήρος

Παράδειγμα εἰρωνικόν.

Περί ὑποκρίσεως πρὸς τὸν

Κ Ε Φ Α'

Περί ὀχαιριστικῆς χαρακτῆ

ΜΕΡΟΣ

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν
εἰς τὸ συμ

Κ Ε Φ

Περὶ ποροβεπτικῆς χα
Παράδειγμα ποροβεπ
Ἀπόκλεισις πρὸς τὸν
Ἀπόκλεισις ὑποφατικ
Ἀπόκλεισις καταφατικ

Κ Ε Φ

Περὶ ὑποβεπτικῆς χα

Κ Ε Φ

Περὶ ὠδαμυθιτικῆς

Παράδειγματα ὠδαμ

Περὶ ὑποκείσεως τῶ ὠ

Παράδειγματα εἰς ὑ

Κ Ε Φ

Περὶ αἰτιτικῆς χαρακ

Παράδειγματα εἰς τῶ

Περὶ ὑποκείσεως πρὸ

Παράδειγματα εἰς ὑ

Κ Ε Φ Α

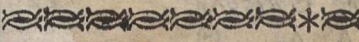
Περὶ συσατικῆς χαρακτῆρος
 Ἐπιστολῆς συσατικῆς, καὶ αὐτῆς
 Ἔτερα ἄξιόδαιμα εἰς μόνον
 Περὶ ἄποκρίσεως τῆς συσατικῆς
 Παράδειγμα κατ' ἄποκρίσιν.
 Ἔτερον ἄξιόδαιμα ὡς ἐκ
 μύθου.

Κ Ε Φ Α

Περὶ Ἐπιστολῆς εἰδήσεως.
 Περὶ ἄποκρίσεως τῆς αὐτῆς,

Κ Ε Φ Α

Περὶ Ἐπιστολῆς Δώρας.
 Περὶ ἄποκρίσεως τῆς αὐτῆς
 Παράδειγμα εἰς ἑρωσφορα
 ἄχαισθήειος.

Μ Ε Ρ Ο Σ Τ

Περὶ τῆς εἰδῶν τῆς Ἐπιστολῆς
 εἰς τὸ Δικανικόν.

Κ Ε Φ Α

Περὶ κατηγορητικῆς χαρακτῆρος
 Παράδειγμα.

Κ Ε Φ
Περὶ ἀπολογητικῆς

Κ Ε Φ
Περὶ ὀνειδιστικῆς χαρ
Παράδειγμα.

Κ Ε Φ
Περὶ μεμπτικῆς χαρ

Κ Ε Φ
Περὶ ἀπειλητικῆς χαρ

Κ Ε Φ
Περὶ φοροφασιστικῆς χαρ

Κ Ε Φ
Περὶ ἐνστατικῆς, ὅς τι
λέγεται.

Κ Ε Φ
Περὶ μικτῆς χαρακτῆρ

Κ Ε Φ
Παράδειγμα τῆς μικ

Κ Ε Φ
Περὶ Διτηρηματικῆς, ἢ
Παράδειγμα ἰσορροπικῆς
περιστάσεις.

Ἐῴτερον παράδειγμα α
Ἀριστοτέλης.

Κ Ε Φ
Περὶ λακωνικῆς χαρακ

Παραδείγματα τῆς λακ

Κ Ε Φ Α

Περὶ ἀφιερωτικῆς χαρακτ
Παράδειγμα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕ

Διδασκαλία τοῦ μιμήσ

Τρόπος δὲ νὰ μιμῶνται
τῶν ἐλαττωμάτων.

Κανόνες ὅπως πρέπει νὰ
σιν.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι

Εἰς διάφορα εἶδη

Εἰς Ἐπιστολαῖς

Ἐπιστολὴ εἰς ἀναβιβασμὸν

Εἰς ἀναβιβασμὸν ἐκείνης

Ἐτέρα εἰς ὑπανδρείαν.

Ἐτέρα εἰς Μητροπολίτιω

Ἐτέρα εἰς γυνήσιν Τίς.

Ἐτέρα εἰς αὐθροπον ὅπως ἔστι

Ἐτέρα τοῦ παραδείγματε εἰς

Ἐπιστολῆς. καὶ πρῶτον

Ἐτέρα εἰς χαραὶ Γεννηθ

Ἐτέρα εἰς ἀξίαν.

Εἴτερά εἰς ἄπολαυσιν
Εἴτερον παράδειγμα
Ἀπόκρῆσις εἰς Ἐπιστολάς
Ἐπιστολαὶ εἰς καλαῖς
Ἐπιστολαὶ εἰδήσεως.
Ἐπιστολαὶ συστατικαί.
Ἀπόκρῆσις εἰς τὰς σ
Ἐπιστολαὶ ἀδαμυθη
Ἐπιστολαὶ φιλικαί.
Ἐπιστολαὶ ὀχαιρετικαί
Κανόνες εἰς Ἐπιστολάς
Ἐπιστολαὶ πραγματείας
Ἐπιστολή, μετὰ τὴν ὅτι
τῶν δὲ μετῆτα
Ἀπόκρῆσις αὐτῆς.
Ἐπιστολή εἰδήσεως πρὸς
τῆτα ὅτι τὸν κάμ
Ἀπόκρῆσις αὐτῆς.
Παράδειγμα πόλιτζα
Ἐπιστολή Φριδερίκου
σίας.
Ὁ Κόμης Σόλμι πρὸς

Τ Ε

ΕΠΙΣΤΟ.

ΧΑΡΑΚ

Η' Γ Ο

Μέθοδος πρόχειρος, δι' ἣν
πῶς νὰ σιωθῆτεν μετὰ
κῶς τὰς Ἐπιστολάς οἱ

Περὶ Ὁμοσμῆ, Ἰουλίας,
τῆς μερῶν τῆς

(ὉΡΙΣΜΟΨ ΤΗΨ

Ἐπιστολή εἶναι
χεῖρα διάλεξις
ἄπόντα, εἴτε
φίλον. ὅθεν
ρήματος ὀνομάθη. Δι' αὐτῶν
τῶν σοφῶν παλαιοὶ τὸ τῆς
ὑπενόησαν. ἐπειδὴ τὰς
ποδείχνει, καὶ ἐκείνας τὰς

δεῦν εἶναι γνώεμοι ε
 είμας κατασπλάζει
 λή, συύτομος κὺ βρα
 ἄπο τῆ γράφοντος εἰς
 λα τῆς ψυχῆς νοήμα
 πόντος προσώπε ἐν
 τομία, διατι ἀνίσ
 τὸ μέτρον τῆ ὑρέποντ
 ἀλλὰ λόγος ἐκτετα
 καὶ εἰς ἀνθρώπον ἄ
 τικῆς, κὺ προφορικῆς
 ἀμέσως εἰς τὰ ὦτα
 ὅπῃ ἡ γραπτὴ ὁμιλ
 ἄπόντος προσώπε δ
 νει τὰ νοήματά μας
 εἰς ἄλλω εἰς δὲ γράφο
 δείγματος χάριν, ὁ
 Βενετῖαν δὲ μέσ
 γνώμω τε εἰς τὴν Π
 κύραν. Γίνεται ἡ Ε
 ρόντα. ὅταν γράφομε
 ὅποῖον παρρησιαζόμε
 λῖαν δεῦν δυνάμεθα
 μὲ καλῶν προφορῶν
 (Τ' λη

Η' Ε'πιστολὴ πᾶν
 λαμβάνει. ὅθεν ἡ

ΧΑΡΑ

πάντα, καὶ διαλαμβάνει
 καὶ ὅτι παντὸς διαλέγεται
 σώτων, παρεληλυθότων,
 ἢ ὕλη τῆς Ρήτορικῆς. δια
 τῆς ἄλλης, ἐπειδὴ ἢ τῆς Ρ
 λόγος. ἢ δὲ τῆς Εἰςολ
 ται λοιπὸν ἢ τῆς Εἰςολῆ
 τορικῆς, ἢ εἰς ἀγαθὰ τε σ
 ῥώσιν, ὠραιότητα, τάχος, ρ
 τὰ ἐναντία τέτων. ἢ ἀρμόζ
 τῆς τύχης, ἢ γὰρ εἰς τὰ ἐκ
 λονότι τιμῆς, καὶ ἀτιμίας,
 ἔποκτιμάτων, καὶ ὑπερημάτ
 σίας, φιλίας, καὶ ἐχθρας,
 φημίας, ἢ δυσφημίας, συ
 ἀρμόζει εἰς τὰ τῆς ψυχῆς.
 ἀπελπισίας, φόβος καὶ ἀφο
 θῶν, ἢ εἰς τὰς νοητικὰς ἀρ
 ὡς σοφίας καὶ ἀμαθείας, ὑ
 νόπιτος, καὶ τῶν λοιπῶν.
 σωφροσύνης, ἀνδρείας, δ
 καὶ τέλος ἀνδρείων ἔργων,
 (Εἶδος τῆς Εἰςολῆς)

Τὸ εἶδος τῆς Εἰςολῆς
 σις, καὶ πλοκή, ἢ ὁποῖα ὑ
 καὶ σαφὲς εἰς ὅλα, κατὰ τε
 σέλλομυ, μερικὸν δηλονότι

(Διαίρεσις

Διὰ τὰ χηματιδῆ
λάβη εὐτακτον εἶδος
μέρη . ἤγουσιν εἰς Χ
Διήγησιν , Επίλογον
ἢ ἄτυχίας , καὶ τῆς

Ο χαιρετισμὸς εἰς
ὅπερ βάνονται εἰς τὴν κ
ματος χάριν , ἀίσως
νιερῶτατε καὶ Θεοσφόβ
τάτης Μητροπόλεως ,
καλον . Σοφώτατε καὶ
ὁμοίως καὶ τῆς
ἐμπροσθεν , εἴθε θεῶ
καθόνος . Οἱ παλαιοὶ
τῆς ἀκόλαστοι ἀρχίζον
δοτικῶν , καὶ μετὰ τὸ χαίρ
λίππῳ Μακεδόνων βα
πράττειν , ὡς ὁ Πλα
οὶ τῆς Πυθαγόραν .
γασιν , ὡς ὁ Εὐπίκουρο
πράγματα νεωτερίζοντε
ἀκόλαστοντες , μετὰ τῶ
τῆς προσώπων ἀρχίζον

(Πρ

Τὸ Προίμιον τῆς
εἰκὰ λόγια , μετὰ τὸ

Χ Α Ρ Α

τῷ ἀγάπῳ τῷ ὑποκειμ
 ,, φομῶ. λόγῳ χάριν.
 ,, πῶς ἴδιον τῆς ἐμφύτῃ ἀ
 ,, νὰ παρηγορᾶς ἢ ἄλλω
 τὸ Προϊμίον φαίνεται εἰ
 δύσκολον, ὡδὲ ὅλον τὸ
 σολῆς. διατὶ ταῖς πῶμα
 προοιμιάζεται ἀπὸ κεκομ
 εἰς τῷ ἀρχῷ πρέπει ἢ
 νεμητικῶς εἰς τῷ ἀξίαν
 ,, οἶον, Η' παρῶσα Ε' π
 ,, σει τῷ ἀγάπῳ σα,
 ,, τὰ τίμιά της προσάγμ
 ,, Η" σὲ σέλλω τῷ παρ
 ,, ἐμῆς πρὸς σὲ φιλίας,
 ,, ναι πολλὰ δύσκολον,
 ,, ἀγρῶς προσώπῃ τῆς π
 ,, τινὰς χωεῖς νὰ ἀνταγ
 ,, τῶτον τὸν Κόσμον χωε
 ,, τῶτο ἐγὼ ζῶντας μὲ τέτ
 ,, σᾶς σημειώσω δὲ τῆ
 ,, Η" ἢ τιμὴ τῆς σῆς
 ,, εἶναι τόσον προσφιλῆς,
 ,, διατηρήσω, ὡδὲ μὲ
 ,, δαλείας, καὶ ὑπακοῆς.
 (Διήγησις τῆς
 Η' διήγησις τῆς Ε' π

ἔξαπλώσῃ μὲ σιωπομ
 τε, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν
 „ λόγῳ χάειν. Παρα
 ὑμετέρας ἐκλαμπαρότη
 νὰ μὲ τιμήσῃ μὲ ἐκε
 καταπολλὰ μὲ εἶναι χρ
 γάλλω ἀνάγκῃ, εἰ
 δεῖν ἢμπορεῖ νὰ μὲ εἰ
 προσασίας, μὲ τὴν
 ὁδεῖνα. καὶ ὡς τῆς ἄλλ
 (Ε' π

Ο' Ε'πίλογος τῆς
 καὶ τῆς Νεωτέρας πολλ
 κάθε ἀνθρώπον δεῖν ε
 θέλωντας ὁ γράφων νὰ
 σος, ἢ τάζωντας τὴν
 το γίνεται μὲ ὀλίγα
 ξιν καὶ τὸν βαθμὸν τ
 λόγῳ χάειν. ἀνίσως κα
 „ λης ἀξίας λέγει. Ἡ
 „ σει τὴν τὴν χάει
 „ ὁμῶς μὲ τόσαις ἄλλ
 „ ὁποῖαις ὁμολογεῖται
 „ τον ἀγαθοσύνην τῆ
 „ καὶ τὰ ὅμοια. Ἀνίσ
 τάξεως κοινῆς, λέγει.
 „ ἀχάριτος εἰς τὴν

ΧΑΡΑ

„ κλύσθ ἀγάπῳ, εἰς
 „ ὅπῃ ἤθελες δ' ἁρεῖσθαι
 θελε σὲ ἀρέσθαι καὶ με πῶρ

Ἡ ἤθελες δ' ἁρεῖσθαι ἤ
 πα, καὶ ὅχι ἤθελες κατα
 με κατώτερόν τε, δὲ πῶρ
 νεται, ἕτε καὶ ἀχρεῖων ἡ
 τε καὶ χαρακτῆρα τε ὡν ἀρ

Ἡ προσαγγελία τῆς
 τῆς ἕξῃς, ἵσταται εἰς τὰ
 τὰς σε, προμηνύσθαι καὶ
 νύμω προσκυνῶσιν βεβ
 τέλος πάντων τὴν χάριν
 θέλω ὁμολογεῖμαι. Ἡ

μίαν τῆς προσαγνῆς θέλε
 μος ὡς ὑπογράφωμαι

ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν με εἰς τὴν
 λῶσθαι τὴν δεξιάν, ἢ τὴν
 ἀσάξωμαι. ἢ τῆς μὲν ὡ

δίκαιον τῆς σῆς, καὶ τὰ
 Ἐκλήσεις ἐσφράγιζον τὴν
 ῥῶθε, καὶ ἔρρωσο. μερικ

χαίρειν. καὶ τὸ δὲ τυχεῖτε
 Δημοδοκῆς, καὶ Πλάτων

εἰκὰ πᾶσι δείγματα δὲ τῶν
 „ εἰὼν εἰς ἄλλον ἕξοποι

„ ἀπόδειξες ὅπῃ δὲ τῆς

„ ἐμεταβάλλοντο εἰς
 „ ταῖα ἢ τιμὴ ὅπερ
 „ ὄθον ἢ πρᾶξις
 „ ποιον ἄρεθῶ τόπ
 „ σιν νὰ βεβαιῶμαι
 „ γῶμαι ἄτυχῆς,
 „ τὰ ἐξῆς. Ἡ δὲ θέλ
 „ πτη πάντα εἰς τὴν
 „ νὰ εἶναι πάντα αἰ
 „ ὄλη ἢ δόξα με 5
 „ πάντοτε τῆς ὑμετέρ
 „ νον, ὅπερ δὲν ζῆ,
 „ θε καιρὸν πῶς εἶναι
 „ ἕξοπον δυνάται καθο

Ἡ φρόνησις ὁμῶς π
 ποντα ἄς ἀναπληροῖ.
 εἰαν τῆδ' διδασκάλων
 μαθητὰς τὰ ἐδικὰ με

Πρέπει ἀκόμι νὰ
 Ἐπιγραφῶ τῆς Ἐπι
 δὲν πρέπει τινὰς νὰ
 ἢ ἀδελφὴ, ἢ ἀδελφῆ
 φανερώνη συγγένειαν
 δὲν πρέπει νὰ γίνετα
 ὅπερ γράφει διὰ μέση
 με τὸ νὰ βαίωται τε
 τὴν ἀξιόβουλον εἰς κ

ΧΑΡΑΙ

επολαῖς, ἢ νὰ ἀναγινώσκῃ
 ὅσοι τέτοιον ἀπορεπές ἔργον
 εἰσμηνοὶ ὑπὸ τῷ Ἐκκλησια

Ὅταν θέλῃς νὰ γράψῃς
 μὴ ἀρχῇ ἢ ἐνδοξῶς, τὸν
 ριτισμὸν τὸν βαίνεις εἰς τῷ
 θῶς πορεύῃ. τῷ δὲ ὑπο
 τὸ ἄκρον ἢ ἕχατον τῶ τέλει
 νεται διὰ νὰ δείξῃς τὸ σέ
 φέρεις εἰς τὸ ὑποκείμενον ὁ
 ματος χάριν.

Ταπεινός ἢ ὑπόχρεως δὲ λ

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐπιστολῆς
 μὴ μεγάλα, πρέπει νὰ
 ὑπὸ τὸ ἥμισυ τῆς κόλας,
 μέτρον τῶ χαρτίς ὅπῃ ἦθ
 νὰ ἀφήσῃς τὸ ὀλιγώτερον
 ἄσπρον ἀνώθεν.

Πεὶ τῶ Περίοδος

Ὅλαις ἢ Ἐπιστολαῖς
 ματικαῖς, ὅ, τι
 παραματῶ τῶ, καὶ ταῖς
 γῆς εἶναι τῶ ἱστορικῶν) ὅ
 τείνονται εἰς τέσσαρας Πε
 τάρτη Περίοδος συνηθίζει
 λῆς ἐν συνομιᾷ. εἰς τῷ

φεται ἢ ὑπόθεσις. Ἰ
 νὰ ἡθέλων ὑποδεχθῆ
 εἰς τὴν τρίτην ἰκετο
 βαίαις προσαγάς. καὶ
 Διὰ τὰ δ' ἐκλυῶν
 σολῆς ὅπῃ ἴσεται εἰ
 ἄπο διαφόρων ὄρων ὁ
 ἡρ' ἀρχαίων φιλομο
 νας ὅπῃ γράφει Ἐπι
 πης τὰ θεωρῆ τέσσαρ
 χίω εἰς εἰς, ὅπῃ εἶναι
 ὄν, ὅπῃ εἶναι εἰς ἐκ
 κὸν αἴτιον, καὶ τὸ α
 ρεν, ἃς ὑποθέσωμε
 μίαν Ἐπιστολήν, δ
 εἰς τὸτο ἔχομεν τὰ εἰ
 ἡγαν τὸ ἴδιον ὑποκεί
 λογίαν τῆς ταξείας τῆ
 ὅλης ἐκείνης τῆς ὄρων
 εἶναι εἰς αὐτὸν ἴδιοι,
 οἱ κἀποθῆν.

Ἡ' δ' λάβειν.

Ἡ' προσοχή.

Ἡ' κλήσις.

Ἡ' φιλία.

Ἡ' φήμη.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Από τῆς τῆς ὄρας,
να ἔχη δ'κολίαν εἰς τὸ
λίω, λέγωντας.

Τὸ σέβας ὅπῃ ὁμολο
δ'αφείας σε.

Τὸ χέος ὅπῃ μᾶ ἔχε

Ἡ καλὴ καρδία, τὴν
τὴν ἀξιότητα τῆ ὑποκειμῆ

Ἡ ἀδόλος φιλία, τὴν
μνήμην ἔχω.

Ἡ δυνάμις τῆς Εἰσ

Ἡ μεγαλωτάτη ὑπόλη

Ἡ εἰσαίρετος δ'λάβεια

Ἰδὲ καὶ ἕτερα ἀδ'αδείγ

Τὸ χέος ὅπῃ μᾶ ἔχε
εἰς τὴν ἀξιότητα τῆ ὑποκει

μὲ ὄλιω τὴν ὑποταγὴν να
σιμόν με εἰς Βενετίαν.

Τὸ μέγαλον σέβας, ὁ
πρὸς τὴν ὑμετέραν Εἰκλ

χέος ἀπαραίτητον να τῆς φ
ὅπῃ ἔκαμα εἰς τὴν πατε

Ἡ ἀδόλος φιλία τὴν
εἰσαίρετον ὑποκείμενόν σας,

πληρώσω τὸ φιλικὸν χέος
κατόδοξίς με εἰς τῆτα τὰ μ

Ἡ ταπεινὴ δ'λόδοσις, τ

μα εἰς τὴν Πανιερότητα
 ὁδηγεῖ, ἢ μὲ βιάζει
 ἢ μὲ κεντᾶ, ἢ μὲ δει-
 δείξει, εἰς τὸ νὰ σαῶσθε
 τὸ φθάσιμόν μου εἰς τὰ

Εἶναι τόσον μεγά-
 ἢ δρασικὴ, ἢ εὐθερμο-
 ἢ ἢ ἔφεσις, ἢ ἢ καύ-
 γισμός, ὅπῃ ἐγὼ βέ-
 μαι, ἢ δοκιμάζω, εἰς
 ἢ εἰς τὴν ψυχὴν, δια-
 ἢ τόσον ἐπιθυμητὰς, ἢ
 μίς προσαγάς τῆς ὑ-
 πόδοτος, ὅπῃ σημε-
 βάνω εἰς βαθμόν, καὶ
 μεγάλης ὀτυχίας, ἢ
 φελείας, ἢ ἐδικῶν μου
 τὴν δικαιοσύνην, τὴν
 δαλδύσω, ἢ νὰ σαῶσθε
 δείξω τὴν προθυμίαν
 εἰς τὸ νὰ βεβαιώσω μου
 θυμίας μου, καὶ τὰ ἐξ
 ὅταν ἀρχίζῃ ἢ Ἐπισ-
 γυν ἄπο τὸ ὑποκείμενον

Ὅταν δὲ ἀρχίζῃ
 ἄπο τὸ ὑποκείμενον εἰς
 νὰ ὀγάλη ὅλας ἐκεῖ

Χ Α Ρ Α Κ

κείνονται, καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν
 χάριν. ἡ ἀξία, ἡ ἡ ἐξ
 ἡ ἐνδοξότης, ἡ ἡ ταπεινότης
 θότης, ἡ τὸ καλὸν ἦθος, ἡ
 χρωστικοὶ τρόποι, ἡ ἡ καλο
 ἡ μεγαλοφυχία, ἡ ὁ χαρα
 ὁ βαθμὸς, ἡ ἡ ἀρετὴ, ἡ ἡ
 λοφροσύνη, ἡ τὸ πνεῦμα,
 ἀγχίνοια, ἡ ἡ φήμη, ἡ ἡ
 Ἡ λέγωντας μὲ πλεον ἐμ
 ξίας, ἡ ἡ γλυκύτης τῆς ἐναρ
 πολυμαθείας, ἡ ὁ τίτλος
 τὸ ἐπίθετον. οἶον, ἡ Δεσπ
 λυτος Κυριότης, ἡ ἡ ἀσύγκ

Διὰ τὴν ἀπολαθῆσης λοι
 μείωσαι ὅλας ἐκείνας τὰς ὀρ
 ταποκείνονται ἄπονεμητικῶ
 ἐξ ἑ. ἡ γὰρ εἰς τὸ ἐπικείμ
 χάριν. ἀδακινᾶ, ὀδηγεῖ,
 ζει, σνοχωρεῖ, δυνασδὲι
 ἀνδρῖζει, ἐνδυναμώνει, παρ
 καὶ ἔτω, δίδει μεγαλοφυχ
 κᾶνει ἔτοιμον, ἡ δίδει ἀφορ
 ὅπῃ καθύνας ἡμπορεῖ νὰ εἰ

Καὶ ἰδὲ, ὅπῃ εἰς τῆτο
 πρώτη Περίοδος μὲ ὅλιω τ
 ματος χάριν, ἀνίσως καὶ

ὑπὸ τῶ ἀρχῶ ἐξ ἑ
φεις, ἀρχίζεις ἔτω.
ἀμεξήτες αἰτίας, μ
ὑμετέραν Ἐκλαμωρό
εἰς ταύτας τὰς ἀγίας

Θέλωντας δὲ νὰ ἀ
ὅπῃ εἶναι ὑπὸ τὸ ὑπο
ἠμπορεῖς νὰ εἰπῆς ε
λειότης τῆ ἐνδόξης ὑπο
ρόπιτος, ζητεῖ χρεωσ
τὸν πορομῶμα δ'τυ
προσεχῶν ἀγίων Ἐ
γομῶν διὰ τὰς Ἐπισ
νοεῖται καὶ διὰ κάθε ὁ
χαριστικῶ, σωθλι
σικῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ὀργανικὴ αἰτία
λον ταῖς ἀνωθεν λέξε
ὅπῃ δελεῖ ὡς μέσ
πράγμα. καὶ διὰ νὰ
ξες μὲ ταῖς ὁποῖαις
γάνῃ, πρέπει νὰ ἤξ
ζητῶν τὸ, Μὲ, εἶναι

Μὲ τῶ πλέον β
λαβείας μ.

Μὲ τῶ πλέον α

Μὲ τῶ πλέον ἀ

ΧΑΡΑΚ

Μὲ ταῖς πλέον ἀφούδε

Μὲ ταῖς πλέον δ'λαβε

Μὲ κάθε ἐδαφιαίαν τα

Μὲ τὴν πλέον ζωντανί

Καὶ τῆτοι οἱ ὀργανικοὶ

λόγον ὁμοίως τόσον διὰ τῆ

τὴν ἀρχὴν εἰς ἑ, ὅσον καὶ

παράδειγματος χάριν, ἀπὸ

εἶναι ἐκεῖνος ὅπως γράφει.

Μὲ τὴν πλέον ταπεινὴ

βείας με.

Μὲ τὴν πλέον ζωντανί

ποκρίνεται εἰς τὸ ἀνεξάλει

Μὲ τὴν πλέον ἐπιθυμ

Ἀπὸ τὸν ὄρον πρὸς ὄν,

ποκρίμνον εἰς τὸ ὁποῖον γ

Μὲ τὰς πλέον τιμίαις καὶ

πρέπεν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς

Μὲ τὴν πλέον σεβασμίας

πει εἰς τὴν ἐξουσιαστικὴν κυ

Μὲ ταῖς πλέον ζωντανό

πρῶτον εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς

Μὲ τὴν καθολικὴν φή

πανταχῶς τὴν σοφίαν τῆς ὑ

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ σημ

ἀπὸ τῆς τῆς ὀργανικῆς τύ

νὰ προδέσῃ εἶνα ἀπὸ τὰ κα

μαι, παρρησιάζομαι
 μὲν, λαμβάνω τὴν
 θερίαν, λαμβάνω τὸ
 μὲν, καὶ τὰ ἕξῃς.

Ἀνίσως πάλιν θε
 σολίω, ἄπο τὴν αἰτ
 τῶν τύπων, ἄπο τῆς
 πρέπει νὰ ἀγάλωμε
 ματα ὅπῃ ἤμπορῶν
 εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅπῃ
 μῦρον, εἰς τὸ ὅποιον

Διὰ νὰ πληρώσω
 ἰδὲ ἡ αἰτία τὸ χέο

Διὰ νὰ ἀποδείξω τ

Διὰ νὰ μὴ λείψω

Διὰ νὰ σᾶς πι

προσφέρω.

Διὰ νὰ μὲν ἀδικ
 λίας, ὅπῃ φυλάττω

Διὰ νὰ σᾶς κάμω

Διὰ νὰ σᾶς κάμω

Διὰ νὰ κάμω δικαιο

Καὶ ἐδῶ ἤμπορεῖ

δίως ἄπο τὰς κάτωθε

τὴν ἀφορμὴν, τὴν δὲ κ

τητα, τὴν δὲ γένειαν,

τὴν ἐλπίδα, τὴν σωτη

Χ Α Ρ Α Κ

λίω, φήμιω, κὴ τὸν ἔπαινον

Διὰ νὰ μὴ παρὰβλέψω
παρρησιάζεται, κὴ τὰ ἐξῆς

Διὰ νὰ μὴ λείψω ἄπο

Διὰ νὰ ἀπολεσθῆσω τῆς

Διὰ νὰ εὐώσω τὰς δ' ἄρ-
τις ἐπαίνων, κὴ τὰ ἐξῆς.

Καὶ ἐδῶ ἀνοίγεται εὐα

τὸν νῦν τῆς φιλομαθῶν δ' ἄρ-
ταῖς ἐδικαῖς τῆς ἰδέαις· διατ

ξιν τῆς ἀνώθεν τεσσάρων ἑ

κείνων τὰς αἰτίας νὰ δ' ἄρ-
ξόπον διὰ νὰ ἀρχινῶν τὴν

χηματίζον μίαν περὶ τὴν π

ραδείγματος χάριν· ἐπεὶ ὁ

πληρώσω εἰς τὸ χέος, ἢ μπ

ναι τὸσον ζωντανὴ κὴ ἄδολος

λογῶ εἰς τὴν ἀρετῶν, ἢ εἰ

ρας δ' ἄρ-
κείας· ἢ ὁμολογῶ ο

κὴ ἄδολον εἰς τὸ μεγαλ

δελωμῆος ἄπο τὴν δ' ἄρ-
θῶν προαίρεσιν, κὴ τὰ ἐξῆς

Ἡ ἀρχὴ ὅπῃ δ' ἄρ-
τύπον μεταβάλλεται εἰς τὴν

ὁ εἰς ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν

τερος εἰς τὸν ὅρον πρὸς ὄν.

ταῦτα εἶναι τὰ περὶ τὴν

Διὰ νὰ βεβαιώσῃ
ἐξῆς.

Διὰ τὴν μεγάλην
καὶ τὰ ἐξῆς.

Διὰ τὸ ἀμέμητο

Διὰ τὸ ὀφειλόμενον
τὴν ἐνάρετόν της ψυχῆς

Εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ
ὅπῃ μὲ ἐνθυμίζει
καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς δὲ τὴν δόξαν
πρὸς ὃν, ταῦτα εἶναι

Διὰ νὰ ἤθελε γνοῦμαι
σέβομαι, καὶ τὰ ἐξῆς

Διὰ νὰ ἤθελε καὶ
πόσον βαθμὸν φθαί
ὁμολογῶ.

Διὰ νὰ ἤθελε καὶ
διος ἀγάπη, ὅπῃ.

Τῆτος ὁ ἴδιος αἰ
μεταβάλλεται καὶ εἰς
γεν.

Ὅχι βέβαια διὰ
θαρωτάτης ἀληθείας.

Ὅχι διὰ νὰ ἀπολ
ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιώ
τὴν ἐδικλῶμα ἀληθείας

Χ Α Ρ Α Κ

Ο'χι διὰ ἀφορμῶν ἀπλ
ἀδρακίνησιν τῶ χρέος μα.

Ο'χι διὰ σωήθειαν,

Ο'χι διὰ κενοδοξίαν δ
ἀψόδῃ μαρτυρίαν τῆς δ'λο

Η' τῆτος ὁ ἴδιος τύπος
τὸν ἄλλον τρόπον.

Δὲν εἶναι ἡ κοινή σω
σέβας ὅπῃ ὁμολογῶ εἰς
ὅπῃ μὲ ἀδρακινεῖ.

Δὲν εἶναι ἡ μοναχὴ σω
ἐξαίρετον χρέος εἶναι ἐκείν
ἀφορμῶν.

Ο'χι ἄπο τῆ σωήθει
λαμβάνει τῆ ἀρχιῶ τε τὸ
ὅπῃ σᾶς εὐχομαι, μὲ τὸ δ

Ο'χι ἄπο ἀπλῶς λόγους
ζωντανῶς τῆς καρδίας πορο
δ'χῶν, ὅπῃ εἰς τὸν ἔρανο
τυχίαν τῆς ὑμετέρας Ἐκλ
ταῖς ἀγίας Ἐορταῖς.

Η' δεύτερα Περίοδος ὅλ
ρακινῆσῃ ἐκείνον, πρὸς τὸν
δεχθῆ μῆ χαρᾶς ταῖς ἐδικα
θε ἄλλω ἀναφορᾷ ὅπῃ κα
πλέον σωηθισμῶν, καὶ ἀρ

Δέξο. μὴ ἠθέλες ἄπο

μύ. λάβε εἰς καλο
ταποκεῖθῃ. ἄς δώσῃ

Παρηγόρησόν με.
ἢ ἀξίωσόν με τῆς χα
τίω τιμύ.

Ἡ δαρρῶ. ἢ ἔλα
ἢ εἶμαι βέβαιος. ἢ δ
τύχλω. ἢ πισδύω χα
δυν ἔχω κἀμμίαν ε
παντελῶς. ἢ δυν φορ

Ὅταν ὁμως γράφο
κῆ ἰαροχῆς γίνονται
τίω προδήκλω τέτων
ρακάλεσες, ὅπιθυμία
ραδείγματος χάειν.

Δέομαι ταπεινῶς τ
νά μύ λυπογραφή. ἢ
μίας τίω ὑμετέραν π
ἢ, ἔτε ἄλλο εἶναι ἢ
δεχθῆτε. ἢ, ἀνίσως
μη δετικῶ ἰκεσίαν ε
σας, νά δεχθῆ εἰς κα

Ἀλλά δια νά κάμ
εὐκολον τίω συύταξιν
ἢ πρώτη Περίδος ἀρχ
τέρα παρέπει νά εὐγη
γράφει. ὅραδείγματο

Χ Α Ρ Α

Τὸ ἀμετάφραστον σέβα
 λογῶ εἰς τὴν ὑμετέραν
 χεῖρα νὰ σὰς ὕχηθῶ
 τὰς καθεύδος ἕξος ἑδαιμον
 Περίοδος.) θέλει εἶσαι
 συγκρίτε ἀγαθοσυῶης σα
 καθῶς με ὄλιω τὴν θερμ
 κρινές τέλος τῆς καρδίας μ

Ἐκ τῆ ἐναντίας πάλιν,
 εἰσὸς ἀρχίζει, ἀπὸ τὸν
 ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὴ
 τέρα γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρ
 ὑποκείμενον ὅπῃ γράφει. α
 τὴν ὑπερτάτῃ ἀξίαν τῆς π
 διὰ καθεύδος ἀφορμῶ ὄλαις ε
 ὁποῖαις εὐχομαι εἰς ταύτα
 τῆ Γησῆ Χειρῆ γηνεθλίω
 δος σιωθεμῆ ἀπὸ τὸν ὄρ
 ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον

Ὅθεν ὄχι χωρὶς δίκαι
 ταποκρηνομῆ τὴν εὐλάβ
 εὐνοϊκῆς, ἢ φιλανθρωπῆς σα
 ταπεινῶς ἐκετῶ. (ἢ ἰδῆ
 γαλμῆ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ο
 θρωπον ὅπῃ γράφει.)

Ὅθεν διὰ νὰ κάμωμε
 Περίοδων, ὁρέπει νὰ σημ

Ἐπιστολή ἀρχίζει ἄρ-
 εῖς τὴν δευτέραν ἡμῶν
 ἀδαδείγματος χάριν
 ταπεινῆς δ'λαβείας,
 ὑμετέραν ὑψηλότητα
 δ'τυχίας, διὰ τὴν ἀφ-
 (καὶ ἰδὲ ἡ πρώτη Πε-
 ἀκαλῶ λοιπὸν σεβ-
 ἐμὲ τὴν μεγάλῃ τιμῇ
 τέτῳ τὴν εὐθερμον π-
 νὰ καυχῶμαι παντο-
 ἄπο τὴν δυνατῇ προ-
 τέρα ἄπο τὴν αἰτιώδη

Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἐ-
 δος εἶναι αἰτιώδης, ἡ
 γανική. ἀδαδείγματο
 σω τὸ ἐδικόν με χέο-
 γίας Ἐορτῆς νὰ προσ-
 δ'λαβὲς προμύημα κ-
 τη Περίοδος αἰτιώδης.
 σωήθειαν τῆς ἀσυγκ-
 θαρότητα τῆς καρδίας
 γανική.)

Τώρα διατὶ ἡ μεγα-
 δοκιμάζουσιν οἱ ἀρχαί-
 νὰ εὐώνων χαρισίως
 πρώτῳ, διὰ τὸτο ση-

Χ Α Ρ Α Κ

ὁποῖες ἤμπορῶν νὰ δαλδῶ
 ἐδικήν τε δ' ἐκολίαν. οἶον, ἢ
 δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ ο
 νω εἰς μίαν τοιαύτῳ βási
 θεμέλιον, διὰ μίαν τέτοια

Ἡ τρίτη Περίοδος περὶ
 ἀποδείχεν τὴν ἐπιθυμίαν
 ἀπολαμβάνομεν ταῖς προσα
 τὸ ὁποῖον γράφομεν, καὶ τ
 μας, εἰς κάθε δαλείαν ἐ
 ναις φράσεις εἶναι ἢ κάτω

Συμφώνησόν μοι, ἢ συγ
 νώνησόν μοι τὸν ἔσπον, ἢ
 ἀκόλιωόν με τὰ μέσα,
 ἀφορμὰς, ἢ χάρεισόν με τ
 τῆτο μόνον ζητῶ, ἢ ἠθελα
 θυμία με μῦει, ἢ καυχῶ
 νὰ ἐπιθυμῶ, ἢ ἀναμῦω,
 θυμία, ἢ τῆτο νὰ πειρασ
 ἐξῆς. Ἡ καὶ ἔπος. ὁ Θεὸς
 ἠμπορῶ, καθὼς ἐπιθυμῶ
 ἄξιός. ἢ ἢ τύχη νὰ ἠθελ
 ἠθελα εἶμαι ἀρκετός. ἢ ἀ
 ση δυνάμιν ὁ Κύριος, καὶ

Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ
 σως καὶ εἰς τὴν δεύτεραν Γ
 καν οἱ ὅροι τῆς ἐκεσίας,

εἰς τέτιω τὴν ζήτιω
καλώτατα. ἀμὴ ἀνίσ
εἰς τέτιω πρέπει πα
τῆτον τὸν ζόπον, τὸσο
ὅσον ἢ ἀφιέρωσις τῆς
σιν ὁμῆ. ἀδιδείγμα

Διὰ τοιαύτιω ἀφο
μετέραν δ' ἄγρεια, τὴν
κὴ ἐπιθυμῶ θερμῶς ν
ἐξῆς. ἢ ὡς τὸσον εἰς
ξιν, ἐπιθυμῶ πρὸς
χάειν τῆδ' ἐδικῶν σας
καλήν με προθυμίαν
δυνάμεις, κὴ τὰ ἐξῆς
σιν λοιπὸν τῆς εὐχα
τιμὴν τῆδ' προσκυνητ
ποῖον τέλος σᾶς ἀνα
γὴν τῆς ἀδυναμίας με

Ἡ εἴωσις δὲ αὐτῆ
διδτέραν δυνάτα ἐπι
ῶρες. ὡς τὸσον, λ
διὰ τὸ ὁποῖον τέλος,

Ἡ τετάρτη κὴ τελει
κῆς Ἐπιστολῆς, ἢ ὅπ
δη τὰ καθήκοντα εἰς
συωτάσεται κὴ δύο ζ
τὴν ζήτιω Περίοδον,

ΧΑΡΑ

Οταν λοιπόν τὴν τρίτην
 Περὶοδον, πρέπει
 λαθρον παρᾶξιν. ἀπίσως γὰρ
 ὑποκειμένους εἰς ἡμᾶς καὶ
 πεινὰ δαδιδώμεθον ὑπο
 ἤγαν. καὶ ὁ Κύριος νὰ σὲ
 διαφυλάττη. ἢ ὁ Θεὸς ν
 ρεντα. ἢ ὁ Θεὸς νὰ σὲ
 σὲ παρηγορήσῃ. ἢ ὁ π
 εἶναι ἰλεως, καὶ τὰ ἐξῆς

Η' ἀπίσως καὶ εἶναι Ε
 λέγομεν. συλλογῶ τὸν ἐρ
 κὴν χάριν τῆς ἀγίας πνε
 ματι εἰς τὴν ἐνάρετόν σου
 ἐνθυμᾶσθε εἰς τὰς ἀγίας
 εἶνα πισόν σας καὶ ὀρθόδοξο
 ζόμενος τὴν ἀγίαν σας
 πνευματικὰς δ'λογίας.

Ἄμποτε νὰ ἤθελε μ
 ὠφελιμωτάτη ὁδὸς, εἰς τὴν
 σὲ ὠφελήσω, καθὼς ὅτι
 Περὶοδος.) καὶ ὁ Κύριος
 ἰδὲ ἢ τετάρτη καὶ τελούται
 κωνικῶς μετὰ τὴν τρίτην.

Ἀπίσως πάλιν γράφει
 εἰς φίλον, οἱ πλέον κοινῶς
 εἶναι οἱ παρόντες· καὶ σὺ

ἢ ὁμολογεῖμαι, ἢ κ
λοποιεῖμαι, καὶ τὰ ἐξ

Διὰ σημεῖον τῆς σ
τιμιῶ τῶ ποθεινῶν μ
Περίοδος.) καὶ σημε
ἐν σωτηρίᾳ.) Η"

μαι. ἢ φιλικῶς βεβα
μαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ λ
μαι. ἢ λαμβάνω τῆ
ἢ λαμβάνω τὸ θάρρο
τῶ ἐλεύθερίαν να

Α'νίσως πάλιν καὶ
ἐφοχῆς, καὶ ἀξίας,
εἶναι οἱ παρόντες. καὶ
μολογεῖμαι. ἢ τελειώ
πτω, καὶ τὰ ἐξῆς. λ
παράσης εἰς τῶ ὑμετε
εἰχαπτον καύχισιν ὁ
σω, (ἰδὲ ἢ τρίτη Π
τάτῳ προσκυύησιν β

Ε'δῶ κείνω εὐλογο
ἐπίθετα, καὶ ἐπὶ ῥήμα
εἰς ταύτῳ τῶ τετάρτ
πὸν εἰς ἵσοκείμενα ὑ
ρήματα ὅπῃ εἶναι ὡρ
τα * ταπεινῶς, δ'λαβ
μίως, καὶ τὰ ἐξῆς. Η

Χ Α Ρ Α Κ

Ξυτάτλω ταπείνωσιν, με τλω
 σκυώσιν, με τλω πλέον
 με τλω πλέον ζωντανώ εφ

Γράφοντες δε εις φίλους,
 ταυτα . αμεταθέτως, αναλ
 αιωνίως, αληθώς, αναμφι
 εξής. Η" αξιολογότερον
 τερον, εις κάθε καιρόν, η
 κάθε δοκιμώ, εις κάθε τ
 εις κάθε συναπάντημα, η

Τέλος πάντων γράφοντες
 μύς, η χωρις τινά βαθμ
 τα. εγκαρδίως, αγαπητώς
 η τα εξής. Η" η ετω. με
 κάθε αγάπλω, η με μεγ
 με όλλω τλω καλώς γνώμ
 καλώς καρδίας, η τα εξής

Όταν δε αυτη η τετάρτη
 μύη καθ' αυτλω, οι κοινο
 αρχίζει, είναι ετοι. η με
 η η δε να μη σας βαρυ
 χωρις να ποροφέρω αξιολο
 ποιαυτλω γνώμλω, η καμ
 σιν, καμ τα εξής.

Δια να χηματιθῆ' ομως
 Περίοδος, ημπορει να θεωρη
 ηγαν. ανίσως η η Επιστολη

κοινὰς, σωτάσεται
 ἔπιθυμῶντάς σε, κα
 πάντων βεβαιώνωντα
 ὅπῃ ἔχω, εἰς τὸ ν
 ρὸν, σημειῶμαι. ἢ
 ὑπὸ τῷ καλιῶμα
 ἄλλω φρασολογίᾳ
 πῶμα, σὲ λέγομα
 σὲ εὐχομαι κάθε
 σὲ χαίρη κάθε
 ἔπιθυμῶ κάθε καλ
 μαί. ἢ σὲ χαιρετῶ.
 καὶ ἔπος. ὅλος ἀγάπῃ
 ἢ ὅλος ζῆλον εἰς β
 πρόθυμος εἰς ταῖς

Ὅταν ἡ Ἐπιστολή
 Περίοδος γίνεται ἔπι
 τῷ προθυμίαν τῷ
 βεβαιῶμαι. ἢ, καὶ λ
 ριστότερον ἀμετάβρεπ
 νὰ σὲ δελοῦσω, ση
 τὰ ἐξῆς. ἢ καὶ πρ
 πάνω γνωστῶ εἰς ὅλα
 ξέφω, εἰς τὸ νὰ σὲ
 γῶμαι, ἢ κηρύττομα
 νὰ λέγωμαι. Ἡ καὶ
 καρδία, ἢ μὲ ὅλιω

Χ Α Ρ Α Κ

καλίω ἔφεσιν , ἢ μὲ ὄλο
καὶ τὰ ἐξῆς .

Ὅταν τέλος πάντων ἢ
ἀνθρώπου ὑποχῆς , καὶ ὁ
ταὶ ἔπως .

Ὅσον ταπεινέμερος εἰς
σας , διαμῶν μὲ ἐδαφιαία

Καὶ λοιπὸν καυχόμενος
σασίαν σας , μὲ βαθυτάτη
μαι . Ἡ" καὶ ἔτω . διὸ καὶ
της , βαθυτάτῳ προσκυῶν
σία . καὶ μὲ τὸ τέλος σεβ
ἢ προσκυνητῶς , ὑπογράφω
ἢ ὁμολογεῖμαι , καὶ τὰ ἐξῆς

Αὐτὴ εἶναι ἢ πλέον σιωπ
τύποι οἱ πλέον κοινοὶ , διὰ
σολαῖς . καὶ τὸσον ἀρκεῖ ὅτι
σέραν πράξιν τῆς ἀρχαίων φ
αὶς ἢ ἔδρη , πῶς ἢ χρεία π

Περὶ φράσεως τῆς
πειθανότητο

Η Φράσις τῆς Ἐπιστολῆς
τὰς λέξεις , καὶ λέ
τὰς λόγους , καὶ λέγεται Σχη
τορικῶς σαφέστερον εἰδείξα .

ΧΑΡΑΚ

ματα ὑπερφωνηματικά, ἔρω
δεόμενος, καὶ ἀδρακαλῶντο

Φράσις χαρμόσυτος εἶναι
θέμα ὠραῖον, ἐπαινῶντας
χαρμοσύνης λέξεις, καὶ ἄλλοι
ὑπερρέσας μέλι, καθαρά

Φράσις σοβαρὴ εἶναι ἐκε
ται τὰ ὑποκείμενα ὅπῃ εἶναι
ἔτι καὶ οἱ γέροντες, καὶ οἱ οἱ
τὰ νοήματα αὐτῆς τῆς φράσε
φά, συμβολικὰ, καὶ σ
ξίαν, καὶ χωρὶς μεταφορῶν

Φράσις ἀσεία, ἢ καὶ ἀβ
φη τις διὰ τὴν χαροποιήσιν
δείγματα διὰ τὴν κινήσιν
γῆς ἀεζαφώντας μετὰ τῶν
Θερσίτλω, ἢ γὰρ νεανίαν ἀ
ἢ εἰς τὸ σῶμα, τὸν ὀνομάζ
ὡς ἄλλον Γανυμήδλω.

Ἡ πειθανότης εἶναι μί
τῶν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων
μῦ, κἀνώντασ τῶν νὰ συμ
τῶν ἐδικλῶμασ· αὐτὴ γὰρ ἀ
ζαφόντος, καὶ ἐκ τῆς δυνα
ζαφῆσ· καὶ βέβαια ὁ γράφ
ἐκείνος εἶναι τιμίον ἢ θῶν,
τασ φιλαλήθης· ὁ ὁποῖος

καλιῶ ὑπόληψιν, ἀ
 ἀγκαλά κὴ νὰ ἤθελε
 μασα, κὴ ᾠδοξο
 μῦος ὑπὸ τῷ καλι
 θειαν ἤθελε λέγει,
 πάλιν τῷ τέλει ἔχει
 ὅστις λάβη τῷ Ε' π
 νος χάρειν ἔγραφε πα
 τὸ τέλος, καὶ τῷ γ
 συμφωνεῖ τῷ θέλησ
 ἀλλέως δὲν δίδει τελ

Περὶ τῶν Γενῶν

Ο' Ἐπιστολικός
 ὑπὸ ὅλης τῆς
 κλιῶ, ὡς μέρος αὐτῆ
 βαίνει καὶ τὴν ἐδικλιῶ
 ποικίης γῆ. ὅθεν
 εἰκὴ διαρεῖται εἰς π
 σολικός χαρακτήρ.
 μεως τρία εἶναι τὰ
 Συμβεβητικόν, κὴ
 Ἐπιδεικτικόν γέν
 ἱερῶς Ἀμβωνας κὴ
 ρες· τὸ ὁποῖον ᾠδοξο
 τῷ, καὶ τὸν φόνον

Χ Α Ρ Α Κ

Συμβεβλητικὸν εἶναι ἐπι-
ρακινεῖ μὲν πρὸς ἀρετὴν, ἢ
γνῶν, ἢ τῆς κακίας. τῆτο
νῆ, ἕξαιρέτως δὲ τῆς Εὐδαι-
μονίας.

Δικαιτικὸν τέλος πάντων
λόγονται οἱ Ῥήτορες εἰς τὰ
το δεξιέχει τὴν κατηγορίαν
κατηγορίαν μὲν, δεξιέχει τῆς
δεξιέχει τῆς δικαίων.

Εἰς τὰτα λοιπὸν τὰ τῆ
Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ. ἢ
Συμβεβλητικὸν, ἢ Δικαι-
τικὸν.

Ὅσαι λοιπὸν Ἐπιστολαὶ
συνέκεινον ὅπῃ ἔχει τὴν
ἐκείνον ὅπῃ ἀσπάζεται τὴν
τὸ Ἐπιδεικτικὸν γένος. Ὅ
μέσα τῆς περασμένων πρῶ-
σεν τὴν γνῶσιν τῆς μελλόν-
ῶφέλιμα, ἢ γὰ ἐμποδίσαν
φέρονται πᾶσαι εἰς τὸ συ-
σαι δὲ τὸ δίκαιον ἀκραιφνῶς
τὸ ἀπολογεῖνται, ἕξαπλῶν
ἀντικειμένων, κατηγορῶντα
Δικαιτικὸν γένος. ὧν τοῖςτο

Τῶν Ἐπιστολικῶν χαρα-
σιν, εἰς τὰ ὅποια ἀνάγο-
σολαί.

Επιδεικτικόν.

Συμβεβητικόν.

Δικαιικόν.

Πρὸς τέτοις εἰσὶ
 καὶ τὰς ἀμετρήτως αἰτί
 ὅμως θέλει ἔχει ἐπί
 ἄπο τὴν ἐκδοσιν τῆς
 ὁποίων θέλομεν ὁμι

ΜΕΡΟΣ Ι

Τ Ο

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΤ

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἐπι
εἰς τὸ Ἐπιδεικ

Κ Ε Φ Α

Περὶ τῶν Ἐπαινετι

ΕΠιστολή ἐπαινετικὴ
ἐγκωμιασικῶν λόγων
πρὸς φίλον, καὶ ἐπὶ
τῶν προαίρεσιν καὶ εὐδοξοῦ
τινός. Αὕτη μερίζεται εἰς
πρῶτον κορυβαλωμὴν τὸ ἀδ
νάμειως, λέγοντες. ὅτι
ἔξαπλώσωμεν τὰ μεγάθη
ξίαν, ὅμως θέλωμεν εἰπεῖν
τῶν αὐτῶν θαυμασίων, ἵνα
τῶν τῶ δικαίᾳ, καὶ τῆς ἀλ
τὸ δεύτερον, ἅς ἀρχήσωμεν
ζοντες τῶ ἀρετῶν, ὅπως δ
ὑπερβολῶν, λέγοντες. πῶς

σα, ἕτε κάλαμος να
 ἐδικήμας, ἢ ὁποία εἰ
 ζῆσα. Εἰς τὸ τρίτον,
 ὅτι τὰ λεχθέντα ἦτον
 λυὸ ὑλλω τῆς θαυμα
 εἰπαμῶ δὲν ἦτον ἡ
 θεῖαν, υπογραφομένη
 τοιαύτῳ χάριν ὡς δῶ
 θα εἰς τοῖτον αὐθέντ

Πρέπει ὁμως νὰ ἦξ
 τικὴ Ἐπιστολὴ ἑξαπλ
 γνῶριαν, σοφίαν, καὶ ἀ
 δὲν φυλάσσονται εἰς τὴ
 ποικοί, ἀλλὰ φράσις
 ταὶ ἀγαπᾶσιν ἀπλότη
 τειῶν τες ἐποθέσεις. Ο
 σῆς τινὰ, ὅπῃ ἔλαβεν
 μίασαι τὴν φρόνησιν, καὶ
 σύρη τὴν τύχην (αὐτὴν καὶ

Ἄν σὺ εἶναι δὲργ
 διάθεσιν τῆς ψυχῆς τῆ
 εὖ εἶναι. Ἄν εἶναι Γέρ
 τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ἀξι
 γων, καὶ τὴν ἀφέλειαν
 ταῖς φρόνιμας καὶ σοχασ
 ναί νεός ἐνάρετος, εἰπέ
 ση τὴν παρτίδα, διὰ ν

ΧΑΡΑ

ἀρεάν τε . εὐχου τὰς ἀρεὰς
 ἀγαθαὶ ἐβλάστησαν ποιεῖν
 ὁποῖος θέλει αὐξήσει ὅσα
 νος τε, καὶ θέλει ὑποκίσει
 εὐχάρεσταί τον ὑπο τὰς κοι
 πῶς ἔχει κάποιόν τι ὑπο
 τὸς τον με παλαιὰς ἐνδόξ

Σημείωσαι, ὅτι τὸν ἀνδρ
 ἀγαθὰ τὰ σώματος, τῆς τ
 τῆς ἀγαθῶν τὰ σώματος
 ζωμῶ τὴν ὠραιότητα, τὴν
 τῆς σωματικῶν μερῶν, τὴν
 τὴν ὀξύτητα τῆς ὀράσεως,
 πὰ φυσικὰ χαρίσματα . Ε
 χης, ὅταν τὰ ἐπαινεῖται
 τι, τὴν ἀξίαν, τὴν φιλίαν
 τὴν ἀναξοφίαν, τὴν καλλι
 οὐ ἀνδρωποι ὑποδίδουσι να
 τύχης, καὶ τὰ συμβεβηκότα
 πάλιν, ὅταν ἐγκωμιάζουσι
 τὰ ἐνάρετα ἦθη, τὴν ὀρ
 φρόνησιν, τὰς ἡρωϊκὰς πορ
 νείδησιν, τὴν δασλαγχνία
 πάντα, τὴν σωφροσύνην,
 τὰ ὑποδιδόμενα εἰς τὴν ψυ

Πρέπει ἀπομι να ἡξέρε
 ἀνωθεν σωματικὰ, καὶ τῆς

δίδεται πᾶσι ὁ ἔπαυσις
 τὰ τῆς ψυχῆς, δίδεται
 παινεῖται ὁ εὐμορφος
 μὴ δὲ τὴν ὠραιότητα
 τὴν ἀποκρίσιν. ἀλλ' οὐ
 ζεταί κὴ τιμᾶται, διὰ
 ποροπλῶν, κὴ τὰς ἐπι-
 χειριανὸς δὲ νὰ ἀπο-
 τᾶς. Ἐγκωμιάζοντα
 ψυχα, ὡς ζῶα, κὴ
 μῶνες, κὴ τὰ ἐξῆς.

Τὸ ἐσιῶδες λοιπὸν
 ται, καθὼς ἀνώθεν
 κοσμίας κὴ δὲτάκτες
 ἢ τὰ σοφὰ τε συγγραμ-
 ξεις, ἢ τὰ ἥρωϊκά τε
 τὴν σὺνθεσιν λαμβάνου-
 ἰδίαν ἐνάρετον παράξιν

Παράδ. Ἐπαινεῖται

ΜΕ τὸ νὰ ἀπεδιδῶν
 ρας σοφολογίας
 τῆς σοφίας, μὲ τὸν τιμᾶται
 μᾶτων τῆς, προσκαλῶν
 προσφέρῃ ἐκείνης τῆς
 σῆ εἰς αὐτὴν ἢ δὲ λῶν
 ἔλλειπεις, συγκεκλιμένον

ΧΑΡΑΚ

ἀξίας της. (τῶτα ἢ ὅμοια τῶ
 θεῖ ὁ κόσμος ἔπαινος, εἰς
 γνωσα ἀρκετὸν μέρος τῶ Σ
 γαλώτατον θαυμασμόν τῶ
 γλωττία κηρύττει καὶ πολλὰ
 τα. ἢ ἐφύρεσις μὲ φέρει εἰς
 ματα εἶναι δυνατὰ, καὶ ἀναν
 ναται νὰ ἀπολαύσῃ κάθε
 ἀπὸ ὅλης τῆς νόας ἡδὺ σοφῶ
 τον ποροφασίζόμεθα μὲ τα
 ἀρετὴ αὐτῆς ὅμως, ἅς δώσ
 δικόν με κάλαμον, καὶ ἅς
 ἀπόδειξιν τῆς ἀφροσύνης μ
 ἔξαιρέτων ποροτερημάτων της

Ἐῖτερον πᾶσι εἰς π

ΤΑ ἔργα τῆς ὑμετέρας
 τὸσον ἔξαιρέτα, ὅπῃ
 νόας νὰ τὰ θαυμάζῃν, καὶ
 ἐγκαρδίως, καὶ κάθε μνήμ
 τὸν ἑαυτὸν της ἀνεξαλείπτως.
 πράξεις της δὲν ἔχει ποτὲ σ
 διὰ ὁδηγὸν τὸ πᾶσιδειγμα
 νῶντας μὲ βαθυτάτην μάθῃ
 τῆς τῆς μὲ μίαν ἀφιδεσάτ
 νωντῆς τῆς μὲ τὴν φρόνιμον
 ἔφθαύμασαις νὰ κηρύττων

Ε' τερον α

Α Γ' ἐνάρετοι παρ
 ἀσράπτισι μ
 δὲ ἔχουσι χείων ἄπ
 ἐπαίνων, ὅπῃ ἐδιώκει
 θῆς κάλαμος ἐδικός μ
 δείξω αἰσασότερον π
 ζητῶ νὰ φέρω εἰς α
 τὸ νὰ ταῖς ὑψώσω,
 ἀξιαίς νὰ φέρει θασ
 ἔνδεεις εἰς τὸ νὰ ἄπ

Ε' τερον α

Ο Ποιος δὲν ἦξο
 φθαίνει κἂν νὰ
 μάζη. διὰ τῆτο ἀνίσ
 παρῆσης μὲ χιλίους
 τὴν θαυμασὴν παρῆ
 θελες θαυμάση, δια
 ὅρα τῆς ἐγκωμίων,
 ὁ κάλαμος, ἔτε ἢ γ

Ε' τερον α

Α Νίσως κὴ ἐγὰ
 νὰ ἄπολαύσω
 σαις, ὅσας ἢ Ὑ μετέ

ΧΑΡΑΚ

κῶν τῆς συγγραμμάτων ἔπι
θελα τὴν κάμη νὰ γνωρί
δὲν ἀδυναμῆμαι νὰ τὴν ὑ
μὴν ἀποδείξω φθασοτέραι
ὅπῃ ἢ ἀδυναμία μὲ δὲν
νὰ μὴν ἢ θελα τῆς προσφ
ἔπαινον, ἔπι ἐκείνον ὅπῃ
ἀρετῆς τῆς, κτ.

Περὶ ἀποκρίσεως
χαρακτῆ

Θ Ἐλόντες νὰ δώσωμεν
νετικῶν Ἐπιστολῶν,
μὲν ξία πράγματα. Πρῶτ
σωμὲν τὴν τῆ ἐπιπέλλοντος
χει ἔμφυτον τὴν ἀγαθοσυ
κὴ τὰ μικρὰ, κὴ εἰς τὰ μεγ
γισον, κὴ θαυμασόν. κὴ π
τὴν καλοσυῶν τῆ χράφοντο
νον ὅπῃ ἐπαινεῖται. Δότε
νωσιν νὰ ὁμολογήσωμεν ἀ
κὴ νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ τ
τῆς τοιῶτων ἐπαίνων. καὶ
νὰ κηρυχθῆμεν χρεῶσαι ἔπι

Πρέπει νὰ ἡξίρη ὅμως
εἰς τὴν ἰδίαν ὑλῆν, ὅπῃ
λῆ, τὴν ὁποῖαν ἔλαβον, εἰς

πει νὰ ᾤσφφέρεται
 τὶ δεῦν εἶναι ἀρμό
 νὰ δεῖ εἶνα πρᾶγμα
 κείνεται δεῖ ἄλλο.

Παράδ. εἰς ἄποκρ
 δεῖ τα

Α' Ποκεινόμενοι
 Ε'πισολιῶ,
 τῶ ἐδικλῶ μας δεῖχα
 μαι με μεγαλίω δεῖχα
 ποίως ἢ συμπάθεια
 νὰ θεωρῆ τὰ γρηνήμ
 λάμυ με ἱλαρόν ὄμ
 ἔχον ἀπὸ τῶ ἰδίαν
 εἴφημον ὑποκείμενόν
 λες τὸς ὀπισθήμονας,
 νομῶ τῶ ταπείνωσ
 τῶτον ὄμως τὸν ἐδικ
 ἐδικόν μας ὑποκείμεν
 ρον νὰ τὸν κείνη καθ
 κάγαθίας της, ᾤδεῖ
 ὄντας σωηθισμῶ ἢ
 ποτε τὸ καλόν, καὶ τ
 ὄμμα εἰς τὸ ἀτελές,
 ὅπῃ δεῦν εἶναι καρπ
 τὸ καλόν ὄλον ἐκ Θε

Χ Α Ρ Α Κ

ἦτον καὶ ἀλήθειαν ἐδικόν μ
λειότητα τῆς ἐδικῆς με ἀδ
Τείτον δ' χαρισῶντες τελει

Κ Ε Φ Α'

Περὶ ψεκτικῆς

Ο Ψεκτικὸς χαρακτήρ
μων πράξεων, ἢ πρ
τὰς ὑβρισίας ἢ ἐκείναι πρὸς
νός. τὰ μέρη τὰτα εἶναι τε
φανέρωσιν τῆς ἐδικῆς μας ἀ
ρεάφομῳ, ἀποδείχνοντες π
ἐναντίον τῆς φύσεώς μας, ν
μως ἢ αἰτία τῆ λέγειν εἶναι
Εἰς τὸ δώτερον, ἄς ὑβρίσ
σης δ'ταξίας, ἢ ἐκ τῆς
σώματος, ἢ τῆς ἐκτός,
διὰ ἔχθραν τὸν ὑβρίζομῳ
ἀληθείας, καὶ διὰ νὰ ταπει
πρὸς μετανοίαν τὸν ἄνδρα.
σωμῳ συγχώρησιν, ἀνίστα
ἐγεμίσαμεν ὑβρεως, καὶ τῆ
λον, ἀφίνοντές τον εἰς ὅλα
γραφθεῖμεν, ἀναφέροντες εἰς

Ο Ψεκτικὸς χαρακτήρ λ
ἐναντίος ἀπὸ τὸν ἐπαινετικῆ

ὄθου ὁ Ἀεισοτέλης
 ὀρισμόν τε. ἔσι δὲ
 νωσις, τῆ δ' ἀδόξα
 τίτροφον τῶ ἐγκωμ
 βόπας, ὅπῃ ἐπαιν
 φέγης. καὶ ἐδῶ ἀν
 ξει, ἢ τῆ ἡλικία
 λήτερον, ἀγκαλά
 παρέπει ὅμως, καὶ ὑβε
 ἔξω ἀνίσως καὶ ἢ Ἐπ
 πον, καὶ ὄχι ἀμέσως
 πει ἢ ὑβεις· φέγει
 ὅταν πρᾶττη ἔργα
 σεως, καὶ τῶ παρέπον
 σοσυύλω. ὄθου ἢ θε
 θρωπον, ὅπῃ δὲ φ
 τὰς ὑποχέσεις τε. μ
 παῖγμα μκ, καὶ δ
 ἐπειδὴ δὲ ἐφύλαξ
 ἔταξες, καὶ ἄλλα ἐ
 μήσε πισδέσει πλε
 νλω, καὶ ὄχι μετὶ
 το ἄπο τὸ ἐδικόν σα
 μιλὴν καὶ σβεθῆ ἢ ἐμ

Η' ἔδρε, πῶς τ
 καὶ λαμβάνειν μεχά
 ρῶσιν εἰς αὐξήσιν.

Χ Α Ρ Α Κ

σφάλμα με γλυκύτητα, η
 εἶδὲ μὴ, ἔχεις καιρὸν νὰ αὐ
 τος εἶναι ὁ χαρακτήρ τῆ ψόφ
 τρέπει νὰ ἀποφύγῃ καθέν
 μὴ ἀποκτᾶ ἔχθρας· διατ
 τινὰς δὲν ἀγαπᾷ νὰ τῆ ἐλέ
 θεν ὅστις θέλει νὰ ἔχη ψ
 ποιῆται, νὰ συγχωρῇ, η
 σφάλμα. ἐπειδὴ ἡ κολακε
 μαθητεύει. ὅλοι οἱ ἀνθρώ
 κείαν, η θέλουν, ὅχι μόνοι
 ἐλαττώματά των, ἀλλὰ μάλ
 ὕπομονὴ τῆτο τὸ ἀτοπον νὰ
 ταῖς Ἐπιστολαῖς, καὶ σιωπᾶν
 μεγάλη ἁμαρτία, ἀλλὰ δ
 ται η οἱ ἱεροκήρυκες ἀπὸ τῆ
 γελικῆς ἀληθείας.

Πεὶ ἀποκείσεως τῆ ψ

Τῆν ἀποκείσειν τῆ ὄνειδ
 πει ὅσον εἶναι δυνατὸ
 φύγῃ, καὶ νὰ τὴν σιωπᾶ,
 ὀργήν. καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸν κ
 ξηρὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
 μέλλει νὰ φυλάξωμεν τὴν κα
 κράτης, ὁ ὁποῖος λέγει. „
 „ σιαζόντων ὀργὰς ἔραχέω

„ ἀδίκως ὀργιζόμενοι
 „ νοῖς μὴ αὐτοῖς ἐπι
 „ βήτε πλῆττων. ὁ
 πταίσης ἢ ὀνειδίξει
 κέίνεται με λόγους
 τὰ νὰ καταπέσει τὸ
 εἶσαι πατὴρ, ἢ Κύριον
 ζων εἶναι τῆς αὐτῆς
 πῶς δὲν ἔλαβε τὴν
 ἀποκριθῆ, ἢ μπορε
 δὲν τὴν δίδει ἀκρόα
 τε γνώμης ἐφύρεσι
 ἄς τὸν ἀποβάλλη. ἢ
 εἶναι πταίσης, τὸ
 σώπτε, διὰ νὰ ἦθ
 πῶς τὸ σφάλμα ἢ
 εἰς τὸν βαθμὸν, ὅ
 ὁ καιρὸς, καὶ ἢ τὸ
 τὸ κάμη, ἀλλ' ὅτι
 ὑστερον καὶ ἄλλαι
 θεοῦ ἢ μπορεῖ νὰ

Κ Ε

Περὶ ἐρωτικῆς

Ερωτικὸς, ἢ φ
 τινὰ φίλον φ

ΧΑΡΑΚ

ἀλλήλων ἀγάπης. Τῆς ἐρα
ροι εἶναι οἱ ἔσοποι· ὅθεν ἰ
λαιόν, καὶ ὅπῃ μὲ ἐκείνου
τε δεῦν εἶναι χεῖρα νὰ με
χεωσικὸς λόγος, πρὸς ἄπ
μόνον τὸ τέλος εἶναι πρὸς
ἢ χεῖρας εἰς ἀνθρώπου,
ἀποκτήσης φίλον, καὶ τότε
τικὸς λόγος, καὶ ἐγκωμι
φιλίας ἔπαινος. ἀλλ' ἐπι
πη εἶναι πολλαχῶς, διὰ
πολλαχῶς γίνονται. Πρᾶ
ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ
Θεὸν ἀγάπη τελεία. ὡς
ἡμῖν ὁ λόγος. Δεύτερον
φύσεως, μὲ τὴν ὁποίαν
καὶ συγγενεῖς, καὶ ἕκαστο
Ἐκκλησία νομίμως τῆ
τὸν πλησίον, καθὼς ὁ
ἀνθρώπος κοινῶς προσάξει
κὴ ἀγάπη, καὶ ἀφροδίσι
λος κακόν, τὴν πρῶτῳ
τὸ χεῖρος καὶ πρέπον ὅπῃ
τὸν Πλάστωμα. ἔτι δε
κὸς φόβος. τὴν δευτέραν
χεῖρτος νόμος. καὶ τὴν
γεια.

Παράδειγμα.

Α Γκαλά καὶ ἐγὼ
 μότητά της, ὡς
 ἔξαιρέτων κατορθωμ
 κένω τὴν ἐπιθυμί
 σις μὲ διδάσκει νὰ
 νο τὸ θάρρος ὅπῃ
 γαθοσυύης της, ἔρχ
 ἑμαυτὸν με, καὶ τὰ

Ἐῖτερον ὡς

Η Πολύγλωττος
 ἑντιμον αὐτῆς
 τείδος με, τιμιώτατε
 πὸν ὅπῃ πανταχῶς δια
 μὲ ταῖς γλώσσαις της
 διεφήμισε τὴν πολλὴν
 μίμητόν της ἀρετὴν ἐ
 τον ἀνδρωπον, πῶς
 καὶ τοιούτοι ἀνδρὸς ἢ
 εἰς τὸν ἑμαυτὸν με;
 καὶ δέλεος ὅπῃ χαίρε
 μνον, ὡς σωμαειθι
 καὶ ταπεινότατον πάντα
 τὸν ὑπερον τόπον ἀπὸ
 ταξὺ ἰσὺ τόσων ἀρετῶν

Χ Α Ρ Α Κ

τὸ νὰ χαρίζῃ τὸν ἑαυτὸν τῆ
 ὅπῃ τὴν ζητῶσι σεβασμίῳ
 ποθεῖσι φίλον διὰ νὰ τὴν ἔ
 πων χείρας, ἐγὼ τὴν ἐπιθυμ
 λαβῆμαι. καὶ σοχάζομαι δὲ
 ἔχω, καὶ νὰ ἀπολαμβάνω τὴ
 ὁποῖαν μὲ κάνει τολμηρὸν π
 θία τῆς ἀνάρετς ψυχῆς τῆς,
 ὁποῖας θέλω λάβει τὴν καυ
 μολογῆμαι, τῆς ὑμετέρας, καὶ

Ἔτερον παράδειγμα

Α Νίσως καὶ ἀποδείχνομι
 τὴν διὰ τῆς παρέσης
 νόμιον τῆς φιλίας τῆς, ἃς δ
 τὴν σεβασμίαν ἔφεστιν, με
 τὰ ἑξάίρετα προτερήματα τῆς
 μὴ εἰς ἐμὲ ἀπὸ τὴν ἀφεί
 φίλων ἐδικῶν με. καὶ ἃς εἶνα
 ναι ἢ ἐπιθυμία καὶ ἢ ἐλπίς
 μαι, διὰ ἄκραν τῆς καλοκαγ
 νος εἰς τὸν ἀριθμὸν τῆς πισ
 εἶναι θαυμαστὸν ἀνίσως καὶ ἐγ
 πέτειαν, γράφωντας πρὸς αὐ
 εἶζω, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδειγμα

Η Φήμη τῆς θαυμασῶ
 τέρας Ἐκλαμωρότη

ἔμπαροθεν, ὅπῃ ἔδωκε
 ψυχῶν ἐκείνων ὅπῃ
 θερμὸν ἔφεσιν εἰς τὸ
 εἶναι, ὅτι ὄντας ἐγὼ
 συγχωρήσῃ, ἀνίσω
 θυμῶν μεθ' ἐμῶν διὰ τῆς
 ῥηθῆς διὰ ἐνέχυρον
 ὅπῃ προσωπικῶς θεῶν
 τῆς ὑποκείμενον μετὰ
 ῥη, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον εἶ

 Ἐν εἶναι ὅχι τῶν
 σέ ἀποκρίσσω
 κίνας ἐσυσήσαμεν τὰς
 σαι λοιπὸν ὅλος ἐδί
 καὶ τὴν ἐξουσίαν ὅπῃ
 νὰ σέ δελοῦν, ἔχω
 νὰ με ἀγαπᾶς. μί
 μετεμφυχώθημεν, καὶ
 εἰς τὸν ἑαυτὸν σε, καὶ
 μετὰ τὸ νὰ εἶναι εἰς ἡ
 τῆς φιλίας, δεῦν εἶναι
 ματα τῆς ψυχῆς με.
 καὶ ἐδική με. τῆτο με
 ρα ἐλπίζω καὶ σωμ
 τόσον φίλει τὸν φιλ

ΧΑΡΑΚ

να λέγωμαι ἔργω, καὶ λόγῳ
φίλος ἠγαπημένος.

ΚΕΦΑΛ

Περὶ Εὐκτικῆς

Εὐκτικὸς χαρακτήρ, ἡ
νος, καθ' ὃν δ'χόμε
Τεῖα εἶναι τέτα τὰ μέρη· α
λομῷ δείξει τὸ θάρρος καὶ τὸ
πρὸς ὃν ἐπιτέλλομῷ. Ἐπὶ τῷ
βάνομῷ τὴν ἐλευθερίαν να τ
δὲ τῷ δουτέρῳ, ἃς ζητήσωμε
λαβεῖς, καὶ σεβασμίας, καὶ
δὲ τῷ τρίτῳ, ἀφ' ἧς θέλομῷ
ροντα, καὶ προσήκοντα, θέλ
χέος μας αἰώνιον, καὶ παντο

Πρέπει να ἡξέρωμε, π
δὲ δύαται να λείψῃ, δὲ
ἐρβαίνῃ τῷ δ'χίῳ, ἀλλ' ἡ
καλαῶντας να σὲ κάμη
τῷ δ'χίῳ να τὸ προσκαλῆς
θὸν ψυχικὸν, καὶ σωματικόν.
πραγματῶν, πρέπει να
πραγματῶν εἶναι ὡς ἐπὶ
καὶ διὰ τῆτο πρέπει να τὸς εὐχεσ
διον, κέρδος, καὶ αὐξήσιν τῆς

Τὸ ἐσιώδες εἶδος
 ἴσεται εἰς τὸ νὰ δ'χ
 στον πνευματικὸν, ὅσ
 χέας καὶ τῆς δ'λαβεῖ
 ὄθον γράφοντες εἰς ὑ
 γον τὸ προοίμιον διώ
 τητα τῆς καιρῶ. ἡδ
 νὰ εἶναι ἀφορμὴ πλέ
 ἡδασαίνει ἢ πλησι
 θλίων, εἰς τὸ νὰ βα
 σέβας ὅπῃ προσφέρα

Η' ὑπὸ τὸ ἀμέξ
 τῆ

Παραδ

Δὲ μὲ συγχωρεῖ
 βλέψω μίαν ἀφορμὴ
 ἐδικὸν με δυνάται να
 πρὸς τὸ ἀξιώτατον ὑ

Η' ὑπὸ τῷ ἐπιθυ

Παραδ

Η' ἄκρα ἐπιθυμ
 ἀάπτει διὰ νὰ ἰδῆ
 ἡδασότερον πεπληρ
 τυχίαν καὶ δ'λογίαν τ
 θῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΧΑΡΑΙ

Δεύτερον ἐκφέρ

Παραδείγμα

Ὁ ἔρανος λοιπὸν ἄμπ
τὸ τίμιον ὑποκείμενόν της
νεσάτλω φαμιλίαν της ὅλα
ὅπῃ ἢ ἐδική της θεοσέβε
ση ἀπὸ εἷα Θεὸν, ὅπῃ
μον διὰ ἀγάπης μας.

Τεῖτον δεόμεθα νὰ δε
χλώμας. ᾠδαδείματος

Δέομαι τὴν ἔμφυτόν τη
δεχθῆ μετ' ἔννοίας τέτλω
δίαςμα, ὡς γνήμημα τῆ
τας πάντοτε πρόθυμος εἰς
θῶς καὶ ὑπογράφομαι.

Γράφοντες δὲ εἰς συγγ
προοίμιον ἀρχεται ἀπὸ π

Ἡ ἀγάπη ἐπιθυμεῖ τ
μῶν τὸ πλεόν ἐράσμιον
μῶν, καὶ ἔξαιρέτως εἰς
ποδείχνεται σαφιλέςατος
καὶ ἀλήθειαν φαίνεται νὰ
γίας Ἐορτάς.

Δεύτερον ἀπολαθεῖ ἢ
ἢ ᾠδακάλεις μὲ ὄρας
μὲ τὸ ὑποκείμενον.

Παράδειγμα ε

Α Νερμύδτος εἰ
 φω εἰς τὴν καθάρ
 ὑμετέρας ἐντιμότητος,
 ξιώτατόν της ὑποκείμεν
 ἔφεσιν, ἔσωντας ἢ νὰ
 λησις, εἰς τὸ νὰ ἄπολ
 ναται νὰ τῆς πορεύθῃ
 γλῶ, ἐλπίζω πῶς θ
 μὲ προσάξῃ, ὄντας β
 μίαν ἔτοιμον ποροθυμί
 σιν τῶ χρέος με. ὅ, τ
 σης μὲ ἀψύδεσάτλω
 ἄς δεχθῆ τὴν καθάρ
 σιωνθισμῶν αὐτῆς ο
 βας ἀσπαζόμενος τὴν

Ἔτερον παράδειγμα

Εἰς πᾶσαν ἀφορμ
 ρώσω πρὸς τὴν
 με σέβας, διὰ τὸ ἀ
 πρὸς αὐτῶ. ὅθεν εἰς
 αὐτῆ καθε εὐραῖον δ
 χησιν νὰ ἄποδειχθῶ ε
 λὰ πλέον ζηλωτῆς ἀπο
 μῶ τὸ καλόν της. δέο

Χ Α Ρ Α

λειότητα να τὴν δὲ τυχεῖ
 τῆς τῆς, ἢ μὲ ἐδαφιαία

Ἐτερον

Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας
 ἑαυτὸν τῆς ὅλας τὰς
 τὰς τὰς ἀγίας ἡμέρας, καὶ
 πλέον δὲ λαβεῖς δέλας α
 θῶς ἐγὼ εἶξ ὅλης καρδίας
 διὰ τὴν εἰς αὐτὴν δὲ λάβε
 ἠθέλον ἀξιοθῆ τῆς τιμῆς
 δὲ νοικὴν συμπάθειαν, καὶ
 χῶν αὐτῆς ποροαγμάτων,
 ποίαν ὀλιγόςδυσιν τὸν ἀει
 καὶ ζωογονηθῆ τὴν ἐλπ
 κάθε καιρὸν να ἄποδείχν
 λογῆς ὑποχράφομαι.

Πεὶ Ἀποκείσεως τῆς

Αποκεινόμενοι ἡμεῖς
 λήγ, πρῶτον ἄπο
 μας. ἀδεδείγματος χάρι
 τὸν με παντοτεινὰ χρεώσι
 νειαν, ἢ εἰς τὴν ἀγαθότη
 ἐγκαρδίας δὲ χάς ὅπῃ πο
 τὸν Θεὸν ἀναπέμπει, καὶ
 Δέτερον ἀκολυθεῖ ἢ δ

νομήνω δ' αὖτις. ἄρα
 πὸν εἰς ἐμὲ νὰ ἀποδο
 πῶ τὴν δ' χαρίσῃσιν
 νέον Ε'τος, πλήρες
 γιεσάτω μακρομέρ

Παράδειγμα

Ε'Κείνη ἡ ἄδολος
 ἡ ὑμετέρα σοφ
 τῆτο τὸ νέον Ε'τος, δ
 τὸ χέος ὅπῃ ὁμολογ
 νὰ μᾶ αὐξήσῃ τὴν β
 πης, ὅπῃ πρὸς ἐμὲ μ
 φέρει. εἰς τὴν ὁποῖαν
 ἄλλον ἔσῃον νὰ ἀντα
 ὅτι εἰς ἀντάμειψιν τῆ
 νὰ ἠθελε δεχθῆ τὴν
 τε με χέος ὅπῃ ὀφεί
 φιλανθρωπίαν, νὰ ἴ
 τὸν δρόμον. ὅχι μόνο
 χρόνων με τελείαν ὑ
 ψυχῆς· κὴ με τὸ τέλ

Ε'τερον

Ε'Ρχονται μεξ
 ἀγαθοσμίω

ΧΑΡΑΙ

ὑπὸ τῷ ἐδικλώμα ἀξίως
καταδέχεσθε συνεχῶς τὰ
σοχασμὸν λαμβάνοντας
ἐμὲ δ'τυχὲς προμύημα
σεβασμίως τὴν δ'χαρείσιν
ἢ ἐγὼ τὰς δ'χάς μου εἰς
ὑγείαν, ἢ δ'τυχίαν τῆς,
τόν μου, ἀδελφικῶν τῶν
προσαγμάτων τῆς, διὰ τὸ
μὲ τῷ πράξιν, καθὼς
χράφομαι.

Κ Ε Φ Α

Πεὶ συγχαίει

ΣΥγχαίεισιν ἡμεῖς χαρὰ
ρόμεθα τινὰ, καὶ
ἐδικλώμα δ'χαρείσιν,
χίαν, τιμὴν, δόξαν, ἢ
τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ὑγείας
καὶ τέκνων, ἢ τῆς ἐξῆς.
εἰς τὸ πρῶτον πρέπει νὰ
τὰ προσώπια, πρὸς τὸ
γνωσθῆναι τὴν χαρὰν μας.
δ'τυχίαις τῆς ὑμετέρας ἐ
βλέπω ὅτι προέρχονται
συνικῶς **Υἱ**. **Η** ἢ ἀξ

ποροξενῶσιν εἰς τὴν καρ
 ρᾶς εἰς τρόπον ὅτι, εἰ
 ὀλοφύχως εἰς ὑπόδειξιν
 εἰς τὸ τίμιον ὑποκείμενον
 τερον πρέπει νὰ ἐπαινε
 τι. Αὐτὴ ἢ γλυκυτάτη
 λήθειαν εἶνα δῶρον τῆ
 ἐπαινετῆ, ὅσον διατὶ
 λάμπει φρεᾶς.

Η" εἰς ἀ

Κατὰ ἀλήθειαν μὲν
 καὶ ἀρετῆς ἢ τιμαῖς
 ἢ δικαιοσύνη νὰ ἀναβ
 εἶνα τέτοιον βαθμὸν εἶνα
 ἀξία τιμᾶται μὲ τὸ νο
 ἐκείνη τὸν τιμᾶ. Εἰπ
 γνώσεις, καὶ φρόνησις εἶ
 ὄθεν τῆ πρέπει κάθε
 δι' αὐτὸν ἢ ἀξία εἶναι
 τὰ τε, θέλει ὅμως ἀναβ
 εἰς ὑψηλοτέρας, καὶ λα

Εἰς τὸ τρίτον ἀπολ
 ὑποδείχοντες τὴν δὲ χαρ
 διαδοχίῳ τε, ἢ τὴν ἀξί
 Παραδείγματος χάριν
 πλασιάζη ταῖς δ'λογί
 τὴν δ'τυχίαν παντοτείν

ΧΑΡΑ

ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας
 πει πάντοτε νὰ ἴδῃ τὸ ἀ
 ὑπὸ κάθε καλόν. Ἡ ὁ
 πλασιάσῃ τὴν δόξαν εἰς
 πλήρωσιν, καὶ τὰ ἐξῆς.

Θέλωντας νὰ γράψῃ τ
 λῶν εἰς ἱερωμένον πρόσα
 ταύτῃ τῶν τάξιν. εἰς τ

Αἰνίσως καὶ ἡ Πανοσι
 σας ἐτιμήσετε τὸσον τὴν
 πᾶ εἶσε ἀπλῶς ἱερεῖς,
 θέλετε τὴν ἐκλαμπρύνει
 ὁποῖον ὑπὸ τῶν θεῶν
 συγχαίρω. καὶ τὰ ἐξῆς.

πεῖ. ἡ δόξα τῶ Θεῶ δια
 τερον, δὲν ἐδιδύετο νὰ ἐ
 πὸ τὸ ὑποκείμενον τῆς καὶ
 νὰ χαίρεται πλέον ὄτυ
 τῶν ἐδικλῶσας ἀγιοτάτῃ
 καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τὸ τρίτον

Δὲν θέλω παύσει ὡ
 Θεὸν διὰ μίαν τοιαύτῃ
 συύλῃ ἐδῶσε, ἀλλὰ καλῶ
 ρὸν νὰ τὴν συνοδῶν με
 εἶναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτὴν
 μεγάλα βάρη, καὶ τὰ ἐξ

Παράδειγμα συ
 συμφ

Η Μεγαλιτέρα
 είναι να ιδῶ
 ρας ἑντιμότητος εἰς μ
 ἔλπιζω κάθε δ' τυχεῖς
 νίαν ἢ γάμων μ' τῆ
 δια τῆς ὁποῖας σ' ας φ
 π' ἢ καρδία με δοκι
 τῶ τὴν ἐδικλῶ με ὅ
 ἄπο εἷνα μεγαλώτατον
 ἔξαιρετον αὐτῆς ἀρετῆ
 ναῖς προσαγαῖς της, δ

Ε"τερον παράδειγμα
 χιέρων

Κ Λίγω τὴν κεφαλ
 ὅπ' ἔ με κ' αἶνει
 χαρὰν διὰ τὴν ἀνάβασ
 νον. κ' κ' ἀλήθειαν
 ξία εἰς τὴν ἑαυθαύμ
 ἔμπισθ' αὐτῆ λογ
 θῆ ἀφόβως εἰς τὴν γ
 ρακαλῶ λοιπὸν να ἔ
 τόλμῶ ὅπ' ἔ ὅπι χειρῆ
 αὐτὴν, ἀγκαλὰ κ' τὰ

Χ Α Ρ Α

τιτος δὲ δυνάμει νὰ κηρύ
 φερόμενος, κλίνω νοερώς ε
 τὴν κεφαλῶν μου, ζητῶντας
 δὲ λογίας της. Ἄπο τὰς ὅπ
 δὲ θέλει μὲ ὑπερήσει,
 ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εὔτερον πρῶτον δειγμα

Εὔφθασεν δὲ τυχεῖσα
 τῆς Πόλεως τὸ καρ
 τῆτο ἔφερε μίαν παραγματε
 ρη τῆτα διὰ τὸ παρὸν ἔχε
 λει σὲ προσφέρει πολὺ π
 πῶς τὸ κέρδος εἶναι ἐδικ
 εἶναι μόνη ἐδική σου, ἀλλ
 μεταξύ τῶν ὁποίων ἐγὼ
 πρῶτον τόπον. ἐγὼ ὅταν
 μέρη ἔρχεται τὸ καράβι σ
 ματείαν, ἔλαβα μεγαλω
 λιμον κέρδος σου. Ὅθεν
 νειαν τῆς εἰς τῆτα τὰ ἀγα
 Θεός. εὖρον ὁ πλεῖτος τὸ
 τὰς τον δὲ ἀφίνεις νὰ σ
 ἀναιότητα τὸν ἐξασιάζει
 οἱ πτωχοὶ εἰς τὰς δὲ τυχε
 ναι εἰς βοήθειάν των. Χ
 νὰ εἶναι εἰς μεγάλων των

συγχαίρω καὶ ἐγὼ μὲν
 βλέπω πῶς ἡ καλή
 πραγματεία σου με
 δεῖ θέλω πισθίσει π
 σει ἕτε τῶ καιρῶ ταῖς
 ταῖς σφοδρότητες, ἕτε
 εἰς τὸ νὰ κάμωσιν α
 στον δέξω με τὴν σιω
 πῶν τὴν μαρτυρίαν τῆ
 ἕξ ὅλης ψυχῆς διαμ

Περὶ ἄποκείσ
 χα

Αποκεινόμενοι εἰ
 λώ, πρῶτον θ
 δ'χαίρουν διὰ τὸν συγ
 χάειν. Δὲν ἔλειψαν
 τῆς ἀγνωμοσύνης τῆς
 συγχαίρεσις τῆς, ἕ
 πρέπει νὰ καυχῶμαι,
 τὸν με ὅπῃ ζῆ με τὸς
 τῆς καλοκαγαθίας τῆς,

Δῶτερον με ὄρας τ
 δ'χαίρουν. ἄδειξ
 εἰς τὸσον, με τὸ νὰ αὐ
 εἰς αὐτὴν καὶ κηρύττει
 νοδὸμῶν ἀπὸ μίαν ζα

ΧΑΡΑΚ

χη πάντοτε ὑπόχρεων τῶτον
πλήρωσιν τῆς τιμίων αὐτῆς
καταδεχθῆναι νὰ μὲ δώση δ
μὴν. καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας

Παράδειγμα εἰς ἄπο
Ε'πιστο

Α'Πὸ τὴν ἀδολον ἀγάτ
φέρει ἡ δ'γνώσις τῆ
κον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκαταδέ
δ'αρέσῃσιν καὶ χαρῶν ὅπῃ
ὅπῃ ἔλαβα. μὲ ποῖον σεβ
ἐδέχθηκα αὐτῶν τὴν ἐγκά
πορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀ
δ'χαριστίας ὅπῃ ἀνταποδί
ειον τῶ ἀπείρῃ με χρέος, ὅ
μὴν ἐτοιμον δια νὰ ἤθελα
ἐκπλήρωσιν τῆς συνεχῶν
ὁποίας ἀδ'καλῶ νὰ μὴ μ
τε πρόθυμος ὡς ὑπογράφε

Ε'τερον παράδειγμα εἰς
ὅπῃ ἀνέβη ε

ΜΕ' ἔστι ὅσον δ'γ
χρεωτικῆς ἠθέλησ
της νὰ κάμῃ γνωστῶν εἰς ἐμ
μασεν, ὅταν ἠκασε τὸν ἀν

ξίαν τῆς Ἐπισκοπῆς
 τοιαύτῃ ἀφορμῇ
 πῶς τῆς ἀπείρου τα
 κῆ τῷ ἑξαιρέτον μι
 πῶς τε δέλει διαφυ
 ἤθελε μὲ δώση ποικ
 ποίαις ἤθελα διωκη
 βας, ὅπῃ εἰς τὸ τίμ
 ρω. καθὼς καὶ πῶρ
 θέλω εἶμαι ὅ,τι λα

Κ Ε

Περὶ Τωθασικῶ,

ΣΚωπτικός, ἢ
 ναι, ὅταν δι
 τὸν κεντῆρον μὲ λόγ
 κακοὶ ἀνθρώποι, οἱ
 νωνται εὐδοξοί, μὲ τ
 τιδανῆς. οἱ φρόνιμοι
 πέχον ὅσον εἶναι διω
 διατὶ αὐτὴ πολλάκις
 μὴ ἀνίσως καὶ καμμί
 ψῆ μίαν τέτοιαν Ἐπ
 φη εἰς τρίτον πόρσω
 κινήση τὸν φίλον να
 ἢ τὴν μίμησιν ἡδ

ΧΑΡΑΚ

Αὕτη ἡ Ἐπιστολὴ διαίρει
Εἰς τὸ πρῶτον παρέπει νὰ οὐ
μα, ἢτοι ὄξυαπελίαν, καὶ
νοντες τὰς ἀφορμὰς ὑπὸ τὰ
αὐτῶν ἔχῃ, ἢ ἠθικὰ, ἢ τῆς τυ
γράφωμεν ἐντέχνως. Εἰς
μῆμοι πῶς γράφωμεν τὴν Ἐ
ταφρόνησιν, ἢ ἀτιμίαν, ἀλλ
εἰς τὸ ζήτημα ὑποδείχνοντες
τα, τάσσοντές τε εἰς κάθε
μὲ προθυμίαν.

Εἰς τὸ τοῦ γένους δευτέρου
ἐπειδὴ δευτέρου εἶναι ἴδιον τῆς
δελεάζονται ὑπὸ οὐα τέτοιον

ΚΕΦΑΛ

Περὶ Εἰρωνικῶν

Εἰρωνικὸς χαρακτὴρ εἶναι
ὁποῖα ἐπαινεῖμεν τὴν
ἀρχῆν, εἰς δὲ τὸ τέλος
μας. Τέτα τὰ μέρη εἶναι
ὡς γράφωμεν τὴν εἰρωνείαν
Δύτερον ἐκφέρομεν τὴν εἰ
σίν μας, ὅπως ἀπτοντες
πράγματι, διὰ νὰ μὴ δεῖ
τοῖς λεγομένοις· καὶ εἰς τὸ Τ

μαυτὸν μας μὲ εὐνοίαν
 πρὸς ὃν θεάφομεν, ἀνί-
 στον πρόσωπον· εἶδὲ καὶ
 μῦρον πρόσωπον, λέγει
 τὸ ἐξῆς θελόμεν ἀπέ-

Τῆτος ὁ εἰρωνικός
 καῖος εἰς τὰς πραγμα-
 χασί σκοπὸν νὰ ἐπαιν-
 τὸν ὅμως πολίτευμα
 χῆσιν καὶ τὰ ἄχρηστα,
 ποροποιῆται, καὶ νὰ δῶ
 καὶ διὰ τῆτο τώρα οἱ τῶ
 εἰρωνείαν, καὶ δόλον.

καὶ ὀλίγα νοὸς ἀρέσκει
 λακὲς αὐξάνων εἰς τῶ
 κᾶνον ὄνειδος τῆς ἀγορᾶς.

Γινέον ὅτι ἡ Τωθα
 εἰρωνικῆς καὶ τῆτο.

καὶ καταλαλεῖ φανερά
 ται μὲ τέχνῳ, καὶ φ-
 ὑπόκεισιν ἐγκωμιάζων
 παῖζει τὸν ἀνθρώπον.

ται τινὰς νὰ τὸν χει-
 ταν ἀνθρώπος ἀξίας
 εἶναι ὑποταγμῶν εἰ-
 ρωνικῶς ἐκεῖνα τὰ κα-
 σερημῶς, διὰ νὰ τῶ

ΧΑΡΑΚΤΗΡ

τρόπον να τὰ ἀποκτήσῃ·
νόεται, θέλει ἐντραπεί κ
ὁ μικρότερος ὅμως πρὸς τ
πει ποτὲ να χεῖρη σκωπτ
σολῶ. διατὶ δὲ εἶναι ἴσ

Εἰρωνικῶς δυνάσται να
γονεῖς πρὸς τὰς Τίς, οἱ
ὑπ' αὐτὰς νέες, οἱ κύριοι
τῆτος εἶναι εἷας ἔσπος ὅτ
ὑβείζει, κὴ προσωιείται·
μετέχει ἄπο ἔλαττώματα,
τικὸν χαρακτῆρα δυνάσται
να ὀργίζεται ἐναντίον τῶ

Παράδειγμα εἰρωνικὸν
εἰς τὸ ἀπ

Φίλιππος εἰρωνικῶς πρὸς

Φίλιππος Βασιλεὺς Εἰ
βελῆ καὶ τῶ

Ι᾽Σως οἱ Λαγωοὶ ἐναντι
οἱ Κολοιοὶ εἰς τὰς περ
πάλαισμα Ἀνταῖος πρὸς τὸ
ται οἱ Κώνωπες εἰς τὸν Λ
πρὸς τὰς Γίγαντας; Τῆτο
ἄξιον· κὴ κτ' πολλὰ θαυμά
ὑμεῖς ἔχετε εἰς τὰ πάντα,

πάντα . κῆ εἶναι διω
 ταβάλλθητε ἀπὸ τῆ
 διὰ νὰ μὲν ἠθελα
 πρέπον λοιπὸν οἱ
 τιῶνται φανερά εἰς
 τῆ Εὐκλείων , καὶ
 κῆ τὰς φίλους ἐχθρε
 νίμων ἀνθρώπων ,
 ἀνάξιον , κῆ εἰς τῆ
 σοχαθεῖτε λοιπὸν
 θάρσ , ὁ Λέων τῆ
 δόλων , κῆ ἀπὸ ἐσῶ

Εἴτερ

Εἰρωνικῶς ἐπαινεί
 ἄλλον , δια
 πίσειν κῆ

Οὕτω τέχνῃ ἐ
 λάβης τὰ σολ
 ταξίδι νὰ σείλης τῆ
 χέθης , ἄλλῃ τὸς
 διὰ νὰ σὲ ἐπαινέσ
 εἰς τὸ νὰ κάμης ὅ
 πὸν τὸ πρᾶγμα κῆ
 τα . ἐγὼ ἐπαινῶ σε
 πως εὐκολα βαίης ε

Χ Α Ρ Α Κ

θέλεις δώσει αἰτίαν ὀρθῶς
 χαίρω λοιπὸν εἰς τὴν συμφω
 σιν μετὰ τὰ ἔργα, καθὼς ἐ
 χεῖλη· ἢ ἄπο μίαν τοιαύ
 ταν καλῶ ἐλπίδα, πῶς ἀνάμε
 λον καταστήσει εἰς καλὴν
 γὰρ θέλω πάντοτε σε πιστὸν
 μετ' ὅλον τὸν ἀληθινὸν ζῆλον

Περὶ ἀποκείσεως πρὸς τὴν
 Εἰρωνικὸν χαίρει

Η Ἐπιστολὴ μετὰ τὴν ὁποίαν
 περὶ τῆς ἀναλογίας
 λέισαν ἐπιστολῶν. ὅθεν ἐκ
 πῶς, ἢ μετὰ ποίας λέξεις,
 αὐτὸν γράφων, ἢ ἔπος ἄς ἂν
 ὁ γράφων εἶναι μεγαλητέρας
 σε, ἢ σὺ δὲ θέλεις, ἔτε δὲ
 τὴν φιλίαν, ἢ προσασίαν τῆς
 ἔλαβες τὴν ἐπιστολῶν, ἢ ἔπος
 πάλιν ἢ θέλεις νὰ σημειώσῃς
 σε τὸν τρόπον μετὰ συνώσειν, ἢ
 γράφε τινὸς φίλου, ὡς ἐκ τῆς
 νὰ ἤθελε μεσιτεύσῃ μετὰ τὸν
 ἐμποδίσῃ διὰ νὰ μὴ λαμβανῇ
 εἰρωνίαις. ἢ αὐτὸς εἶναι ὁ

Διὰ ὑπόδειγμα ὅμως,

δαῖοι καὶ φιλομαθεῖς
 Διβανίαι πρὸς τὸν μ
 „ χεται. Οὐ παύσ
 μισῶν σικὸν, καὶ π

Καὶ τὴν ἀπόκρισιν
 Διβανίου, ἥτις καὶ

„ Δέλυταί σοι τὸ
 Ἐπιστολῆς τὸ

Κ Ε

Πεὶ Εὐχ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΚὸς χ
 ὁποῖον ἀποδί
 τῆ εἰς ἡμᾶς προμη
 πος καθὼ ἀποβλέπ
 πρεπόντως ἀναφέρεται
 Τὰ παλαιὰ δείγματα τ
 λῆς, ὡσανὶ ὅτι δυν
 τὰς ἀποκρίσεις τῆς εἰ
 τικῆς, συγχαριστικῆς
 κῆς, καὶ εἰς ἐκείνῃ
 εὐλογον νὰ μὴ βαρυ
 τερον πρὸς τὰς τῆς χ
 λαίου, μὲ τὸ νὰ εἴνε
 τὰ εἰς τὰ ἀνωτέρω εἴρ

ΜΕΡΟΣ ΔΕ

ΤΟ
ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΝ

Πεὶ τῷ Εἰδῶν τῷ Ε'
Εἰς τὸ Συμβελλ

Κ Ε Φ Α'

Πεὶ Προβλεπτικῶ

Προβλεπτικός χαρα
τὴ ὁποῖα παρα
καταπέισωμῶ
ρετῶν, ἢ νὰ κάμη ἔργα
νης, ἢ νὰ ποροσέχη καὶ
δωὶ καὶ μάθῃσιν, ἢ νὰ
ἐξῆς. Ὅθεν εἰς τὴν ἀρχ
νῆμῶν μὲ κοσμιότητα, καὶ
νον. παραδείγματος χάρι
, Μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ ὑμ
μος εἰς τὰς πράξεις τῆς, κ

πολλὰ ἐγκωμιασμῶν
 ὑπόληψιν, δὲ εἶνα
 ταῖς ἐδικαῖς με ποροξ
 ζητῶσι διὰ τῆς παρ
 τὰ τῆς θεοσεβείας ἔρ

Εἰς τὸ δεύτερος μέ
 βαλθεῖ ἡ αἰτιώδης αἰ
 „ρακαλέσεως. παρα
 τας ὅμως νὰ εἶναι ἰ
 ψυχῆς, τὸ νὰ μὴ κατ
 καλὰ ἢ μικρότερες
 θαραὺν ἢ εἰλικρινεσάτ
 χισμῶν εἰς τὸ καλ
 ὑμετέραν ἐντιμότητα
 συγχώρησιν εἰς τὸν π

Καὶ τέλος εἰς τὸ
 σει τὰ πλέον δυνατὰ
 τὰ ὅποια θέλουν εἰσα
 βεῖον, ἢ εἰς τὸ χέος
 „τὰ ἐξῆς. παραδείγ
 τῆς ἡξέρει πόσον με
 εἰς εἷνα χριστιανόν, τὸ
 πταίσματα, καὶ πόσο
 λανθραπίαν τῶ Κυρί
 σος παρ᾽ ἑξίς, ὅπῃ δια
 τὴν ἀρετὴν ἐκατέβη
 τῶτον τὸν Κόσμον. ἢ

Χ Α Ρ Α Ι

Ἀνίσως πάλιν καὶ θέλω
 σολύω πλέον ἐκτεταμύλω
 εἰς μέρη πρῶτε. εἰς τὸ πρῶτον
 πρῶτον, τὴν ὁποῖαν πρῶτον
 σα πῶς εἶναι πολλά χη
 Εἰς τὸ δεύτερον, ἃς δείξω
 πρὸς τὸν φίλον, τὸν ὁποῖον
 τὴν πρῶτον ἐπάξιον δι' αὐτὸν
 πον δὲ γνῶς, καὶ τιμῆς αὐτῶν
 δείξω τὴν πρῶτον εὐκολον,
 λῖαν ἔχει εἰς τὸ να κατα
 τον, ἃς φανερώσῃ τὴν με
 δια να γνῶν ἢ πρῶτον, καὶ
 λήσει εἰς τὸτο, θέλει α
 με ζημίαν τῆς Πατείδος
 καὶ τῆς γνῶστος. Εἰς τὸ
 ξη τὸ τί ἤθελε κάμη καὶ α
 νίσως καὶ εἶχε τὴν δύναμ
 ἃς ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτὸν
 τὴν δέλωσιν κάθε πρῶτον

Παράδειγμα π

Δ Εἶναι πρῶτον π
 δοξότερον εἰς τὸν
 τὴν, καθὼς ὅλοι οἱ ἀνθ
 ζισσι. διατὶ αὐτῇ, ὅχι με
 εικὰ πρῶτον διδιδυῶν

κατόρθωει, καὶ αὐτὴν
 βασιμιωτέραν τὴν κατὰ
 ὄχι μόνον τὰς δ' ἄλλων
 καὶ τὰς ἀγνοεῖς δ' ἄλλων
 λος πάντων ὅλας ἐκεῖ
 ἀσπάζονται, ἐν θύρῃ
 ζει. Πρὸς ταύτην λαοῦ
 τὴν ἀπόκτησιν, ἐσοχὰ
 σεμνοπρέπειαν ἢ ὅτι
 θῶς τινὲς τὴν σοχάξ
 σάτη καθεύθηκε. διὰ
 ἀρετῆς τὴν θύραν εἰς
 ζωγράφιζαν, διὰ τὰ
 τινὰ ὡς ἀγνωστος. 5
 καὶ ἴδε πόσον ἀνάγκη
 διότι καθὼς τὸ σῶμα
 ζωῶν, ἔτω καὶ ἡ ψυχή
 μος, καὶ χεῖς ὑπαρ
 ρώνω πρὸς εὐδειξιν τῆ
 ὅλον τὸ σέβας σημεῖον

Πεὶ ἀποκρίσεως

Η Α' πόκεις τῆ
 διττή. ἢ μία
 ἀποφατική. ἢ καταφο
 δέχεται τὴν προξοπλ

Χ Α Ρ Α

κειθῆ, εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ
 ὅπῃ ἔλαβε διὰ τὴν καλ
 ματος χάριν. „ Εὐείσ
 τὴν ἀγνείαν της περιπλα
 ὄσαις εἶναι ἢ ἐγκάρδιαις
 μύαις εἰς τὴν τιμίαν της ὁ
 λειαν τῆς συνειδήσεώς μου
 ἐγὼ βλέπω, ὅτι, καὶ τὰ
 βαιώσει πῶς θέλει βά
 μίαν τὴν καλὴν ἀδικί
 ειν. „ Ἡ μεγαλιτέρα
 καὶ ὀπμέλεια θέλει εἶσαι
 βάλλω εἰς τὸ ἄξιον μὲ ὄλι
 ἑνάρετος αὐτῆς ψυχὴ μὲ

Εἰς τὸ ζῆλον, θέλει
 σις, ὁμολογῶντας πῶς θέ
 εἰς τὰς ὀρισμῆς τε, καὶ εἰς

Ἀπόκεις

Ἡ Ἀποφατικὴ ἀπόκ
 πορρίψη, ἢ ναὶ μ
 καὶ ἀδικίησιν. καὶ τότε
 θέλει ἐπαινέσει τὴν ἀγά
 ειν. „ Εἶναι ἀξία καὶ ἀ
 ἀγάπη, τὴν ὁποίαν ἢ ἔ
 πρὸς ἐμέ, ὅταν μὲ τὸσον
 μου, καὶ τὴν δὲ τυχίαν μου.

Εἰς τὸ δεύτερον μέ-
 τα τῆς ἀδυναμίας. ὡ-
 πάντοτε μὲ μεγαλώτα-
 τὰς ἐγκαρδίας αὐτῆς
 νωντάς ταις καὶ μὲ προ-
 ρα ἢ πεινάσας τῆς
 νεργήσω κατ' ἄλλον
 ρασήση τὰ δίκαια.

Εἰς τὸ τρίτον μέρο-
 τὸν τῆς ὑπόχρεων, βεβα-
 σαι ὑπήκοος εἰς καθε-
 ματος χάρειν. „ Ὁ μ-
 ὑπόχρεων τὸν ἑμαυτὸν
 αὐτῆς καρδίαν. ὅθεν
 δεχθῶ, καὶ νὰ ὑπακ-
 τὰς σωεταῖς καὶ φρονίμ-
 γνωεῖση πόσιω τερπν-
 διδάσκαλον εἰς τὰς
 φρόνησιν. εἰς τὸσον
 ἄπο συχναῖς προσαγ-
 καυχῶμαι τῆς ὑμετέρα

Γινέον ὅτι ἡ προφ-
 εῖναι ὠφέλιμος, δεῦν
 καὶ νὰ τὴν ἀρνέμεθα
 μος, καὶ ὠφέλιμος,
 τὴν δέχεται. εἰς τῆτο
 νησις ἐκάσθ.

ΧΑΡΑΙ

Ἀπόκρῆσις τῆς ποροῦ
Παράδειγμα

ΜΕ'λι γλυκὺ ἄποσά
ραίνεσες παμφίλτα
ἀποκτήσῃ δικαίως τὴν ἐδικ
ἤθελα ᾧδακῆσῃ ᾧδαμικ
λήν σε. διὰ νὰ ᾧδακινήσ
τοιέτις πνευματικῆς, ἤθει
δὲν ἤθελε ᾧδα τὴν καρδίαν
ἀγαπᾷ, ὅπῃ ἀκαταπαύσα
ζει μὲ πατρικὴν ἀγάπην
σιν. δὲν θέλω εἶσαι βέβα
κόν σε ἤϊκόν χαρακτῆρα,
τῆς τόσον ὠφελίμης λόγους
ἀλλὰ τῆτο δὲν φθαίνει διὰ
σίω χαρὰν, ὅσίω ἔδωκες
ὅπῃ ἢ συμβελαῖς σε πορ
ὑπακοήν. Ὅθεν σὲ τὰς
ὅπῃ σὲ προσφέρω, ὅτι
νὰ ὑποταχθῶ εἰς τὰς σε
ἢ νὰ εἰπῶ καλλιώτερα πρ
πως θέλω ἀποκτήσει καὶ
ποίαν εἶμαι ἕτοιμος καὶ αὐτῆ
κίνδυνον, διὰ νὰ γνωρίσ
μαι ἕως ἑσχάτης με ἀναπνο
κοος. καὶ τὰ ἑξῆς.

Διὰ ἀδείγμα
ἐρμηνεία.

Κ Ε Σ

Περὶ ἄποψ

ΜΕ' τὴν ἄποψ επ
κὴ ἐμποδίζομ
χρὰ λόγια, κὴ νὰ κα
μοια. Ὅθεν θέλωντ
τὴν ἐπισολὴν πρὸς τ
ἐμποδίση, ἄπο τὸ ν
λονότι κακίας, ἢ ἡδ
διαρεῖται δὲ αὕτη εἰς
ἃς δείξη εἰς ἐκεῖνον
πράγματος. λέγωντα
νωντάς το εἰς πράξιν θ
τερον, ἃς ἄποδείξη τὸ
ἄτακτον, κὴ ἀπρεπές
ὡς κὴ μὴδὲν ἕροπον
τὸ ἕριτον, ἃς φανερώσ
μόδιον πρὸς καλὴν συ
θῆ τὸ τέτοιον ἄτοπον.
ἀκολίαν, ὅπερ εἶναι δ
δεδειγμένη ἢ ἀκολία,
ἄποψοπὴν. Τελευταῖ
ρώση τὴν χεῖραν, καθ'

ΧΑΡΑΙ

φίλον εἰς τὸ νὰ μὴ πράξῃ
σωήθειαν ἄς τάξῃ (τελείω-
δέλωσιν, καὶ ἀγάπῳ τε.

Αὕτη ἡ ἀποξεπτικὴ
τῆς ποξεπτικῆς. διὰ τῆς
ποξεπτικῆς, πρέπει ὅμοι-
νὰ λέγωμεν καὶ διὰ τῆς
δίκαια πρέπει νὰ χειραθῶ-
μεν τὸ πρᾶγμα ἀναγκαῖο-
σα ἄς μεταχειρισθῶμεν δια-
λῆς, καὶ βλαπτικὸν διὰ
λοιπὸν νὰ δείξωμεν τὸ πρ-
ζημιῶδες, βλαπτικὸν εἰς
μὲν, εἰς τῆς ψυχῆς, εἰς
δύτυχίαν, καὶ εἰς τὰ ἡθῆς
ποξεπτικῆς, καὶ ἀποξεπ-
εἶναι ὁ Διδάσκαλος. ἐπὶ
καθ' ἑνὸς ἡξέρι νὰ προ-
πῶ, ἢ ἀποξοπῶ. Ὁ
τῆς ὀπισθολής, ἀφίνω εἰς
μαθῶν νὰ τὸ κάμῃ.

Κ Ε Φ Α'

Πεὶ ὁ ἀραμυθητικὸς

Π Αραμυθητικὸς χαρα-
παρηγορεῖται τινὰ

ὅπῃ τοῦ συμβαίνουσι
 γράψωμεν πρὸς τινὰ
 πορῶμεν νὰ τὴν διαίρεσιν
 πρῶτον, τὸ ὁποῖον λυ-
 ρώσωμεν τὸν πόνον,
 ἀκρόντες τὴν αὐτὴν συ-
 πόνον μας εἰς ἄκρον
 ἀκόμι νὰ εἰπῶμεν,
 νὰ συλλυπέμεθα ὡς
 μας. ὅμως νὰ μὴ δυο-
 γονός, ἀλλὰ νὰ τὸ ἴδιον
 νὰ φαίνεται βαρὺ, καὶ
 τερον μέρος, τὸ ὁποῖον
 ἄς δείξωμεν μὲ δυο-
 νὰ λυπέμεθα καταπα-
 τὸν φίλον εἰς ἄποχὴν
 νάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν
 ὁποῖον πέμπεται ἢ τὸ
 ὁ ἄνθρωπος εἶναι σ-
 ἄνθρωπος σοφὸς δυνά-
 λη καὶ ἀμέτρος ἠθελο-
 μον, ὅπῃ νὰ εἶναι οἱ
 τὰς ὁποίας ὅλα τὰ π-
 εἶναι, λογίζονται ὡς
 ἄνθρωπος εἶναι ἄπο τοῦ
 κῆς, ἄς εἰπῶμεν πᾶσι
 ἄνθρωπος, νὰ κυριόχεται

Χ Α Ρ Α Κ

καὶ μάλιστ' ὅπῃ αὐτὸς ἔπρ
 λυς, καὶ νὰ μὴ ἀλισμον
 ταλαιπωρίαν.

Διότι δὲ ὑπὸ τῆς συ
 το ἐτιδασκόν, σκιαῶν, καὶ μ
 τὰ πράγματα καθ' αὐτὰ δ
 τῆς πραγμάτων ὑπολήψεις
 νὸν εἶναι εἰς τὴν ἀνθρώπιν
 νὰ ὑποφέρῃ τὰ χαλεπώτατα
 ματα ὑπὸ τὰ ἀλλότρια πα
 τες τὰ ἐδικά τε μικρότερα τ
 τῆς περυσιατικῶν καὶ ἀνίσ
 τῆς συμβαίτος, ἃς δείξωμε
 ρον, ἢ εἰς τὸ σῶμα, ἢ ε
 δὲ καὶ ἢ παρηγορία εἶναι ἔ
 θανῶν εἶναι Γέρον, ἃς εἶπ
 σε, καὶ ὑπόλαυσε πολλὰ ο
 νὰ ὀνομάζωμεν ταύτῃ τὴν
 τὴν ἀλλίω. καὶ ὅτι ἐξέφυγε
 λεπον τύραννον, ὅπῃ τῆς ἐ
 πωρίαν, καὶ πόνον. Ἀνίστα
 εἶναι νέος πολλὰ τῆς ἡλικίας
 τελούτην τε, ὡσανὶ ὅπῃ ἐλο
 κακῶν ταύτης τῆς ζωῆς, καὶ
 λάξῃ συύεσιν αὐτῆς, καὶ τ
 ἔφυγε ὑπὸ φθόνου, ἐχθρο
 ταλαιπωρίας, δυσυχίας, κα

Τέταρτον, ἐκ τῆς
 τῆ ποιητικῆς, ὅθεν
 ἡ γῆ. ἐκ τῆς εἰδους
 τέλους, ὅπως εἶναι ἡ
 εἰπῶν. μετῆλθε π
 τὴν, ὁ υἱὸς πρὸς τ
 ἀπὸ τὴν ὑλίω, καὶ τ
 ὅπως ἦτον νὰ ὑπάγη
 τῆς αἰτίας τῆς θανά
 εἰς πόλεμον, ἢ ἀγ
 ὑπὸ δικαίαι, ἢ ὑπὸ
 λων, καὶ τῆς ὁμοίων.

Αἰτίως πάλιν καὶ
 χίαν, καὶ ὑσέρησιν π
 χη εἶναι ἀβέβαιος,
 λεται· καὶ ὅποιος δεῖ
 πρέπει νὰ ζητῆ τὰ
 μὲ πλέον δὲκολίαν, α
 τὴν δὲτυχίαν. ἄς ε
 δοκιμῆ, διὰ νὰ τὸν
 Θεός· καὶ τέλος πάν
 λομῶν εἰπῆ, ὅτι τὸ

Εἰς τὸ τρίτον μέρ
 σωμῶν εἰς τὸν φίλον
 ὅτι ταῦτα τὰ κακὰ
 τοῦτον τὸν κόσμον τ
 ὅταν ἡμεῖς ὑποφέρω

Χ Α Ρ Α Κ

γίνονται εἰς ἡμᾶς ἵψ' ἔρα
 διότι ἡ διαδοχὴ ταύτης τῆ
 τῆς τῆς κόσμου, εἶναι ἡ τῆ
 ἡμέρα.

Εἰς κάθε μέρος ταύτης τῆ
 σολῆς ὑποσφραίνω εἷνα σωτή
 τὴν τῆς φιλομαθῶν εὐκολίαν
 λοιπὸν, θέλει μεγαλωθῆ
 αἰσθησιν πόνου καὶ λύπης.

„ Εγὼ πρέπει νὰ θρῆνω
 σωθλίβωμαι μετὴν εὐγ
 παρακινῶ εἰς παρηγορίαν τῆ
 καρδίας της, διὰ τὸν θάνατον
 Δεῖνα, καὶ τιμῆς ἀδελφῆς της
 τόσον ἑξαίρετα, ὅπως τὸν ἑκα
 καὶ περιπόθητον.

Εἰς τὸ δεύτερον ἀκολουθεῖ
 δείγματος χάριν. „ θέλει
 λῶν παρηγορίαν εἰς τὴν ψυ
 νείας ἢ βεβαία ἐλπίς τῆς
 ἐπειδὴ καθὼς τὴν νύκτα δια
 εἰς τὴν ἐνάρετόν τε ζωὴν,
 βραβεῖον τῆς Παραδείσου.
 βέβαιος, ὅτι θέλει λάβει
 θῶς τὴν ἔλαβα καὶ ἐγὼ, εἰ
 καρδίαν της ἀπὸ εἷνα θλιβε

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ ἐκπ

ἀφορμαῖς, διὰ τὰ
 ὅπῃ εἶναι ἡ ἀδραμυ.
 Εἰς τὸ τρίτον ἐπα
 τῆς τῷ ὑποκειμένῳ. ὡ
 ἐθαύμασα πάντοτε τῆ
 χῆς, ἡ ὁποία δέεισθε
 ἀρεταῖς· ὅθεν ἐλπίζ
 ρωϊκὴν ἀνδρείαν παρη
 φοραὴν, ἐπειδὴ ἡ δύνα
 τὸσον ἀδρακαλῶ τὰ ἰ
 αὐτῆς προσαγμάτων,
 μαι, τῆς ὑμετέρας.

Παράδειγμα ἀδ

ΜΕγαλωτάτῳ ο
 σον ἐδῶ ἡ εἰ
 βον· ὡς ὅπῃ τολμῶ
 μόνον ἐδικήτης, ὁ δὲ
 εἰπῶ καλήτερα, καὶ ζ
 ἐπειδὴ ἡ τύχη ἠθέλ
 χύειάτης τὸν τρόπον ε
 τῷτο ἐγὼ αἰθαύομαι ν
 θλίψιν. Ἡ ἔδρω τῆ
 καρδίας της, καὶ τῷτο
 ὅταν τὴν εἶδα μὲ ἀκρο
 σέρησιν τῆς Παξίδος.

ΧΑΡΑΚ

δ'τυχίας μας· ὡς ὅτι ἔ
 βασάξει ἢ τὴν παρῶσαν
 Ταῦτα, ἢ τὰ ἐξῆς.

Ἔτερον παράδειγμα
 εἰς θάνατον

Η Α'κατάπαυτος, καὶ
 θυμία, ὅτι ἀνάπ
 διὰ κάθε δ'τυχὲς σιωπῶν
 ρας δ'γνώσεως, ὅσον καὶ δ
 φαμιλίας τῆς, δυνάται να
 εἰς τὸ να τὴν καταπίση
 νον ἐδοκίμασα διὰ τὸν θ
 τῆς ἀδελφῶ, ἢ ἐδικῶμα
 φισ κατὰ ἀλήθειαν ὡσαν
 ἀδελκίνησιν τῆς αἰσθήσεων,
 θρώπιναις, εἶναι ὑποκείμ
 ματα ὅτι προέρχονται ἀ
 ἐσάθη δρασιωτάτη. ἀλλ' α
 ρωντας ἐγὼ τὴν αὐτὴν θ
 θέλησιν, εἰς τὴν ὁποίαν
 ταγματῶ καὶ τὴν αὐτῆς
 εἶναι πεπληρωμῆ ἀπὸ δ
 φέρη μὲ φρόνησιν τὰ ἀπ
 θανάτω, μὲ παρηγορεῖ τῆ
 θέλει τῆς χαρίσει μακρ
 ζωῆς, καὶ ἀναλογίαν τῆς ε

μίας. καὶ πῶς ἢ
 θυμᾶται τὴν δέλω
 τὴν, θέλει μὲ δῶ
 τὸ νὰ βάλω εἰς πρ
 σαγὴν τῆς, καθὼς
 μίαν ὑπογράφωμαι.

Περὶ ὑποκεί

ΤΗΝ ἀπόκεισιν
 τὴν κάμη μὲ
 πόκεισιν τῆς προτρ
 μῶ ὀπίθεν. ἤγαν ἢ

Ὄταν ἡ ἀπόκει
 σῶντες ἐκείνον ὅπῃ
 ἢ παρηγορία προέρχ
 ἢ ὁποῖα μᾶς ἔδωκε
 σιν εἰς τὸν μεγάλου
 λομῶ παρακαλέσει
 ἢ θελε γυνὴ ποτὲ
 χος, τάσσοντές τε τέ
 εἰς κάθε καιρὸν, καὶ

Ἰσέον, ὅτι ἀπρε
 δέχεται τὴν παρηγορ
 τὴ ἀναμφιβόλως προ
 σοργον· καὶ μάλιστα
 φίλης εἰς ταῖς δ'τυχ

Χ Α Ρ Α Ξ

ἐπειδὴ εἰς ταῖς δὴτυχίαις οἱ πλασοὶ φίλοι, καὶ κόλ-
χίαις σωθεῖσκονται μὴ
δαύονται τὴν λύπην.

Ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἰς
ἐξέρῃ τὸν φίλον, ἐπαι-
λόγῃ τε, καθὸ ἔχῃσι δὲ
λύπην, ἀλλ' ὄχι ποτὲ ἰ-
ραὴν φλόγα, ὅπῃ εἰς ἀκ-
παρῆσα δυσυχία ὑπερβαίν-
ρηγορίας καὶ εἰς τὸ τέ-
ὑπόχρεων τὸν ἑμαυτὸν μας
θέλωμεν τῷ εἶναι ὑπήκοοι
σαγήν.

Παράδειγμα

Η Ἰμετέρα Ἐκλαμ-
ἐμὲ διὰ τὸν θάνατον
μας μὲ τὸσῶν φιλόσοφον
ἢ ξύρωντας ἐγὼ ποίαν ἀρ-
ποδώσω εἰς τῆτο τὸ ἐμφαν-
συώης τις, θέλω παρακα-
ἢ θελε χαρίση τὸσῶν ἰχθυ-
καὶ ἀφορμὴν εἰς τὴν προθ-
πορῶ νὰ ἀποδειχθῶ δὲ χ-
γνωμοσυώης, ὅπῃ μᾶ δὲ
μος ἐκπληρωτῆς τῷ ἀμετρ

τοια σέρησις μὲ ἐστὶν
 με' ἔκαμε ἀνάσθητον
 πὸ ἐκείνῳ ὅπῃ ἡμῶν
 ὀπιθυμηταὶ αὐτῆς π
 μὲ εἶσε διὰ μεγάλλ
 συμφορὰν μὲ, με' τὸ
 πρὸς ἐμὲ ἀνεξαλείπτ
 βεβαιώνωντάς τιν' δια
 πῃ ἔχω εἰς τὸ νὰ π

Εἴτερον

ΜΕγάλλῳ ἐλάφ
 ὅπῃ ἐγὼ π
 τὴν ἀνέλπισον σέρησι
 τὴν ὑμετέραν ἀγάπην
 γίνεταί συγκοινωνός ε
 ψιν. ἐγὼ βλέπω ὅτ
 ζωή μας, ἡδὲ εἰς τ
 βέβαιος. ὅθεν ἀποφ
 ἀκατασάσιας μὲ
 εἶναι δυνατὸν, καὶ νὰ
 με' τὸ φάρμακον τῆς
 ἀπείρας τὰς χάριτας
 κυτάτης αὐτῆς ἀγάπ
 διαφυλάττη εἰς τὸν συ
 ριότης τῆς, διὰ νὰ ἡμ

ΧΑΡΑΚ

Ἐ΄τερον παράδειγμα

Η Δυσυχίαις ὅπῃ ἔχουσι καὶ κάποιαν ταῖς λαμβάνει ἢμπορεῖ να ὅταν ἔρχονται καὶ φέρουσι πρὸς δὲ δυνάται τινὰς να ταῖς ἢ ἀξιοδάκρυτος δυσυχία, τάνην παξίδα, ἀμὴ τὸ ἀνδραὶ τῆς νεότητος, καὶ εἰς (ἀγκαλὰ καὶ εἰς ξένω γλώσσῃ τὸ ἑπίλοιπον διάστημα τῆς νέβη· ἐπειδὴ ὁ ἀνδραποσ κάθε τόπον ἔχει παξίδα χία ὅπῃ μὲ ἦλθε τώρα, τῆ γήρας, ὅπῃ ἢ ἡλικία δίας τὴν καρτερίαν τῆς νεότητος καὶ να δέσκαμαι εἰς πρὸς λείπω ὅμως να δὲ χαριστὰ παρηγορίαν ὅπῃ μὲ δίδου ζω γέννημα τῆς φιλοσοφίας χωντας τὴ να προσφέρω εἰς τῆς ἀγάπης, ὄντας δυσυχία να ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μετὰ γλώσσῃς, καθὼς με ἐδάξασθε γράφομαι.

Κ Ε

Περί αἰτι

Η Αἰτιτικὴ, ἢ
τὸ ζήτημα, ὁ
διὰ τὸν ἑμαυτὸν μας,
τες νὰ τὴν συυθέσωρ
πρώτην ἐπαινεῖμεν τ
γράφου. παραδείγμ

„ Αἰτίσως καὶ ἐγὼ
αὐτῆς ψυχῶν, ὅπως
θεοσεβείας ἔργα, ἢ
ῤῥᾶ ἡδὲ ἄλλων τὰς ὀπι
ση νὰ σᾶς παρακαλ
κάνω, νὰ μὲ ἀξιώσ

Εἰς τὴν δολτέραν α
θυμίαν μας. ἡγαν. ἢ
κλησιαστικῶ Ἰσορίαν
μῶν εἰς διάφορα βιβ
ἔμφυτον αὐτῆς ἀγαθα
πιθυμίαν μὲ δὲ ὀλίγ
βλίον, καὶ τελειώνωντ
ὀπιλοῦπων, δὲ νὰ ἡδ
γνώσεως, μερικὰς εἰ

Εἰς τὴν τρίτῳ, θ
ὀπῆ ἔχομεν εἰς τὸ νὰ

ΧΑΡΑΙ

λονότι. „ Δεὴ ἀμφιβάλλου
πολλάκις ἐδοκίμασα καὶ
λέσματα τῆς ὑμετέρας ἀγ
πει ἐκ δευτέρου νὰ παρα
χρεία τὸ ζητεῖ. παραδείγμα
λὰ καὶ τὸ χέος με εἶναι πο
ὄμως χαρὰν νὰ τὸ βλέπω
μὲ τὴν πρόθεσιν τῆς χάε
ὑπὸ τὴν ἀσύγκειτον αὐτῆς
το, καὶ τὰ ἐξῆς.

Γινέον, ὅτι ὄχι πάντοτε
τεται ἢ αὐτὴ τάξις, μα
ὑποκείμενα ἰσοροχῆς. ἐπ
φανερῶσωμεν πρῶτον τὴν
ἔπειτα νὰ ἀπολεθῆσωμεν

Αὕτη ἢ ὀπισθολὴ δύνατ
ρας περιόδου. Εἰς τὴν π
σωμεν τὴν εὐνοίαν, καὶ ἀγ
τὸν ὁποῖον χεῖρομεν, ἐπαι
τῆς γνώμης τε, καὶ τὴν πο
ὑπὸ τὴν ὁποῖαν καθ' ἑνάς
Εἰς τὴν δευτέραν, δείχνομ
ματος, καὶ ἀναγκαῖον, καὶ π
νήσει ζημίαν, ἀλλ' ἐπαινον
τὴν κἀνομεν γνωστὴν τὴν δ
τὸ νὰ εἰπῶμεν, πῶς, ὄχι
πολλάκις εἰς τοιαύτας αἰτήσ

λιτέρας . ὅθεν ἔχω
 θέλει ἀφήσει καὶ τὸ ἐ
 Εἰς τὴν τετάρτην ,
 τὴν χάριν με ἡμετέ
 προθυμίαν ὅλον τὸν
 προσαγμάτων τε .

Πρέπει νὰ ἤξῃ δὲ ῥη
 λης ὅρας πρέπει νὰ
 ἀπὸ ὑποκείμενα ἀξία
 ἀπὸ ἀνθρώπου τῆς ἰ
 ἀνθρώπου ὅπως εἶναι
 Εἰς τὰς ἐνδόξους καὶ
 σεβάσμιους , καὶ ταπ
 ὄροι δ' ἄγρεις , τίμιοι
 λατικοί . εἰς δὲ τὰς
 καὶ μέτεροι .

Παράδειγμα ἀπλ

Πτολεμαῖος Βασιλεὺς
 τὴν πρωτάβι

ΤΩν σοφῶν ἀνδρ
 αἴτημα ἐκείνων
 φίλων τες ὑμεῖς εἶσε σ
 φίλοι τῶ σοφῶ Θεῶ , κα
 γνώμης πολλή τις καθ
 Βασιλεία ἔχει σκοποῦ

Χ Α Ρ Α Κ

να τὰ πράγματα ὅπῃ εἶναι
 Θεόν· ἀπὸ δὲ τὸν Θεὸν εἶναι
 ὁ θεῖος Νόμος, ὁ ὁποῖος δὲ
 διὰ Μωσέως τῷ φίλῃ τῷ
 ζητῶν ἀπὸ τὴν σεμνοπρέπ
 σείλετε εἰς ἡμᾶς τὸ αἰτέμῃ
 φῆς καὶ θεοσεβεῖς, δὲ εἶναι
 νὰ τῆς ἐμποδίξῃ εἰς τὸ νὰ
 γὰθὰ, ἐκείνης ὅπῃ τὰ πο
 λιστα εἶναι μεγαλωτάτη δὲ
 μῆνται τὸν Θεὸν νὰ ἀνατέλε
 καὶ ἀσόφῃς, καθὼς ἐκεῖνος
 ἐπ' ἀγαθῆς τε καὶ πονηρῆς,
 ἀδίκῃς τὸν ὑετόν τε. ἡμεῖς
 λαύσωμεν τὸ αἰτέμῃ, ἔξ
 ρώσει τῆς δαλείας τῆς αἰχμ
 σφραγίσαι εἰρῶν αἰδίων,
 δάσατε λοιπὸν ἀσμεῖως νὰ
 σεως· ἡμεῖς δὲ διὰ παντὸς
 μνήμῃ ὑμῶν· ὑγιαίνετε.

Τῆτος εἶναι ὁ ἔσπος ὁ
 αἰτητικῶ οἱ μεγάλοι εἰς

Ἐῖτερον παράδειγμα ὅπῃ
 πρὸς τὸν μεγ

ΟΙ φιλόσοφοι λαγχνοὶ ἀν
 ἔμαθήτεσεν ἄλλο

πρὸς Θεὸν, παρὰ ν
 ἀρνῶνται ποτὲ ταῖς δ
 νων. ἢ ὑμετέρα ἐντι
 εἰς τὸ νὰ διαμοιράζῃ
 νηθῆ ταύτῳ ὅπῃ ε
 σω, θέλω ὁμολογήσ
 ἀναγκάζει νὰ κάμῃ
 τῆς φύσεως. λοιπὸν
 ἤθελες ἀποδιώξῃ τῆ
 αὐθάδη ἢ μεγάλη μ
 νὰ πληρώσω εἰς διορ
 χημάτων, τὰ ὅποια
 δέξονται, μετὸ ν
 ματείας διασκορπισμ
 ράση ἢ διορία καὶ δ
 πόσον κινδυνώσαι ἢ
 θέλει εἶσαι ἢ ζημία
 τῷ μεγαλωτάτῳ με
 ἐκλέξω ἄλλον κυβερν
 ψυχῶν, ὅπῃ δ' ἐργετ
 λες ἐκείνης ὅπῃ δ
 εἰς ὅσω εἶμαι ἐγα
 σπυλαγχνίαν λοιπὸν
 να μὲ δανείσῃ τὸν α
 τὴν ὅπισροφῶ ἀσφα
 πρσαν προθήκῃ τῆ
 μῶν ἀθάνατον ὅπῃ δ

Χ Α Ρ Α Κ

τός με τὴν πλέον ζῶσαν
να κηρύσσωμαι.

Πεὶ ἀποκείσεως π
Ε'πιστολ

Η Α'πόκεις ταύτης τ
ταφατικῇ, ὅταν θ
χάειν, ἀλλ' ὅταν δὲ συ
μὲ τὴν αἴτησιν γίνεται ἀποφ
ταφατικῶ, ἀποδείχνομὲ τ
θυμίαν μας εἰς τὸ να πληρ
, τῆντος. παραδείγματος
τὸ να δαλύσω τὴν δ'χρῆμα
καταδέχθη, (ἢ ἠθέλησε) μ
μεγάλῳ δ'χαρίσῃσιν. ἐπ
κείνη περαιοτέρον ἀπὸ κά
της πρὸς δ'ελύσιν τῆς τιμίας
Δύτερον, θέλομὲ βεβαιώ
λομὲ κάμει τὸ ζήτημά τε
ἠθέλε μὲ δοθῆ πρόχειρος
, πρὸς αὐτὴν τὰ ὅσα μὲ ζ
επος. ,, Ἰδὲ ὅπῃ δ'θὺς
πράγμα ὅπῃ ἐπιθυμεί, ἀπ
δαλύθῃ καὶ τὴν ἀρέσκειαν τ
ρὸν ἔξισιασῆς να με προσ
μὲ γνωρίζει ἀρκετὸν εἰς τ
ὄλλῳ τῶ ἀγάπῳ εἶμαι.

Ἐτι ἡμποροῦμεν να
 εἶδον, ἀφ' ἧ ἀποδε
 ἔχομεν να κάμωμεν
 νον εἶναι πολλά ὀλίγ
 γῆς εἶναι ἢ ἐδική μα
 πρόθυμος εἰς τὸ να τ
 λήτερα. ὅθεν τῆτο κα
 μεν, ἀλλ' ὄχι διὰ να
 πάλιν καὶ θέλομεν να
 ἄς εἰπέμεν. τὸ ἔργον
 ἀγάπῃ τῆ φίλσ με

Εἰς τὴν δευτέραν
 ἀμοιβὴν μόνω τὴν α
 ἄς τὸν θαρρῦώμεν εἰ
 νοντες τὴν ἀγάπην μα

Θέλοντες πάλιν να
 ἦγαν με ἀρνησιν, εἰς
 τὸν να γνή, πρῶτο
 ὅπῃ δοκιμάζομεν, εἰ
 δελεύσωμεν τὸν φίλον
 ἀγκαλιὰ καὶ να ἔχομεν
 μας ὅμως εἶναι πολλὰ
 νη ὅσα ἡμεῖς με καλ
 γόμεθα. Εἰς τὸ δεύτ
 καια τῆς ἀδυναμίας μα
 βεβαιώσει τὸν φίλον,
 εἰς καθε ἀλλήν αἰτησί

Χ Α Ρ Α Κ

„ Δοκιμάζω μεγάλην λύ-
 ζόντων ἔπρεπε νὰ εἶμαι ὅ-
 μω ὅπῃ λαμβάνω ἀπὸ τῆς
 σεβασμίαν προσαγλιότης·
 πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐμποδισ-
 λύσω, εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ με-
 μίαν της.

Εἰς τὸ δεύτερον λέγομαι
 δυναμίας μας. καὶ τὸ πᾶσα
 λίαν ἄς εἶναι τὸ παρόν. ο-
 σκεται πλέον εἰς τὴν βιβ-
 βιβλίον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
 τὸ ἐδάξαι εἰς εἷνα ὑποκεί-
 δυνατὸν νὰ τὸ λάβω.

Εἰς τὸ τρίτον, τὴν ὑποχό-
 μω εἰς ἄλλα ζητήματα· ἢ
 νωμω ἀπὸ τὸ ἀνώθεν παρ-
 λομω ἀνίσως καὶ θέλει κα-
 αὐτῆς ἰσορίας. πᾶσα δὲ γρ

„ Ἐγὼ εἰς τῆς ἠθέλε κατα-
 ἄλλο βιβλίον, θέλω τὴν
 ποθυμίαν. εἰ δὲ μὴ, ἄς
 ἄλλω ἀφορμῶ με ὅλλω τῆ
 καὶ νὰ μὴ ὀπιθυμῶ ἄλλο

Ἰσέον ὅτι δὴν ἔπρεπε
 νὰ ἀρνέμεθα, ἕτε ὅλα νὰ
 οἱ σοφοὶ καὶ σιωποὶ ἄνδρες

συμβεβηκὸς, ὡς περὶ
 πλέστοι ναὶ μὴ ἀ
 δεῖα δ' εἰσκομμένων,
 γὰρ ὅτι ἢ θελε
 τὸ κἀνωμὸν χωρὶς γ
 πῆ καὶ ὅτι εἶναι τῷ
 τῆς ψυχῆς μας, καὶ
 συγγενῶν, καὶ τῆς
 δεχόμεθα.

Η' τῶν Ἰουδαίων
 τὸν Βασίλευ

Οὐκ ἔστι τὰ πράγματα
 τεταγμένα, καὶ
 δευτέρως τὸν Θεὸν
 εἰμεθεὶν οἱ δέλοι, καὶ
 πράττομεν ὅλα ἐκεί
 πιστὸς δέλας. Τὸν
 νερόν εἰς ὅλας, ὁ
 πλῆθὸς εἰς ἐκείνας ὁ
 μῦθαι εἰς ἀτόκρυφα
 ἀάρμοσον ναὶ σείλλοι
 τῷ Νόμῳ, ἐκείνα μὲν
 λείαν σὺ ναὶ πληρώ
 ζητήματος· ἐπειδὴ

ΧΑΡΑ

λείας κατασκάδᾶζει σαφ
 τά. ἀδύατον ἦτον χωρὶ
 πῆς, ἢ ψυχᾶς νὰ ἀκέραι
 ποδισμῆν ἦτον εἰς ὅλα τὰ
 ἀκρόασις. ἀλλ' εἰς ἐσὲ τὸ
 δεδομῆνα τὰ πάντα ὅσον τὰ
 δυνάατα. σέλλομεν λοιπὸν
 μὲ εἰς τὴν σὺ Βασιλείᾳ
 κάθε ἄλλον ἐπάξιον δῶ
 μῶν, καὶ τὸ τῷ Νόμῳ σέβ
 δ'λάβειαν. ζήτησον λοιπὸν
 ἡμῶν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ σὺ
 δὲ ὡς ὑπήκοοι εἰς τὴν Γ
 ὑπηρετήσῃ εἰς πάντα καὶ

Ἔτερον πα

ΤΑ' ζητήματα ὅπῃ ο
 τὴν ἀγνείαν της,
 ὑπακοῶν, ὅπῃ εἶναι ἀδύ
 μῶν ὑπακῆσω δ'θύς. ἐπε
 δεῖν εἶναι κανὴν ἐμπόδιον
 χάρις τὴν ὁποῖαν ζητεῖ δ
 κροτάτη σιμὰ εἰς τὴν με
 ἔχω νὰ τὴν δελοῦσω. ὡς
 μὲ ἐπρόσᾶξε, δεῖ νὰ ἀνοί
 εἰς τὸ ἐρχόμενον νὰ μὲ π

ἐγὼ μὲ ὄλλω τὴν ἐφ'
τὸ χέος μὲ βιάζ

Εἰς τὴν ὑπόκεισιν
ται ἢ ἐκείνη τῆς συμ

τὸ νὰ εἰπῆμεν ἀπαθά
ὅπῃ γράφοντάς μας ζ

Οἱ θεοὶ θέλοντες ἡμεῖς
ἀρχὴν ποροβάλλομεν

ἡ ἀδείγματος χάριν
πῶ τὴν σιώσειν, ἢ

ἀδείας ὅπῃ νὰ ζητῶ
συμβελλῶ, πῶς ἔχ

ὑπόθεσιν. μὲ ὄλον
προσάξει, λέγω, ὅτ

ἐμὲ, ἢ ὅτι κείνω, κ

Εἰς τὴν δευτέρω
γνώμην μας ἀπλῶς

θέλομεν εἰσαπλώσει
θέλει τὸ ζητήσῃ ἢ

Εἰς τὴν τρίτην ἐπεὶ
πάσονται εἰς αὐτὸν τῆ

,, τὸς χάριν. Ἰδὲ
εἰπῶ εἰς ὑποκείμενον

ἐμὲ μὲ τί τρόπον ἔχε
τὴν ὑπόθεσιν, ὑποτα

γνώμην μας εἰς τὰς 50
νήσεώς της, ἢ μὲ τὸ

Χ Α Ρ Α

Κ Ε Φ Α

Περὶ Συστατικῆς

Συστατικὸς χαρακτήρ
 νισῶμεν τινὰ σιμο
 θυμῆν νὰ ἀνεβῆ εἰς καρ
 ἢ διατὶ δέσκεται εἰς
 χεῖραν . ἢ διατὶ ἐπιθυμ
 τὸς καμμίαν ὠφέλειαν ἐ
 σωθέτοντες αὐτὴν τὴν ἐ
 φθόρον ἐξηγῶμεν τὴν
 ἢ ὁποῖα ἀγαίνει ἀπὸ τῆ
 ἀπὸ τὴν φιλίαν . Ἐξαδεί
 „ ἀπὸ τὰς δεήσεις ἐκείνε
 ἐξοσιάζει τὴν καρδίαν με
 σωίω τῆς ὑμετέρας λογί

Ἡ' ἀπὸ τὸν δεσμὸν καὶ
 νὰ εἶμαι μὲ ἀλύτῃς δεσμ
 κρον ὑπόχρεως εἰς τὰς , ἢ
 χάριτας τῆ Κυεῖα Δεῖνο
 ἀχάριστος, ἀπίσως δεῖν ἢ
 τὸν καὶ μὲ τὴν παρᾶξιν ἀγ
 ὄλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν θ
 εἰς τὴν ἀφύεσθαι τῆς . καὶ

Ἡ'' ἀπὸ τὴν ἀξίαν, καὶ
 Ἐξαδείγματος χάριν . Ε

αἰχλωθῶ εἰς τὸ νὰ σ
 να μὲ συσατικλύμα
 Πανιερότητα, εἰς κα
 τῆς ἀγαθότης, ἔδον
 δ'εργετῆ ἐκείνης ὅπῃ
 δὲ νὰ ὑπακῶσω τῷ
 τὸν συσαίνω εἰς τῷ
 τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἀκόμι ἄπο π
 μίαν ἄλλω ᾧδῆσαι

Εἰς τῷ δούτεραν
 ἐπαινεῖμεν τὸν ἀνδρα
 μεν τὸν φίλον, ἢ ἄπο
 τῷ ἔμφυτον καλοκαῖ
 ἀρετῷ ὅπῃ ἔχει. ᾧ
 θελα ἀδικήση κατα
 συύλω, ἀνίσως ἢ
 τινὰ φόβον, ὄντας
 ψυχῆς νὰ δ'εργετῆ
 αὐτῷ, ἀν κὴ ἤθελο
 μιθὸν κὴ ἀξίαν.

Ἡ ἐπαινεῖμεν κὴ ἐ
 ᾧδῆσον τῷ ἀρετῷ
 μεῖς σιωισῶμεν. παρ
 ,, σις, κὴ τὰ θεάρες
 καὶ πολιτεία τῶ ἀνδρ
 ὄλας, ὅπῃ κὴ τὰ ἐξ

Χ Α Ρ Α

Εἰς τὴν τρίτην ἔχει
 μία ὁμολογία ἑξαετής
 ἑμαυτὸν μας εἰς τὴν δέξ
 αἰδίων τὸ χεῖος καὶ ἀθάνατο
 λε κάμη δὲ τὸν φίλον,
 „ νότι. Εἰς ταύτην τὴν
 πρώτον τρόπον μεταξὺ εἰς
 βα ἀπὸ τὴν ἔμφυτον αὐτῆς
 λει εὔρει πάντοτε τὴν ψυ
 εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἰσθ
 μάτων. καθὼς καὶ πῶρ
 μίαν ταπεινώσιν τὴν βεβ

Αὕτη ἡ συστατικὴ Ἐπι
 κτὴ μὲ τὴν αἰτητικὴν. δι
 καιρὸν ζητῶμεν, καὶ συσ
 χάειν.

Ἐπιστολὴ Συστατι

 Ἐν ἔχω ἄλλο μέσ
 ἀπολαύσω χάριτα
 λαμπαρότητα, ὡδὲ τὴν κα
 πρὸς ἐμὲ, καὶ τὴν δέξ
 ρον ἀπὸ ὅλης ὁμολογῶ
 θερμότητα τὴν παρακαλ
 Κύριον Δεῖνα, καὶ νὰ τὸν
 δείξῃ τὴν πλέον μεγάλην
 ὅπῃ δυνάται, εἰς τὸ νὰ

Δίκαια τὸ δαῖνος, ἔχει
 εἰς ὄνομά τ' ἔχει νὰ
 πῆμιον. Κινῆμαι εἰς
 δὴ ἔχει μέρος εἰς
 ἀπὸ τῆς συγγενείας με
 λαν καὶ οἱ δύο ἀπο
 χειρον δικαιοσύνη.
 θεῖ εἰς ἐμὲ ἀπὸ μία
 ἐκλαμπρότης τῆς νὰ
 ἔφειν, ὅπῃ ἔφειν
 σαγμάτων. ἀπὸ τῆς
 ἔχει τῆς καύχουσι
 λογῆμαι, καὶ τὰ ἐξῆς

Ἔτερον ἀδελφ.

Ε

Ο Τιμιώτατος Κυ
 βερνήτης, εἰς
 ζῶ καταπολεμῶν τὴν
 ὑμετέραν ἐκλαμπρότη
 θυμίαν καὶ χεῖραν ὅπ
 αὐτῆς ψυχῆς. εἰς σύς
 λέγω ἄλλο, ἀδελφὲ π
 μὲν εἶναι γνωστὴ εἰς
 σως καὶ καταδέχθητε
 αὐτὸς ἢ θελε λάβη δ
 ὑμετέρα ἐκλαμπρότη

ΧΑΡΑ

χαρησθημένη, πῶς μὲν
 ἐσάθη δ'εργετημένη ὡς
 βεβαιώνωντάς τινι ὅτι ἐκ
 θεῖα, τῆς ὁποίας θέλατε
 φημίσει εἰς ὅλον τὸν Κ
 τῆς, καὶ θέλει συσφίγγ
 τὴν δ'ἐλπίσίν μου· τὴν
 ριστότερον ἢ ποτὲ σ
 ὑπογράφομαι.

Ἔτερον ἔγραψα

ΕΓΩ, ἀνίσως καὶ δὲ
 φωνῆς εἶχα συστήσ
 Κύριον Δεῖνα· ἀλλ' ὡσα
 ἄπο τὴν πρῶτον γνώμην
 μεῖ τό· τὸ ὁποῖον δυνάτο
 σως ἄπο τὴν δ'εργετικῶν
 ἔγραψα καλῶν εἰς μὴν ἠθέλα
 ἀνίσως καὶ τὸν συσάινω π
 ἢ ἄκρα αὐτῆς ἀγαθότης,
 προσφέρω εἰς αὐτὸν τὸν
 ἀκατάπαυτοι πειρασμοί,
 δώσω αὐτῶν τὴν ἐνόχλησι
 να εἰς τὸ σφάλμα· δι
 να ἄλλω ποιῶν, παρά ν
 δ'ἀφειάτης δ'εργέτισε διὰ τ
 καὶ ἐκλείσθη εἰς ἐμὲ τὴν

ἐνοχλῶ πλέον, ἄπο
 ἰδεῖ ἀκόμι νὰ γρηνη
 καὶ ἐκείνσ, ποῖος δ
 εἶναι πλέον ὑπόχρεως
 ὑπογράφωμαι.

Περὶ ἀποκείσεως :

Η Α'πόκειςις τ
 ἢ ἀποφατικῶσ
 θῶμῶ καταφατικῶσ
 λῶ, εἰς τῶ πρώτῶ
 οἰν ὅπῃ ἐδοκιμάσαμ
 Ἐπισολῆσ τῷ φίλσ, σ
 παδέχθῃ νὰ συσαίνῃ,
 ὑποκείμενα ἀξιοπρεπ
 τῶ τιμῶ νὰ ἀπολα
 τὸ μέσον τῆσ δαλδίασ
 ὁδοῦ μεταχειρίζο
 κείνωνται μὲ τῶ Ἐ
 καὶ μὲ τὸ ὑποκείμενο
 Τὸ νὰ ἀποδείχνωμαι
 τῶ δαλδίασ τῆσ σε
 το ἐσάθῃ πάντοτε ἔτ
 τῶ ψυχλῶμα. διὰ
 ἐξῆσ.

Εἰ τῶ δαλτέρῶσ τ
 σαι, ὅτι θέλομῶ κο

ΧΑΡΑΙ

βοήθειαν τῆ σιωισαμύς
 „ Ο' Κύριος Δεῖνα θεῖ
 πον δελομύς ὑπὸ τῆ
 καὶ μάλισα τὸσον ὡς α
 σιῶδες τῆ ζητήματος τε κ
 ται νὰ βιάση τῆ ψυχῆ
 με τὸ νὰ αἰδανῶμαι με
 τῆς δικαιοσύνης πράγματ

Εἰς τῆ ζήτῃ τελειώ
 σεβασμίας· δηλονότι. „
 μὴ ὅπῃ μῆ ἀνοίγει τῆ ὀ
 σω, θέλει μῆ χαρακτηρί
 τίτλον, εἰς τὸ νὰ ἠμπορῶ
 χῶμαι τῆς ὑμετέρας, καὶ τ

Ὄταν δὲ ἀποφατικῶς
 σατικῶ Ἐπισολῶ, διὰ
 αἰτίας, εἰς τῆ ἀρχῆ κα
 ὅπῃ ἐδοκιμάσαμεν ἠγαν
 γήσω εἰς τῆ δ' ἄρχειά της
 ζω εἰς τὸ νὰ μὴ δυνάμαι
 πρᾶξιν ὅλον τὸν ἑμαυτὸν
 τέρας σεβασμίας πρὸς α
 δελτέραν ὡς ἵοδον πρέπει ν
 μῶ τῆς ἀδυναμίας. καὶ εἰ
 μῆ ὅλον τὸν ἑμαυτὸν μας
 γῆ. ὡς δαδείγματος χάρι
 ἄρχειά της εἰς καθε ἄλλῃ

λον εἶναι φειδωλή ν
 σίντης, ἐπειδὴ καὶ
 προσκωμηταῖς αὐτῆς

Παράδειγμα κατὰ
 Συστα

Κ Αθὼς ἡ θέλησις
 εἰς τὸ νὰ δελε
 θε ἀφορμῶν, ἔτω κα
 διάθεσιν τὴν προσαγ
 βάλλει νὰ ἤθελα βο
 τὸν Εὐλαβέστατον Δει
 τῆ προσώπυ ἕπο τὸ
 ἐνάρετον ζωῶν, ὅπῃ
 ρει, θέλει λάβει κ
 βοήθειαν ἕπο τὴν ἐδ
 ἀναμψύω ἕπο τὴν ὑμε
 νὰ μεγαλιτέραν προσ
 λω εἰς πρᾶξιν τὴν
 πρὸς δὲ χαείσιν της
 γνώμης ὑπογράφομαι

Παράδειγμα ἑτε
 συ

Κ Αὐτὴν ὑμετέρ
 ὅπῃ μὲ ἐσύση
 μιον, καὶ φιλάγαθον,

Χ Α Ρ Α Ι

Δείνα ὁμολογᾶμαι ἔπι
 προθυμίαν ὅπερ ἐγκαρδί
 βοηθήσῃ. Τώρα ὅλος δ' ἔχ
 ρος τὰς χάριτας, καὶ κηρύ
 καὶ τῆς δύο, τάζωντάς σα
 δότιω Θεόν, ὁ ὁποῖος θ
 ἀντάξιον, μὴ δυνάμην ε
 νὰ ἐποχράφωμαι μὲ ἀέξο
 τέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὸ συμ
 ἐσημείωσα παρὰ πρῶτε εἰ
 τὰ ἀνωθεν ὅπερ ἕως ἐδῶ
 ὅμως νὰ προσεθεῖν καὶ ἕτε
 ὅ,τι λογῆς εἶναι ἢ Ἐπισ
 δομῆν εἶδησιν διὰ τι νέον,
 καὶ ἄλλα· καὶ ἐκεῖνη ἀκόμη
 δόμῆν παντὶ δῶρον, καὶ
 καθὼς θέλοντες ἰδεῖ ὅπι

Κ Ε Φ Α

Περὶ Ἐπιστολῶν

Α Τῆς ἢ Ἐπιστολῆς ὑ
 μῶν εἶδησιν εἰς τιν
 ἢ διὰ καμμίαν πραγματο
 εἶδησιν διὰ τὴν κατάστασ
 ὅθεν θέλοντες νὰ τὴν σ

μιν εἰς τὴν ἀρχὴν
 τῆς, διὰ τῆς ὁποίᾳ
 σιν τῆς ὑποκειμένης.
 τὸ νὰ γνωρίζω τὴν
 μένω ἀπὸ μίαν ψυχὴν
 πίζω ὅτι θέλει ἀνο
 νίω τὴν χαρμόσινον
 δάσω· Ἡ, δὲ ἀρ
 τῆς παρέσης με, νὰ
 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
 εἰδήσεως.

Δεύτερον κανόν

Καὶ εἰς τὸ τέλος
 τὴν δέξιόν τε· ἢ γὰρ
 ποτε εἰς μνήμην τὴν
 λει μεταχειριθῆ με
 σαγνύ· ἔσωντας ἢ
 με εἰς κάθε ἀφορμὴν
 βασιμῶς ὑπογράφομα

Περὶ ἀποκρίσεως

Θ Ἐλόντες νὰ ἀπ
 τῆς εἰδήσεως, ε
 ἀφροσύνην ὅπῃ ἔδοκ
 καλῶ ἢ εἰδήσεις, εἰ
 εἶναι ἐπὶ κακῶ· ὡς δὲ
 ναμαὶ νὰ ἐξηγήσω τ

ΧΑΡΑ

καρδίας με ἀκάνοντας τὸν
πᾶ, με τὰς ἀποσολικῆς
σεν ὁ λογιώτατος δεῖνα
καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὴν δευτέραν θεῖο
χρηστέριος ὁμολογία· καὶ
πρωθυμία εἰς τὸ νὰ τὸν δε

Παράδειγμα

Κρίνω πρέπον εἰς τὸ
γαι με τὴν ἐκλαμ
εἰς αὐτὴν τὴν εἰδήσιν διὰ
τὸν βαθμὸν (δεῖνα.) καὶ
με εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἢ
θε ἐλάθερίαν ταῖς ἀφορμα
θυμῶ, διὰ νὰ ἀνταποκει
θελήσεώς με· ἢ ὁποῖα δε
βάλη εἰς πρᾶξιν κάθε πρ
γίν. ὅθεν κατὰκαλῶ νὰ
εἰς τὴν ἀγαθότητάς εἰς
με ὅλον τὸ σέβας.

Παράδειγμα εἰς δευτέραν εἰδήσιν

Η Εἰδήσεις, τὴν ὅπο
ταδέχθη νὰ δώση
σιωοικέσιον ὅπᾳ ἐγινε με

ψιάς της, καὶ τὰ Κ
 ἐμὲ ἐκείνῳ τὴν δ'φ
 νὰ δοκιμάζω εἰς τ
 τὰ ὑποκειμένης της,
 καὶ τὸσον ὀφθαλμοπ
 σοχάζωμαι καὶ διαφ
 χαίρω λοιπὸν ἐξ ὄλ
 νειαν της. καὶ δεόμε
 ποροδέτη εἰς αὐτὴν
 πόλαυσιν πάσης δ'τ
 θυμος εἰς τὴν δ'ελ
 προσαγμάτων.

Κ Ε Φ

Περί Ε

Δ Ιὰ νὰ σωθῆσ
 πρέπει εἰς τ
 τέλος, ἢ τὴν ἀφορμὴν
 μωμῶ το δῶρον. ἢ
 εἶναι, ἢ ἀπὸ τὴν φ
 καὶ τὸ σέβας, ἢ ἀπὸ
 ξίαν. ὁ θαδεύματος
 σος ἢ ὀπιθυμία ὅπῃ
 κειθῶ, καὶ εἰς μέρα
 γῶ πρὸς τὴν ὑμετέρ
 μείον αὐτῶ τὰ χέρις μ

ΧΑΡΑΚ

Δεύτερον, ζητῶμεν συκρότητα τῶ δώρου· ἀλλὰ δευτέρως τὰ ἀλήθειαν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς νὰ ἀναφέρω πλέον ἀντὶ τοῦ μῆ, ἀλλ' ἢ ἀσύγκριτος ἀλλοι παραιτήσῃ διὰ τῆτο, συκρότητα, καθὼς μὲ ὀλίω μάλιστα ἐλπίζω, ὅταν ἴδωμεν ἀποβλέπῃ μόνον εἰς τὸ δόξασμα, μὲ τὴν ὅποιαν ὅλον τὸ σέβας μῆ.

Πεὶ ἀποκρίσεως

Ἐπιστολῆς

Εἰς τὴν ἀποκρίσιν τῆς πρώτης μεγαλυώμενης ἐλευθεριότητος ἐκείνης ὅπως ματος χάριν. „ Φθάνει χέος ὅπως ὁμολογῶ εἰς τὴν τὴν καλωσύνην, ἢ εἰς εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ τὰ ἀφαιρέσιμα ἠθέλησε νὰ μὲρον ὅπως μὲ ἐπέμψε, καὶ τὴν

Δεύτερον, ἀποκρίσῃ ἢ ὁ ματος χάριν. „ Ἀνταποδόμενάν δὲ γίνεσθαι ὅλαις

ραϊς ὀχλοῖσιν, ὅτι
μίαν καρδίαν ἀπέρω

Καὶ τρίτον τὸ τὰς
μέρος ἐδικόν μας, ἢ
ἀποδότης Θεός, ἀμ
ἐφ' ἑμῶν ὑποκείμενον
κάς τὸ χάριτας, εἰς ἐ
μίας ὅτι τὸ φέρω πρὸς
ἀφιερώνωντας ὅλον τὸν
γράφωμαι.

Παράδειγμα

Η Ε' μφυτος ἀγ
καρδίας, με
τοτε νὰ βλέπῃ τὴν
ἐκείνη ὅτι με παραθ
θῶ ἐμποροῦσίνης με
ὀλαβείας με, δηλονό
δῶρον.) ὅθεν ἐλπίζ
τὴν σωτηρισμῶν α
καταδεχθῆ τὴν σμικ
βίβρα τὸ ἐδικόν με
ἐφ' ἑμῶν τιμῶν τῆς
ὅτι εἶναι ἢ χάρις, ε
θέλει κηρύττομαι με
ὑμετέρας, καὶ τὰ ἐξῆς.

Χ Α Ρ Α

Ἐ΄τερον ἀδύδειγ
δ'χαει

Η Εὐθρῆς διάθεσις
τος βιάζει συνεχ
τῆς ψυχῆ, εἰς τὸ νὰ μέ
κιμὴ πόσαις φοραῖς μὲ π
ρα καλώτατα τὸ γνωρίζω
ἐπαταδέχθη μὲ κάθε ἀγ
ψη. ἐγὼ δὲ, μὲ ἔξαιρ
βας, λαμβάνω καὶ δέχ
τῆς χαρίτων σου. δεῦν θε
τὸ νὰ ἀνταποκριθῶ πρὸς
γαθίαν μὲ μοναχῶ ἀν
ώσαν ὅπῃ εἶνα τέτοιον κ
τῶ σωήθειαν. ὅθεν π
ση ἀπὸ τῶ τιμῶ τῆς
σαγμάτων, διὰ νὰ βεβα
μὲ εἶναι τελείως διαφορετι
λων. καὶ μὲ τῶ βεβαία
προσφέρω εἰς τὸ ἄντιμον
πεινῶς ὑπογράφωμαι.

ΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟ

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν
εἰς τὸ Δ

Κ Ε Φ

Περὶ τῶν Κατη

Κ Ατηγορητικός
τὸν ὁποῖον
πᾶ ἔιναι τῶ
ἢ προαιρέσεις. ὅθεν
πολλῶ κατηγορητικῶ
λομῶ τῶ διαίρεσει
τον λέγομῶ, πῶς κ
τὸν ἀνθρώπου, διατῶ
καὶ δεῶ δυνάμεθα να
πολημρὸν, καὶ ἀπάν
ὅθεν ἐξαγγέλλομῶ μ
ἢ ἀδίκημα, δια να

Χ Α Ρ Α

τῶν πονηριῶν αὐτῶν, σκ
 Εἰς τὸ δόπερον, αἰ
 κατηγορίαν, ἐν τῷ πράγ
 ἡδονῶν αὐτῶν, ἄποδείχνον
 καὶ ἄπορεπον, καὶ πῶς δ
 πὸ τίμιον ἄνδρα, καὶ ὁ
 ἀμὴ ἄπο κακοζόπως καὶ
 τὸ ζῆτον, ἀνίσως καὶ ὁ
 λος, ἃς δείξωμεν πῶς
 τῶ με συμπάθειαν, δι
 κακὸν ἔμποροσιν· εἶδὲ κα
 βερίσωμεν με ὀργῶν, ὅτ
 λει λάβη τῶν πρέπασα
 ἤθελε μεταβαλθῆ εἰς με

Τῶτος ὁ ζῆπος εἶναι
 σίων ῥητόρων, αἰ
 διὰ τῶτο τὸ τέλος τῶ κα
 δείξη τὸ ἄδικον τῆς πράξ
 κριτῶν πρὸς ὀργῶν καὶ τ
 σα τῶ Νόμων, καὶ τῆς δ
 πὸν ἢ κατηγορία ἀναφέ
 τότε εἶναι δημηγορία Δικ
 ται ἀμέσως πρὸς φίλον,
 τάξιν Ἐπισολῆς. ὅμως κα
 πει ὁ κατηγορῶν νὰ κατηγο
 φέρωντας μάρτυρας ἀξιοπ
 ἐγκαλέσεως. διὰ νὰ ἐν

είαν πρέπει να ἴπτο
 μέ σοχασμὸν πορομελ
 καὶ πρὸς βλάβῳ πο
 καὶ ἄλλα κακὰ ἀπό
 ἀμάρτημα καὶ ἴπτο τὸν
 δείξει πῶς εἶναι φύσε
 καιρὸν, καθὸ ἐγινε
 τεσσαρακοστῆς, ἢ εὐορτή
 θὸ ἐγινεν εἰς τὸν Να
 ρὸν τόπον. ἢ ἴπτο τὸν
 θὸ ἐξημίωσε πτωχὸν

Οἱ σαρδαῖοι ὅμως
 γινώσκοντες, καὶ ἔχουσιν εἰ
 εἰας τῆς Αἰσιοτέλης,
 μεγαλυῦν, ἢ καὶ νο
 παραδείγματος χάριν
 δείχνουσι τὴν φύσιν τῆ
 σὸν, τὸ μέγεθος ἴπτο
 τὴν διάθεσιν ἴπτο τὸ
 ἔχει εἰς τόσα ἴπτοπα
 ναται να πρᾶξι μεγ
 Πάχιν, ἴπτοδείχνοντε
 τὸν τόπον ἴερὸν, ἢ κο
 τὸν καιρὸν τῆς ἴερουργί
 σίε ἴπτο τὸ Κεῖθαι
 σιν, ἢ ἴπτοχίω τῆ κα
 πειλαμβάνει κάθε κ

Παράδειγμα κατη
κακόξ

ΕΙς τῆτον τὸν ζόπον
νεῖς; ἢ μὲ ποιαυτ
βασιν; ἄδικα πράττεις.
κείνω τὴν δόξαν ὅπῃ φαν
θρωπον ἀσφαῖον, καὶ σώ
ρώθης εἰς κάθε ἀσωτίαν,
λίω ὑβριν ἐκείνων ὅπῃ σ
πον καὶ μόχθον σὲ ἀνά
θειαν κινῶ τὸν κάλαμον
ἀγκαλὰ ἔπρεπον ἐσὺ νὰ
νᾶς τὰς γονεῖς, νὰ τὰς δε
ἢ νὰ τὰς τιμᾶς, εἶναι ἐντ
νόμος. ἀμὴ ἐσὺ, ἢ τὰς ὄρ
νεσες, ἢ τὸν Θεὸν ἢ ἀνθρ
θρηωδίαν τῆδ ἀλόγων ὑ
Λέοντος σέβεται τὰς γυνῆ
τιμᾶν τὰς τεκόντας, καθώ
λὰ σὺ ἔφθασες εἰς τόσον
κακίας, ὥστε νὰ καύης ἐκε
ὁ Σίσυφος, ἢ οἱ ἀδύνομ
νάχον Χαμ, ναι, ἐγινες ὅρ
τὴν κατάραν ὅπῃ ἔλαβον ἐ
πὸ τὸν ἑαυτόνσε μίαν τοια
φεῦγε τὴν δικαίαν ὀργὴν τῆ

δῶλος τῆς ἀδελφῶν συ
κιμασμός ἀπ' ὅλης

Κ Ε Φ

Περὶ Ἀπολ

Α' Πολογητικός χ
προσφέρει διαυ
δείξεως πρὸς τὸν κατηγ
„ ὁ Ἀριστοτέλης) ἄ
„ δικημάτων κατηγορη
„ των διάλυσις. Τῶ
πρῶτον, φέρομεν προφ
μίας, ὅπως νὰ δείχν
τὸ ἔγκλημα, λέγοντε
τὸν φίλον δεῦν εἶναι ἀλ
ποδείξει μὲ τὰ ἀτεχν
τα. καὶ ἀτεχνα εἶναι
γράμματα, καὶ μαρτυ
σας, καὶ ὅπως ἦσαν π
εὔτεχνα δὲ ἐπιχειρήμ
θα εἰς τὴν κατηγορίαν
τὰ ἐδικά τε φιλοσοφικ
ἀναξοφὴν, καὶ ἀγνωμ
μαρτήματα ἐδέποτε ἦ
τῶτο εἶναι ἀπλῶν ἐφεύ

Χ Α Ρ Α

είας ἢ κατηγορησάντων·
 φθόνον, ἢ ὑπὸ τὸ μῖσος,
 ἀδανόμως ἡμᾶς ἐγκαλῶσα
 ἀδίκημα δεῦν εἶναι διω
 κᾶν ἄς τὸ σμικρῶμα
 ἐγένε κατ' ἀφροσύνη, ἢ
 ματικῶς. Εἰς τὸ δεύτερον
 μα ἀληθῶς ἐγένον ὑπὸ
 ὁ φίλος δεῦν πρέπει νὰ
 ρῆ, ἐπειδὴ τὰ πάθη εἶν
 εἶναι ἀόρατον. καὶ πῶς
 νὰ ὑποφέρῃ, ἢ νὰ συμ
 κά. καὶ εἰς τὸ τρίτον,
 συγγνώμη, ζητῶντες συγ
 μὴ πταίσωμη πλέον. ἢ
 τημα μίαν φοράν ὡς ἀν
 δεύτερώσει εἰς τὸ ἐρχόμε
 μᾶς κατηγορεῖ δικαίως,
 ρομη τὴν κατηγορίαν, δι
 ἄς κινεῖται μὲ ἰλαρώτερον
 τῆ πρὸς διόρθωσιν, ἀλλ'
 ζητήσωμη τέλος πάντων
 φιλίας, ἢ ἄς εἰπέμη,
 θέλει ἔχει δυνάμιν νὰ σ
 λίαν. ἢ τὰ ἐξῆς.

Η' ὑπόκεισιν λοιπὸν τ
 ἢ διαυθύνσεις τῆς ἐγκα

γία· ἢ αὐτὴ ἢ εἶναι
 τὴν δημόσιον, ἢ εἰς τ
 ναί εἰς τὴν δημόσιον
 ξιν, τὴν ὁποίαν ἀφί
 σιοι ῥήτορες εἰς τὰ π
 εἶναι εἰς τὴν Ἐπιστολ
 τάξις.

Κ Ε Φ

Περὶ Ὀνειδος

ΤΟ ὄνειδος εἶναι
 εἰς ἕλεγχον ἀχ
 χειρίζομεθα τὸν τὸν
 λέγξωμεν τινὰ ὡς ἀμ
 γεσίας, ὅπῃ εἰς αὐτὸ
 νίω ἐπάμαρμ. Ἡ σ
 λῆς εἶναι ἀντίστροφος τῆ
 εἰς ἐκείνῳ ἐπαινεῖς, ἢ
 τὴν ὀνειδίξεις. Θέλοντες
 νὰ ὀνειδίσικῶ ὅπως ὀν
 σωμεν εἰς τρία μέρη. Ἰ
 μὸν ἢ ἄπορίαν ἄποδείχ
 τὸ παραχθῆναι παρ' ἐλπί
 δέτερον, θέλομεν βάλ
 μῶν τε ὀντέχνως, ἐνθυ
 ὅπῃ τῷ ἐπάμαρμ, καὶ

ΧΑΡΑΚ

ἀνάξιον τοιούτου ἀνδρός, αὐ-
 γον μὲν ἀποδείγματα. φ
 ὅπως μᾶς ὠφέλησαν χεῖρες
 γενημένοι ἀπὸ ἡμᾶς. Κα
 τὸν νεθετήσῃ νὰ ἐνθυμηθῇ
 διορθώσῃ τὰ πλημμεληθε
 χόμενος εἰς μετανοίαν, θ
 ἐξῆς ἡγαπημένοι, καὶ φίλ
 θα. αὕτη ἡ ἐπιστολή δύνα
 ἐπίλογον, ὅταν θέλωμε νὰ
 τὸ ἐν ἡμῖν πάθος.

Παράδειγμα

Ι "Σως τόσῳ δυνάμιν
 τόσον μεταβάλλῃσι
 ἐνδοξοὶ βαθμοὶ, καὶ ἀξία
 τὸν Ἀνδρέαν; καὶ ποῖος ἀ
 θέλει εἶσαι πλέον αἰδέσθ
 μνήμων ἔργεσιῶν καὶ χα
 Πέτρος ἀποδείχνεσαι ἀμν
 δρέαν; ἐγὼ βέβαια ἠλπ
 δὲν θέλεις ἀλησμονήσει
 σίας. ἀλλὰ σὺ ὡ γηναῖε
 γόθῃς ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆ
 ἀλησμονήσεις τὰς παλαιὰς
 ὅπως μὲν ἀφιλεσάτω χεῖ
 ὅποιας ἄχι μόνον ἀπὸ τ

ἀλλ' ἀπόμι κῆ ὡς νὰ
 κόσμον τὰς λογιᾶσεις
 σῆ; εἰς τῆτον τὸν ἔ
 τὰς δ'εργέτας; πῶς
 κινδύως, ἀπὸ τὰς ὁ
 σα; πῆ εἶναι αἱ ὑπ
 ὄμως ἀνίσως κῆ ποτὲ
 σῆς τὸ χέος τῆς τὸς
 τὸν ἔσπον, μὲ τὸ
 τὴν δ'αμιν. βλέπε
 πῶς τὸ Θεῶ εἰς τὴν
 λες ἀποδῶση ἀνταμοι
 κῆ τὸν εἰπόντα, ,,
 χρυσὸν τὸ πῦρ. ὑγία

Κ Ε Φ

Πεὶ Μεμπ

Η Μέμφις εἶναι
 μεταχειρίζομε
 μελεῖ τὸ ὄρεπον. ὅθεν
 τῆρα τὸν μεταχειρίζον
 αὐτοὶ ἀμελεῖσιν, ὡς
 ται κῆ τὰς δεσμὰς τῆ
 φέρδονται εἰς τὰς ὑπο
 ταγαπῶσιν, ἢ καθὸ
 λαϊᾶς σωηθείας μη

Χ Α Ρ Α

λας, καθὼς εἶναι ὑπέπι-
τοιαῦτα.

Διαφέρει δὲ τὸ κατηγ-
πειδὴ τὸτος δὲν φέρεται
ἑναντίον εἰς τὰ ἁμαρτήμα-
τος, ἀλλ' ὑποδείχνει τὴν
τητα, κλίνωντας πάντοτε
χαριεντισμὸν, καὶ εὐξάπε-

Αἰσῶς λοιπὸν καὶ θέλ-
λον μεμπτικῶς ἔπιτολιῶ
εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ πρῶ-
τον καὶ ἀπορήσει, ποία εἶ-
ἔκαμε, καὶ τὸν κάνει νὰ ἀρ-
καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ψεύσης
νὰ μὴν ἀνταγαπᾶ, ἢ νὰ
λαϊᾶς φιλίας, καὶ τὰ τοιαῦ-
Εἰς τὸ δεύτερον, μεμπτικ-
μεμφόμεθα τὸ σφάλμα τῶ-
νοντές τε τὴν παραπρόνεσιν
καὶ κοσμιότητα. Καὶ τέλος
θέλομεν τὸν παρακινήσει
νὰ γαῖη μνημονητικὸς τῆς
γάπης, ὑπογραφόμενοι το-
θῶς καὶ ἐγκαρδίως τὰ εἰμ-

Κ Ε Φ

Περὶ Ἀπειλι

Α΄ Πειλιτικός χαρακτήρ ἔστι τῆς βλάβης ἢ καὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν πραγμάτων ὅπως ἐπαράχθησαν τῶν πραγμάτων. τὰς τὰ μέρη τῆς ἀφαιρέσεως φοβεῖται μετὰ τὴν ἀποδείχοντες ὅτι θέλει ἄλλως πεπραγμένα. Εἰς τὸ ἔργον, δὲ τὸ ὅποιον ἀπὸ τῆς ζημιῶδες. Εἰς τὸ ἔργον, δὲ τὸ ὅποιον ἀπὸ τῆς φιλίας ἐλπίσας εἰς τὸ ἐρχόμενον ἢ θελοῦσιν, καὶ μετανοίαν κακῶς.

Μετὰ τὴν ἀπειλιτικήν ὅπως εἶναι εἰς ἑαυτὴν σώφρονας ἐκείνας τὰς ἀφαιρέσεις, ἢ καὶ τὴν τάξιν, ἀπειλιτὴν καὶ φοβερισμὸν γάλη, ἢ ἀπὸ τὸν θεῖον δικαιοσύνην καὶ ἀγανάκτησιν τῆς ἐπιγείας βασιλείας σεως, ἢ τὸν κρατὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ὑπέροχον, καὶ

Χ Α Ρ Α Κ

Κ Ε Φ Α

Περὶ Προφασιστικῆς

Η Προφασιστικὴ Ἐπιπέφυκτο πῶς εἶναι τῆς ἀπειλητικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπειλητικῆς ἐπιπέφυκτο· ἐπειδὴ θὰ πῶς τινος κατηγορίας πρὸς τινὰ τῶν φίλων· αὐτὴν ἴσως καὶ ἐπιπέφυκτο· ἢ αὖ εἶναι ἐπιπέφυκτο κρυψώμενον ὅσον εἶναι δυνατὸν πρὸς τινὰ καταπολεμῶν ἀσβεβαιοῦσάν τε καὶ ὁμολογημένους· Καὶ εἰ μὲν πρὸς τὸν φίλον τῶν ἀπείληκτων ὅπως ἔχομεν εἰς τὸ καθεστῆσθαι πρὸς αὐτὸν· Τὸν πρὸς τὸν φίλον ὁ ἀνθρώπος ἴσως, (λέγω δὲ ψευδῆς, εἶναι ἀπλυστάτη, καὶ μία, καὶ φασιν,) δεῖν εἶναι χρεία διότι ἡ ἴδια φύσις αὐτῆς ἐπιπέφυκτο τῆς θείας ἐντολῆς καὶ ἐρμηνεύσει τὰς ἀρχαίας

ἔμφορον εἰς τὸν Π
 παρακοῆς. ὅθεν ἕκασ
 φυτὸν καὶ διαδοχικῶς
 ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν.

Κ Ε Φ

Περὶ ὀνυατικῆς,
 χαρακ

Η Α'ξιωματικῆ,
 ὁμοία μὲ τῶν
 θῶς μὲ ἐκείνῳ ἐμπ
 αἰχρῆς λόγος, πρᾶξι
 διὰ τῆς παρῆσις ἀποξ
 φίλον μὲ ἰκεσίας καὶ
 πρᾶξιν, ὅπῃ δυνάται
 μίαν, ἢ εἰς τὸ καλόν
 καὶ ἄλλα. καὶ λοιπὸν
 ναὶ ὁμοία τῆς ἀποξ
 λομαθῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ
 ῥόπον τῆς σωθέσεως
 ἐκ δούτερων ταυτολογῶν
 τὰ εἶδη τῆς ὀπισθολῶν
 κανικὸν Γένος.

ΧΑΡΑΚ

ΚΕΦΑ'

Περὶ μικτῶν χα

Μικτὸς χαρακτήρ εἶναι
ταὶ ἐκ πολλῶν χαρ
τῶν ἐπαινετικῶν, ὑβριστικῶν
σολῶν, καθὼς ἤθελε τὸ ζῷον
μικτὴ ὀπισθολὴ διαίρεται εἰς
εἶδη εἶναι ἢ σωμάθροισις. δι
ταὶ ὁ χαρακτήρ μικτὸς, ὅταν
θέλῃς νὰ τῶν σωθῆναι
τῶν αὐτῶν ὀλόκληρα τὰ εἶδη
τετα, ἀλλὰ μόνον ἐν μέρος
βάλλει εἰς τῶν ὑπόθεσιν.
διὰ τὴν συυθέτεται ἐκ πολλῶν
ἐκεῖνοι δὲ εἶναι ὡς μίᾳς
ὡς πολλῶν, καὶ διαφορῶν
θεσις κἀν (ὡς εἶπομεν

Παράδειγμα τῆς μι

Η Διαγωγὴ καὶ πολιτε
καλλίστη, καὶ μάλιστα
που φιλόσοφον· διότι σωδ
νωσ, καὶ ἀμέμπως. ἄποδέρ
τὸς ξένους, καὶ ἐλεεῖς μὲ ἰλα
τὰς ἄποφάσεις εἰς τὸς κεινο

μέ τὸ νὰ φυλάττης
 ἐλάττωμα πταίεις, ὁ
 νωτον, ἢ μεταχειρίζο
 βαίνει καμμίαν φορο
 βλάπτεις ἢ ζημιώνε
 μοιάζει εἰς τὴν ζωὴν
 ἀπέχης ἄπο τῆτον τὸν
 θῆ τελείως ἄπο τὸ π
 παραιτήσης τὸ νὰ μὲ
 ἐκείνο ὅπῃ ἠθελες γν
 τὴν πρὸς δέλοσίν σου
 ριπας ὅπῃ ἔκαμες εἰς
 ὑπόχρεων ἕως θανάτου
 τὴν τιμὴν νὰ ὑποχρ

Τὸ ἀνωθεν ἀδράδε
 σιωθεμῆον, πρῶτον,
 ρα, δεύτερον, ἄπο τὸ
 ἄπο τὸν αἰτητικόν. ὁ

Κ Ε Φ

Περὶ Διηγημα

χο

Ι Στοικὸς χαρακτῆ
 διηγέμεθα ἢ π
 πρᾶξιν ὅπῃ ἔγινε.
 Ἐπιστολή, εἶναι χεῖ

ΧΑΡΑΤ

εἴσασες, τὰς ἑποίας ἢ
 γυν, ποῖος, τί πράγμα,
 πον, με τί, πᾶ, πότε,
 δύαται νὰ ἔχη ἕκαστος
 σωθέτη ἔ μόνον τὴν ἴσοσ
 λῶ ἔπισολῶ· δηλονότι.
 ὁ Πέρος, ὁ Α'θανάσιος
 γας, ἢ μικρός, πλέσιος,
 μικός. Τί πράγμα ἔπραξ
 ἀδικίαν, ὠφέλειαν, ἢ βλα
 τῶ βοήθειαν τίνος, ἢ γυν
 τόσε, καλόν ἢ κακόν, πισ
 ῥόπον; με δόλον, δικαίω
 ἦτοι με τί πράγμα. Πᾶ
 πον, ἢ χάραν. Πότε; εἰ
 νον, ἢ εἰς τὸν παρόντα, εἰ
 ἡμέραν, ἢ τῶ νύκτα. Δι
 δίση, διὰ νὰ πλατίση,
 τὰ ἔξῃς.

Ἰσέον ὅμως, ὅτι ἔξω α
 καὶ δευραπτῶ Ἐπισολῶ
 ναι τελεία, ζητεῖ κὴ τὰς ὀκ
 ἄλλας φθαίνει νὰ μεταχειρι
 λε τὸ ζητήση ἢ χρεία.

Παράδειγμα

Αύξάνεται ἕκαστος τῶν
 ὁ Ἰέδας ἐπὶ

Τίς, ἢ ποῖος.)
 πάνθρωπος μα-
 τέρως τῆς Ἀβύσσου, τῆς
 πονηρίας, ὁ ἀχρεῖος
 δας. (τί πρᾶγμα
 Βασιλέα τῆς βασιλο-
 γνῶ πάσης ἀγαθωσο-
 σαυρὸν πάσης σοφία-
 τός. (πᾶ .) εἰς
 ποῖον μὲν δειήσεων καὶ
 προθεῖν εἰς τὸν ἐρανίον
 ἔξιλασμόν τῆς ἀνθρωπίνης
 μετὶ τῆς ἐκχυσιν τῆς
 θρόμβου αἵματος ἔξεχ-
 (πότε .) ἐκείνῳ τῷ
 ἠθέλησεν ὁ ἀγαθός, τῶν
 τὸν τὸν μιᾶρον μετὶ τὸν
 τας μετὶ ἄκραν ταπεινά
 λυκτῆς τε πόδας. (δια-
 ἀχόρτασόν τε φιλαργυ-
 τῆς φιλοχρηματίας. (ἄ-
 ῥόπον φανερόν, ἄλλο

Χ Α Ρ Α Κ

κινυττωνται πόλεμον, ἀ
 νίω. (με τί.) με πλα
 τηφόρον ἐναγκαλισμόν, κα
 (με τίνα; ἢ τίνος συμβο
 των με βεβαίαν ἐκπλήρωσ
 σανθρώπε προσδοσίας τε, ἐ
 βοήθειαν ἐδικλύ τε τὴν α
 ἐχθρῶν τε, τῶ ὁποίῃ τὴν
 νου, με ἀνήκῃσιν σκληροκ
 λοιπὸν τὸν ἐπὶ ἀδράσῃ δεδεμ
 βη ἀμεξήτης βασιλεύς, τι
 τέλος πάντων καὶ αὐτὸν τὸ
 δισον θάνατον.

Καὶ ἐδῶ βλέπετε πῶς
 μος φρότασις διὰ μέσῃ τῆ
 αἰ ὁποῖαι θέλῃν ὑπηρετήσῃ
 λομαθῶν, καθὼς εἰς τὸ κα
 τῆ Γ' ἔδα, ἔπω καὶ εἰς πᾶσα

Προσέτι δυνάται νὰ ἐκτ
 σιν καὶ ἀπὸ τὰς δέκα κατη
 θεῖ τῆ ὁποίων ὠμιλήσα
 Κεφάλαιον τοῦ παρόντος τ
 παραγματείας, ὡς τὸ ἀκόλ

Παράδειγ

ΟΥ' σία.) Η' παραγμα
 ὅπῃ καταγίνεται εἰ

κέρδος. (ποσόν .)
 εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ
 πέρατος κόσμος. ἐπ
 νατολίῳ ἕως εἰς τὴν
 κτον εἰς τὴν Μεσημ
 νομάτης καὶ τὴν χι
 καὶ τόπον, καὶ τῆς Βα
 αὐτὴ καθὼς δυνάται
 νὰ τὰς πλατίση, κα
 τὰς πλασίς νὰ τὰς
 νώση. (ποιόν .) ὅ
 ἡξέρουσιν ὅλοι. αὐτὴ
 νος ἢ ἀρεσὴ. μεταφ
 τόπον εἰς τόπον, ἀπ
 λιν εἰς Πόλιν. (πρ
 μὲ τὰς ἀνθρώπους ὅπ
 ὅπι θυμῶντας αὐτῶν ἀγ
 πως συγκοινωνεῖ τὴν
 τὰς πραγματώτας, ε
 τὴν χέσιν, ἀπολεθ
 παραματεία χεῖς α
 τῶν χεῖς πραγμα
 τὸν ἑαυτὸν τῆς καθὼς π
 θυμῶν ἢ ὄρεξις τῆς
 γω, καὶ χυσίον, λίσ
 χα, καὶ παῦν ἄλλο κιν
 πάντων καὶ αὐτὴν τὴν

Χ Α Ρ Α Ι

ξόρη ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν
 μοσούαις, καὶ ἄλλα πνύμ
 Πάχει ἀπὸ πολλὰς καὶ μ
 ποῖοι τῆς ἐπανέρχονται δια
 ὑποφέρει μεταβολαῖς, καὶ
 τον τῆς πραγμάτων. (πο
 λας τὰς τέχνας, μὲ τὰ
 ἐνεργητικὸν αἷτιον. (πᾶ
 γίνεται; διωρισμὸν και
 ἀλλὰ πάντοτε, καὶ παντο
 θαι.) Κεῖται εἰς τὴν Γ
 εἰς τὰς οἴκας, εἰς τὰς πλ
 θρόνος τῆς Βασιλέων. καὶ
 τῆς συστατικὸν αἷτιον εἶναι
 μὲ τὴν ὁποῖαν αὔξεται,
 πὸν εἶναι ἢ ἰσορροπία τῆς
 τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμῶντας
 εἰς πρᾶξιν μὲ τὴν ἀγχινα
 τῆς προσκαλῶ ὀλοφύχως
 τημα, καθὼς καὶ μὲ ὀλο
 φομαί. καὶ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α

Περὶ Λακωνικῆς

Λακωνικὴ Ἐπιστολὴ εἰς
 χειρίζεται σὺντομοῖ

φράσιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν
 βιώνει δὲ τὸ ὄνομα
 ποῖοι ὀνομάζοντο καὶ Σ
 το τὸ Ε' ἔθνος ἐξύφα
 σιν, μισῶντας κατὰ
 λογίας. Οἱ φιλομαθ
 σεν, πῶς ὁ λακωνισ
 γος ἀπλῶς, ἀλλὰ εἰ
 πολλὴ ἔννοια, κατὰ
 λακωνίζειν ἔτι τὸ ἔστιν
 γράφειν, ἀλλὰ ὅτι
 νισμός ἐστὶν λόγος βρ
 ἔννοια. καὶ λοιπὸν τὸ
 πεινὰ εἶναι μείζον τῆς
 δι' αὐτόν. εἰς ταύτην
 εἰρέχεται καὶ ἀλήθειαν
 ὅλα τὰ ἄλλα ὑποφθέ

Οἱ Σπαρτάνοι πο
 τικὰς, καὶ μακρὰς ἰ
 μίαν μόνῃ συλλαβῆ
 τες νὰ φανερώσεν με
 ναται· ἢ τὸ, εἰ ἔξεσι
 πορεῖς, ἢ σὲ εἶναι συ

Εἰς τὸν Φίλιππον
 λιν ὑποκρίθησαν μί
 αὐτὰ ἄγος εἶναι καὶ οἱ
 οἶον, ὁ βίος βραχὺς,

ΧΑΡΑΚ

Ἐνταῦθα φερέχονται
θ. θ. θ. θ. ἦτοι, Θεῶ, Θ
τάδε χ. χ. χ. χ. ἦτοι Χει
εἶζει. ἢ τάδε. φ. χ. φ. π
νει πᾶσι.

Ὅσοι δὲ εἶναι ἔμπειρο
λεκτον, ἠμποροῦσι νὰ ἰδῶ
ραδείγματα εἰς τὰς Ἐπισ
καὶ Ἀπολλωνίς τῶ Τυανέ
τοῦ Ἀπολλωνίς εἶναι αἱ
ὁποίας ἀγκαλὰ ἢ δὲν μετ
κοινῶ διάλεκτον, διώατα
καταλάβη.

Εἰς Λεσβ

Δεῖ πρῶτα μὲν ὡς αἱ
θρωπον.

Εἰς τὰς Διοικητο

Τί ὄφελος ἀρείων δένδρ
τὰς κλάδους κόπτειν; εἰάν

Ἐτέρα

Βρῆτος πρό

Ὅπλων καὶ χρημάτων
φαίνε.

Δαμά

Εὐπορέντων ἔργον
ἀποφαίνεσθαι.

Γδὲ κὺ ἕτερα

Βρᾶτος ε

Η, βελαῖσας εἰν
βραδείαις, τί σοχάζ

Βιθω

Τὸ νὰ βελοῶμεθ
νὰ ὑπηρετῶμεν βραδέα
οὐ τέλος, ἢ συγγνώμ

Ἀπολωνίε Τυ

Οἱ παῖδες ὑμῶν π
ρόντων· αἱ γυναῖκες
οἱ ἄρχοντες νόμων· οἱ
σοφοὶ Θεῶν· οἱ Θεοὶ
ἔσε, τὰ παρόντα μισε

Τᾶτος ὁ σῦτομος ἔ
εἶνα κάποιόν τι ἡγεμονί
ἐκείνης ὅπῃ ἀπειλᾶν,
ἐπιτήδειος. αὐτὴ τὴν
ταχειόθησαν οἱ Λακε

Χ Α Ρ Α Ι

σιλέως Φιλίππου, ὁ ὁποῖος
 ση πόλεμον. „ Λακεδαιμο
 Κορίνθω. Αὕτη ἡ βραχυλ
 μιν· διατὶ μὲ αὐτὰ τὰ ὄλ
 τῶ κατὰσασιν τῷ Διονυσ
 δὲ τῶ ἰσθηφάνειά τε, καὶ
 μίω, εἶχε διωχθῆ ὑπὸ το
 εἰς τῶ Κορίνθον ὡς ἀπλ
 ὄθου μὲ τὸ, Διονύσιος ἐν Κ
 πε μὴ σωέβη καὶ εἰς ἐσέ
 ταδυνασδύσης τῶ ἐλπίθεε
 Ἀπὸ τὰ ἀνωθεν, ἐπα
 βη, πόσον μεγαλοπρεπῆς
 λακωνικὸς χαρακτήρ· καὶ δὲ
 λομαθεῖς ἐπιμελῶς καὶ τὸν
 τὰς ἐπισολὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς
 καὶ σωομιλίαν.

Κ Ε Φ Α

Περὶ ἀφιερωτικῶν

Αφιερωτικὸς χαρακτήρ
 τες ἡμῶν καὶ ἀσεδα
 καὶ ἀφιερώνομεν εἰς τινὰ φίλ
 περοχῆς, τῷ ὁποίῳ ὁμολογ
 Ταύτῳ τῶ Ἐπιστολῶν
 γραφεῖς τῶ βιβλίων, ἢ οἱ

πάντες βιβλίον, τὸ
εἶναι ἀποθαμνός.

Ταύτης τὰ μέρη εἰν
γράφου τὴν ταπεινότητα
δείχνοντες πῶς εἰς τὴν
καὶ εἰς τὸ ἐδικόν μας με
τον. Πολλάκις φέρομεν
τῶν παλαιῶν, καὶ μετὰ
δώρον τὸ ἐδικόν μας. εἰ
ἀγκαλὰ καὶ τὸ δῶρον εἰ
βολὴν ἀδόλου φιλίας,
φέρεται εἰς ἄνθρωπον
καλὸν διαυθουτὸν
καλῶ Κυβερνήτη, καὶ εἰ
τῆς παράξεως. ἔπειτα
ὅποῖον ἀφιερῶσαμεν τ
ἀπόδειξεις, καὶ λόγους
τὸν ἀδελφικῶν καλέσωμεν
μῶν πρὸς αὐτὸν φιλίας
λεῖον τῆς ἐξοχῆς τε,
λαίαν τῶ δῶρον, καὶ να
θέλει τῶ κάμει, ἀπο
λίωον, καὶ διαυθουτὸν
κρίσιν μετὰ τὴν δωρεάν.

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ κα
πρὸ τῆς εἰδήμονας τῆς
πλατείας ὁδὸν ἐρμηνεύ

Χ Α Ρ Α Κ

σιωθέσεως· διὰ τῆτο οἱ φ
βοήθειαν αὐτῆς, δυνάμται
ποποιήσεν τὴν αὐτὴν ἐπιστο
θεν ἐρμηνεύσα, ἀλλὰ καὶ κα
καθὼς ἄπο τὴν κάτωθεν ἀ
ται φανερόν· μετὴν ὁποῖο
Ἐκλαμφοροτάτης Αὐταδέλφ
Ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα.

Τοῖς Ἐκλαμφοροτάτοις, καὶ
ΓΕΩΡΓΓΙΩ, ΚΑ

ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΙΣ Κ

Ος τις ἀφιερώνει Βίβλ
τες) ἄποβλέπει, ἢ ν
νὸς εἰσόχε ὑποκειμένη, ἢ
χάριτον γνώμην, μεγαλῶ
τὸ πρῶτον, ἔτε τὸ δεύτερον
ρωσιν ὅπερ ἐγὼ καὶ τῆτο
ΧΑΡΑΧΤΗΡΟΣ εἰς τὸ ο
μῶν ὄνομα· καὶ διατὶ ἐγὼ,
φοίμα Κωνσταντῖνος, καὶ Γ
να ὅπερ θυμῶν ἐτι μεγαλη
γασίας, ἄπο ὅσας ἕως πῶ
γαθωσύμην ὑμῶν καὶ ἀγάτ
ἡμέτερον χρέος μετὴν τὸ να εἶνο
εἶναι δυνατὸν να πληρωθῆ

πρ. λοιπὸν εἰς ἡμᾶς
 νὰ κηρύττωμεν, καὶ νὰ
 χερεισίαν. ἀλλὰ μὲ
 ὄργανον πολλὰ ἰχνοφά
 ται νὰ κηρύξῃ εἰς οὐ
 τὸ ἀθάνατον ἡμῶν χε
 Κερκύρας Νῆσος, εἰ
 κησιν ἔχομεν, καὶ ἡ Μ
 φρέριτος Βενετία, ε
 ὑμετέραν ἐκλήθειω ἀπο
 νων Γένος Κήρυξ δ'αγ
 δάσκαλος,) διὰ τῆτο
 εἰ δυνατὸν, εἰς ὅλον
 Εὐεργέται, καὶ οἱ δ'ε
 ἐπαινετῶ τὸλμῶ, νὰ
 Βίβλον, διὰ τῆς παρ
 ὄνομα. ἡ ὁποία περὶ
 νὰ ἠθελε διηχήσῃ,
 πιγξ, εἰς τὰς ἀκοὰς
 ἔμφυτον ὑμῶν, καὶ θεο
 ἔπι τῆ παρόντος δευ
 ἄλλας ἀναειθμίτες ἀ
 ὑμῶν ψυχῶ με κοινῶ
 τὶ ἀνίσως καὶ ἠθελα εἰ
 περάσω ἀπὸ τὴν τῆς
 τὴν τῆ πανηγυρικῆ ἔκπ
 χωρεῖ εἰς ἐμέ, ὅτε ἡ

ΧΑΡΑΙ

ἔτε ἢ ἐδικήμα ἄκρα ἀδ
κάθε ἄλλον ῥητορικὸν κάλ
ἐγκωμίων, ὄχι μόνον τὰ
ματα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τῶ
Ἀδελφῶν σας Ἀνασασίε
Ἀθανασίε, ὅπερ εἰς τὴν
λάττωσιν. ἃς ἐγκωμιάσῃ
πρὸς πάντα ὑμῶν φιλόξενον
καὶ δ' ὑποσήμερον, το παλαιόν
λος ἃς μεγαλιώη τὸν εὐθε
τῶ Θεῷ, καὶ τῆς ἀληθινῆς
ἃς κηρύξῃ λέγω τῶτα, καὶ
κατορθώματα, διατὶ ἐγώ
μα εἰς μόνω ταπεινὴν ἰκε
ρας δ' ἄφραϊας να μὴν ἀπο
φάττω καὶ φιλόσοργον γνώμ
ττω τὴν καθαραν καὶ εἰλικε
δ' λαβείας μα, με τὴν ὅπ
γῆμαι.

Ἐξ Ἐνετιῶν 1757.

Τῆς ὑμετέρας Ἐκλα

Ταπεινὸ
δ' χ
Σπυρίδα

ΕΤΕΡΑ ΜΕ

Αφιερώνει ὁ τυπογραφεὺς
 Λωτάρων Πάπιδων
 ὡς ἰσχυρὰ προνομίαν
 σατον Κύριον Σκαρ

Εὐχρηστάτε κ

ΤΟ' διάπυρον τῆς
 δ'λαβείας, ὅπ
 δ'χρῆς καὶ λαμπρὸν γ
 ρακίνησαν νὰ δώσω
 παρὸν βιβλίον. αὐτὸ
 τὰς ἀμαθεῖς καὶ πολυ
 τακείνεν, ἢ νὰ καταφ
 τὰς ἱεράς τελετὰς τῶ
 δίδουσι καὶ ὄλλω τὴν ἐλ
 τας τὰς Γραικὰς, νὰ με
 τὰς παλαιὰς συνηθείας
 ὅτι καὶ ὁ εὐδοξος θρό
 καὶ ἡ Γαλιωτάτη Ἀε
 δουσιν ὅλαις ταῖς προσ
 εἰς τὰς ὁμοφύλους. Δ
 εἰς τὸ λόγεμα ἡ δόξ
 διότι ὁμολογῶ, ὅτι π
 γὸς τῆς τοιαύτης με ἐγ
 γνίεα. Οὐδεν ἐλπ

ΧΑΡΑΚ

γυναιοπαίτλω ψυχὴν φιλό
 αἰσῶς καὶ πέρνω τὸ θάρρος
 σὸν εὐσεβέστατον ὄνομα τῆ
 λογιαζώ διὰ ἀπαραίτητον
 τὸν σὸν θεάρεστον ζῆλον τυ
 πᾶσα τιμὴ, καὶ πᾶς ἐπι
 παντοίοις ῥόποις, καὶ λόγ
 ὄχι μόνον τὸ συμφέρον καὶ τ
 εφανεσάτε Γένεσ, ἀλλὰ
 μεγάλων τε προνομίων, καὶ
 λαμπρεςάτης τε δόξης. Π
 ποιήσω εἰς πάντα καὶ τὰς
 ὅπῃ καὶ ἐγὼ καὶ μέρος ὁμο
 ναιόφρονα καὶ φιλοφρονεσάτε
 εἰζώντας τὴν σὴν ἀσύγκ
 ὅπῃ δὲν δέχεται τὴν ἀν
 τής, μετὴν σιωπὴν σφρα
 τῆς διαμαρτύρομαι ὀλοφύ
 γνωμοσώλωμα. Εἴρωσο

Ἰδὲ ἅπτε ταῖς ἀνωθεν
 ρες ἀφιερωτικὰς ἐπισολὰς
 πωμίας βίβλους φαίνονται
 καταλάβῃ τὴν διάφορον ἀ
 τρόπον τῆς συωθέσεώς της

Καὶ θεὸς μὴ τῆς τελει
 χαρακτῆρος ἄλις.

ΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟ

Εν ᾧ περιέχεται
Μιμήσεως, μι-
των, καὶ ἐκθ-
Τίτ

ΤΟῦτο τὸ τελευ-
ρακτῆρος, ὡ-
ραδειγμάτων
διὰ τὰ ἠμπορῆν οἱ φ-
δέτην, μετὰ μετὰσώτερ
τῆς ἐπιστολῆς. ἀλλὰ
δείγματα, μετὰ φαίνεται
γα τινὰ μετὰ μιμήσ-
ὅπως προξενεῖ εἰς τὰς
σις, καὶ πῶς πρέπει
να ἀποφύγῃ τὰ ἐλατ-
σει τὰ μετὰ δείγματα
μᾶς, ἢ τίτλος ὅπως ε-

Χ Α Ρ Α Κ

Διδασκαλία

Α Γκαλά κὴ εἰς τὴν ἀ
 χαρακτῆρος ἀναλυτικῶν
 νόμων, ἐζήτησα νὰ ἐκπολυ
 σωθεῖσιν τῶν Ἐπιστολῶν, ἵνα
 τι, ὅλη ἐκείνη ἡ διδασκαλία
 εἰς αὐτὰς, ἀνίσως δὲν βε
 ριγμα, κὴ ἄλλο μέσον, ὅ
 τὸ πλέον πρόχειρον, κὴ εὐκ
 ἀσφαλές, κὴ πλέον τακτικῶς
 ὅπῃ εἶναι ἡ μίμησις· δια
 θέλω ὁμιλήσει πρῶτον, κὴ
 σει κὴ τὸν τρόπον διὰ νὰ μιμ

Διὰ νὰ ἤθελαν τελεσφο
 θεῖς, εἰ μόνον εἰς τὴν σω
 ἀλλὰ κὴ εἰς πᾶσαν ἄλλω
 νὰ μιμῶνται ἐκείνους ὅπῃ
 ἐφάνησαν πλέον ἐξαιρέτοι,
 ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γένος μας,
 σιώτατον ὑπὸ ἐξαιρέτης Συ
 ὀγλωττίας, καθὼς φαίνεται
 τῶν λόγων, κὴ τεχνικῶς ὅπῃ
 εἰσκέταται καὶ τὸ παρὸν ὑπερ
 εἰς τὴν ἀπλήν διάλεκτον,
 εἶνα ἀρχέτυπον διὰ νὰ ἀπορ
 λομαθεῖς, κὴ νὰ λαμβάνει

λοι ναὶ, καὶ διάφοροι
 Γένεσας, τὸσον πα
 ἐσυνέθεσαν, μὲ ὀλίω
 σολὰς, καὶ ἕτερα ρήτορ
 εἶναι εἰς φράσιν ἑλλιω
 ρὰ μόνον ἐκείνης ὅπῃ
 κῆς, τὴν ἐδικλωτῆς
 ὅπῃ εἶναι ἀμέτοχοι καὶ
 εἶναι τὸσον ὑπερημφοί
 δεῖν δεῖσκειν χεδὸν
 τὰς χειραγωγῆσιν εἰς τ
 ἐγὼ λοιπὸν ὑποσρῶνα
 παρὰδείγματα εἰς δια
 ἐφαντάσθηκα ναὶ τὰ δῶ
 χέτυπα τέλεια, μὴ
 τὸν μὲς μίαν τοιαύτην
 σα ἴχνη, διὰ μέσων
 βαθμηδὸν εἰς ἄλλα τε
 ἠθέλων σωθῆσιν ἕτερα

Ἄς μὴ ἄποσρέφεται
 διατὶ αὐτὴ δεῖν εἶναι ὁ
 τίας, ἀλλὰ μάλισα εἶ
 καὶ εἰς ὅλας τὰς Εἰσιγ
 χῶνται ἴσως, πῶς ἐς
 ἑξαιρέτων διδασκάλων
 νες, δεῖν ἀπολεθῆσιν τα
 ὅπῃ ἔχουσι κατ' ἐμπαρ

Χ Α Ρ Α

τέχνη δὲ μιμείται, αὐ-
 τέχνη ὅ,τι λογῆς αὐτὴ
 κατασκευάσῃ κενεῖα το-
 λειον, χωρὶς τὴν ὑπέπε-
 να κάμη κάθε δυνατὸν,
 τῆς μιμήσεως, εἰς ἐκεῖνο
 τιτος; εἰς τὰς ἰδίας Ἐπισ-
 τὴν τὸ φῶς καὶ τὴν ἐφύρεσι-
 ἢ Ἀστρονομία, ἢ Γαλιλική,
 ση εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν
 εἰσπομῶν, ἀνίσως δὲ ἢ
 ἔξαιρέτως καὶ σοφῶς διδασκα-
 των μαθηταὶ, παρακινήσει-
 λον καὶ μίμησιν, δὲ ἢ θε-
 των; ὡς πλεον εἰς αὐτὴν τ-
 ἢ ἢθικὴ, ἢ Θεολογικὴ ἢθε-
 καθ' ἑνάς μὲ τὴν δύναμιν
 θε καλὸν ὅπερ κάνει εἰς τὸν
 δειγμα, δὲ συγκοινωνεῖται

Τώρα, ἀνίσως καὶ τῆτο
 νας, εἰς τὰς Ἐπιστήμας,
 ἀρετικῶν, ἐπετα ἀναγκαίως
 εἶναι ὑποταγμένη εἰς εἶνα
 ἢ ἀσκησις καὶ μελέτη συμβ-
 τέχνῳ, καὶ ὁπισθίμῳ, ὡς
 ρόν, εἶνα ἀρχαίον καὶ γ-
 δὲ φθαίνει τὴν δύναμιν τῆ

τὴ διδασκῶναι τὰς ἐδικα-
 μας, καὶ τὸν διορθῶναι
 ἀναπληροῖ εἰς ἐκεῖνο
 τρόπον ὅπῃ ἐγὼ εἶμα
 ὅπῃ ἔχει ἑτοιμον πνε
 εἰς ὀλίγας χρόνους, ἢ
 Ἐπισήμων, ἢ ῥήτωρ ἐ
 σέχη με ἐπιμέλειαν,
 τα, καὶ ἐκλεκτὰ ἀρχέτι

Αὕτη ἡ ἀλήθεια β
 ὄλων ἐκείνων τῆς ἕξα
 πᾶσαν τέχνῃ καὶ Ἐπι
 μοι. ὅθεν βεβαιῆται
 ἐκείνης τῆς ἀνθρώπου
 ἐσάθησαν πρῶτον, ἀπ
 σοὶ ἐπισήμονες καὶ διδά
 τὴν δὲ γλωττίαν με τὸ
 δὲ γλωττίαν τῆς ἄλλων
 νικῶς, με τὴν ἀνάγνω
 προχμεσέρων τῆς. ὅθεν
 ἀρκετὸν πνεῦμα καὶ μα
 εἰδῆσαι ὅπῃ νὰ εἶναι
 μοιάζει (καθὼς εἶνας
 λάγγι, τὸ ὁποῖον ξεντ
 ὑφάσματα ἀπὸ τὴν
 τῆτον τὸν τρόπον δὲ κα
 ἀπὸ μικρὰ καὶ ποταπα

ΧΑΡΑ

λιασα ὅπῃ πετὰ ἀπὸ
 νάζει τὸ μέλι, καὶ τὸ κ
 Ἀλλ' ἐδῶ ἤθελον ἐρα
 συμφέρει καλλιώτερα εἰς
 ται εἷνα μόνου Συγγραφέ
 τὴν ἐρώτησιν λέγω, ὅτι
 κολον, διὰ νὰ μὴν εἰπῶ
 ὅλα τὰ μέρη τέλειος, καὶ
 ἀναγκαῖον, ὅτι νὰ σωθῶ
 ὅπῃ δὲν δέσκεται εἰς
 λδύω τὸν καθ' εἷνα νὰ ἐκλ
 γραφέα, ὅπῃ νὰ συμφων
 κτῆρα, καὶ ἐκεῖνον νὰ σπ
 ἀπὸ μακρόθεν νὰ τὸν ἀκ
 πα, ὡσανὸν ὅπῃ εἶναι δ
 εἶναι εἰς τὸν ἔχατον βα
 τῆτο εἶναι χρεῖα νὰ δανειθ
 ὅπῃ εἰς αὐτὸν δὲν δέσ
 πατὴρ τῆς δ'γλωττίας,
 κύτητα τῆ Ἰσοκράτης, τ
 τὴν πλεσιωπέτω ποροφ
 ἐνέργειαν καὶ δρασικότητα
 τοὶ εἰς τὸ γένος των περιφ
 τὸ ἴδιον δυνάται νὰ κάρ
 ὅλον ὅμως σέκεται, νὰ ἡ
 λειον ἀπὸ τὸ ἀτελές, καὶ
 ἀπὸ τὴν ἀξιοότητα τῆ α

Ἀποδειχθεῖσα λοιπὸν
 μιμήσεως, ἔρχομαι εἰς
 νῆς ὅπῃ μίαν τοιαύτην
 παινετὸν ἔσπον, μὲ τὸ
 ταχειύζωνται. ὅθεν ο
 ματα εἰς τὰ ὁποῖα συ
 ναι ἔμπειροι, δίδωντο
 κανόνας, οἱ ὁποῖοι δ
 διὰ τὰ τὰ ἀποφύγεν

Τρόπος διὰ τὰ μιμ
 περὶ τῆς

ΤΟ ἄρῳτον ἐλάττω
 ἰσχυρολήν, ὅταν
 τὰ ποιήματα τῆς ἄλλων
 ἀντιγραφήν. καὶ τῆτο ἡμ
 περιασότερον κλεψίαν,
 εἰς τὴν διαγγελικὴν διδ
 τωμα εἰς κάποιον ἔσπον
 οἱ Ποιητές καὶ προεσώ
 σεν τὸ ποιμνιόν τας, δ
 λὰς ἄλλας φροντίδας,
 μιλίας. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ
 δεῖ δύνανται τὰ ἀναπλ
 τὰ λάβεν τὴν συμβοήθ
 λων. ἢ ἐκεῖνοι ὅπῃ πε

ΧΑΡΑ

ζλον, πισύσαι, με εν
 οφέλιμοι εις τον πλησιό
 τστον τον τρόπον, συμμερ
 έργα με τον Συγγραφέα

Το δεύτερον ελάττωμα
 κατηγορημύον από το παρ
 αντίγραφή τινάς μέρος από
 γραφέως, η μέρος από α
 ποίημα ολοκληρον εδικόν
 τα επιχειρήματα, με τα
 σκαλίας της άλλων, καθ
 γραφών. οι όποιοι μη θέ
 τιγραφεϊς, λαμβάνουν ει
 να, η άλλο από άλλω,
 της άλλων αποδείχνουν,
 εδικήτων. ο μυθος τς Κο
 ση τς ποιήτας, όπς ενδ
 λων. διατι ανίσως η καθ
 φεις ήθελεν αναλάβη το
 με αιχμύλω, αποδείχνοντ
 εμφοροθεν εις τς άλλας.

Εδω όμως πρέπει να
 ηα ή εύρεσις της προτάσε
 ιδέας να είναι εις πολλή
 τστο είναι αδυνάτον να μι
 λης, όπς εσαθήσαν η α
 εύρέσεως. η εις τστο δον

τηγορήσῃ ὡς κλέπτῃς
 ὀμιλίας, δεῖ νὰ ἐμετρηθῇ
 πλεῖστον τὴν αὐτὴν ὕλην
 μεταχειρίσασθαι, εἶναι
 μὴ εἰπῶν ἀδύνατον,
 ἰδέασθαι ὅπῃ νὰ μὴ ἔλα
 δεῖ τὸτο λέγω, ὅτι δε
 ὅπῃ διαχωρίζει τὰ πο
 λὰ τὸ γῆμα, ἢ τάξις,
 λέξεων, καὶ τῶν ἔργων

Τρίτον ἐλάττωμα εἶναι
 γνωσθαι μερικὰς ὀμιλίας
 βάνεσιν ὡς κανόνα, εἰς
 λίας ὅπῃ σωθῆτασι,
 ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἐπαι
 κείμενον, ἢ εἰς αὐτὴν
 ἀνήκει, ἕτε εἶναι ἑποφ
 χυσι, καὶ ἀλήθειαν,
 ἀγχίνοισιν, καὶ ἢ φαν
 πολλὰ ἄγονος, καὶ ἀκαρ

Τέταρτον, καὶ τελευτῶν
 εἶναι, ὅταν τινὲς θέλοντες
 τῶν ἄλλων, προθέτασι
 χίζουσιν. ἢ τὰ συσέλλουσιν
 ὅπῃ παντελῶς δεῖν κατα
 ἀναγκαῖα εἰς αὐτὰς ἢ ἀνα
 συσέλλουσιν τὴν ἑκτασιν εἰς

ΧΑΡΑ

να είναι τῶ ἴσῃ μέτρῃ, καὶ
 ποι, ὁ Δημοσθένης, καὶ ὁ
 ραν καὶ να ἔξαπλώνειν, καὶ
 τῶ ἄλλων, χωρὶς να
 τὸν καλλωπισμόν τες. καὶ
 να ἐλαττώματα, εἰς τὰ
 ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲ εἶναι ἐμπ
 πώρα να ὁμιλήσω διὰ τ
 να φυλάττων, διὰ να ἡ

Κα

Οἱ πρῶτος Κανὼν εἶναι
 γορεῖται ἢ καταπολλὰ δ
 ὑποτάσσεται τελείως εἰς
 καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίας λέ
 ὅπῃ δὲ ὑποτολμᾶ να πρ
 ἔπως ἐκ τῶ ἐναντίῃς ἡμεῖ
 τὰ συγγραμματα τῶ ἄλλ
 θελήσεώς μας, λαμβανόμε
 μόζει εἰς τὴν ὑλίω, ὅπῃ
 χειρῶν μὲν, καὶ ἀφίνοντες
 καθ' ὁμοίωσιν ἐκείνων ὁ
 ἔαπεζαν, ἢ ὅποια εἶναι
 καὶ πολυποίκιλα φαγητὰ,
 καθ' ἑνάς ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι
 τόσον, ὅσον εἶναι ἀρκετὸν
 ἔπως ἐμιμήθησαν τῶ προ
 νοι ὅπῃ ἐσυώθησαν ῥήτο

μῆροι ἀπὸ τὰ νοήματα
 μὲ ἄλλας ὄρας, δίδονται
 Χρυσόσομος ἐμιμήθη
 τὸν Χρυσόσομον ὁ Θεός
 ἅγιον Κυπριανόν, καὶ
 νόν, τὸν ὁποῖον ὀνομά-
 νεχῶς ἔκαστον ἀνάγνωσι-
 καθ' ἑξῆς καὶ οἱ ἄλλοι
 σις ὀνομάζεται ἐλθῶ
 χωρηθῆ εἰς τὰς λέξεις
 ση εἰς τὰ νοήματα τῶ
 κειοποιηθῆ, χωρὶς νὰ
 θεν τὰ ἐδανείθη.

Ο' δεύτερος εἶναι, ὅ-
 τα ἀπὸ μίαν διάλεκτον
 τῶτο ἐγὼ δὲ κατηγορῶ
 τον τέλος, ἄποκτῶσι
 γλωσσῶν. κατάκεισις
 ἐπεῖνοι, ἀντὶ διὰ τὰ ν
 ὀλόκληρον μεταγλώττι-
 πον τὸ συύθεμά των, ἵ-
 ψία εἰς τὰς κόπας τῆ

Ο' Τρίτος εἶναι, ὅτ
 ζητῶμεν νὰ ὁμοιάσωμεν
 τὰς ὁποίας προβάλλομεν
 περιοριστοτέραν σαφύειαν
 ματά των, εἰς τὸ ὅπον

Χ Α Ρ Α

μίων τελειότητα, ὅπῃ
τῷ πρώτῳ Συγγραφέως·
εἰς καθ' ἑαυτὴν νὰ λέγη;
ναὶ ὠραιότερον τῷ πρώτῳ
ἀληθινὸς καὶ καλλιώτερος
ὁποῖον ἐμεταχειρίσθησαν
εἰρημοὶ ῥήτορες.

Ἐκ τῆς εἰρημότητος λοιπὸν
ἐγώ· πρῶτον μὲν, ὅτι
ἐξαίρετος καὶ ἀν' ἡθελον
ποφύγη τὴν μίμησιν;
τιμον, τὸ νὰ οἰκειοποιῆται
λων. ὅθεν ἕκαστος θέλων
λὰς, ἢ ἕτερον σύστημα ῥη
νῆ καθ' ὁμοίωσιν τινὸς ἐ
θέλωντας νὰ περιγράψῃ
συναθροῖζει ὅλας τὰς π
τὸν καιρὸν τε δέσκονται
ὅπῃ λάμπει καὶ ἀσράπτ
ἄλλῳ. Εἰς τὰ πλέον τέλ
ρέτων ῥητόρων, καὶ ἄλλων
σωμῶν νὰ κάμωμεν τὴν
τόσα, ὅπῃ ἐμιμήθησαν
ὁποῖα δυνάμεθα νὰ κάμ
καὶ τῷτο χωρὶς καμμίαν
διατὶ αἱ πράξεις τῆς ἐξ
ραδίδονται εἰς τὸν κόσμ

καθ' ἑναυ ἄποκτᾶ
 τὸ νὰ ὠφελιθῆ ἄπ'

Δόττερον δὲ συμπ
 τὲς ῥητορικὲς λόγες κ
 φορετικὴ ἀπὸ τῶ κλε
 ζει τὴν τιμῶ, κὲ τὸ κ
 οἰκειοποιεῖται τὲς κόπ
 μὲ τὲς ἐδικὲς μας. ἢ
 ὁποῖον ἡμεῖς καυχώμ
 δεῦ ἡμπορεῖμεν νὰ δε
 εἶαν τῆς τιμῆς, εἰς
 μά τε, ἀπ' ἐκεῖνῶ ο
 μιμηθεῖμεν.

Τὸ ζῆτον καὶ ὕσερ
 πρέπει νὰ ἡξέρωμεν,
 ὁμοίωσις, ἀλλ' ὄχι μι
 μιμῆται τινὰς, δεῦ ε
 κληρον μέρος ἀπὸ τὸ
 νὰ βιάζεται νὰ κάμῃ
 ὁ ζῆπος ὅπῃ διακεί
 ἀπὸ τὴν ἀδικον ἀρπα
 μεν νὰ οἰκειοποιηθεῖμε
 ἑτέρω, εἶναι πρέπον ν
 φέα, διὰ νὰ ἀναφέρετα
 νώσκοντες, ἢ ἀκρόντες
 πῶ εἶναι ἀληθινὸς κα
 μεν τῆς μιμῆσεως ἐν

ΠΑΡΑΔΕ

Εἰς διάφορα εἶ

Ε

ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΣΥ

Ἐπιστολὴ εἰς ἀναβι

εἰς Θ

Η Ἐκλογή της,
εἶναι καὶ ἑσάθ
γίας καὶ ὀρθ
σίας, καὶ μία ἑξαίρετος
Χριστιανῶν ὁμηγύρεως. δ
ὑπήκοος, καὶ τέκνον ὀσεβε
σεπῶνυμον λαόν, ὅστις δ
εἰς τὴν γρήγορον αὐτῆς μ
ἠθέλα ἦσαι μεταξύ τῆς α
ἀπόδειξες ἀψευδεῖς, δει
μον, τὴν ἑξαίρετον χαρὰν
ἐνδοξον ἀναβιβασμόν της
λεῖον τῶ Πατριάρχικῳ, ἠ
λαβεία λοιπὸν φερόμενος,
τῆς πόδας τὴν κεφαλὴν με
σαν, δέομαι τῆς καλοκάγο

γος, να υποφέρει τὴν
 τὸ να τὴν συγχαρῶ.
 μα σωματικῶς κρατε
 τῆς, ὅχι ὅμως διὰ τῆ
 νοερῶς παρῶν ὑπὸ τῆς
 θεῶ τὰ ταπεινά με χ
 τῆς ἱματίς. ὄντας βε
 σει τὸ ταπεινὸν αὐτῆς
 ἐγὼ καυχῶμαι να εἴμ
 σίας αὐτῆς δ' ἄς, καὶ
 χάειν να ἠθελα λαμ
 ρύσασμαι με βαθυτάτ

Εἰς ἀνάβ

Πρέπον εἶναι να
 γνωρίζῃσι τὴν
 ὑποκειμένη, διὰ τὸν πα
 μὸν (Δεῖνα .) διατὶ
 ὑψιμένη καὶ βραβύομη
 χέος ἔχω ἐγὼ διὰ το
 δ' φραίνωμαι; τὸ ἀφίνο
 χασμὸς να τὸ διαλογι
 ἠξόρω, ἔτε θυάμαι
 μὴ μόνον εἰς τὸ να συ
 καὶ να σοχάζωμαι τῆτον
 μεγαλητέρων, ὅπερ ἡ σ

ΧΑΡΑ

ται να ὑποκίση με κοι
 λοιπὸν τῆς προσκαλῶ κα
 θεαρέσων αὐτῆς ἔργων, α
 ἐμὲ ἐπιτηδεύεις τὰς ἀφορμ
 σω με τὴν πράξιν, κα
 μολογίαν βεβαιῶμαι.

Τ:

Ἐτέρα συχαριστικὴ

Η Εὐχρηστίαι εἶναι
 μὲ ἐσάθη πολλὰ
 ἀπὸ ἀγαθωσύλης ἐκ
 διὰ τὴν ἀξίαν ὅπως ἔλαβ
 εἴφημον Πολιτείαν· ἐπει
 πᾶ φθάνει τὸ σέβας με
 σὺν αὐτῆς ἀρετῇ. ἢ ὅπο
 ταύτῃ τὴν τιμὴν, ἔτω
 μεγαλιτέραν, ἀρμοδίαν κ
 τῆτα τῆ ὑποκειμένης. κο
 ὅλης με τῆς καρδίας, ἔτω
 χρηστίαις να με ἀξιῶση σ
 εἰς τὰ ὅποια ἀφιερώνωντο
 ταπεινῶς ὑποχράφομαι.

Ἐτέρα εἰς

Σ Ἦξέχασι τόσα πο
 σιον τῆ Κυρίαι ()
 εὐχρηστίαις να βεβαιωθῆ

το, ἔδοκίμασα χαρὰ
 τῆς ὀπιθυμίας ὅπῃ ἔ
 δ'δαιμονίαν εἰς τὴν δ'
 συγχαίρω μὲ τὴν ὑμε
 δίας μὲ. ὁ Θεὸς δ' ἄ
 δ'λογημύλω συζυγία
 ρᾶς ἢ δ'τυχίας, ὅπ
 θυμᾶνται. ἢ μὲ ὄλο

Κ

Η Στενὴ συγλύ
 μετέρας δ'ἀφεί
 ὅτι ἢ ἐγὼ νὰ μετέχω
 τῆς. ὅθεν τὴν δ'χαρι
 ὅπῃ ἄπο ἀγαθωσύλω
 δ'αὖ τὸς γάμους ὅπῃ ἢ
 ρας ἐντιμότητος, ἢ τ
 καθῶς μὲ σημειώνει,
 ρετα προτερήματα, ἢ
 τῆς ἐδικῆς τῆς ὀρέξεως
 λανθράπῃ Θεῷ, νὰ τ
 μὲ δ'λογημύλω διαδο
 ρὸν τῆς φανερώνω τὴν
 ὅποια εἰς κάθε τιμί
 ἄποδειχθῆ ἑτοίμη πρ
 πῶρα μὲ ὄλον τὸν εἰδ

Χ Α Ρ Α

Ε΄τερον εἰς Γ

Εἰς ἀπόδειξιν τῆς μεγάλου
 δαύνομαε διὰ τὴν εἰς
 εἰς τὸ ἀξιώτατον αὐτῆς
 εἰς ἀντάμειψιν τῆς αὐτῆς
 βαθμὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης
 τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα
 ὑποχρεώνει μὲ ἐπαινον να
 τῆς προτερήματα, ἄλλο τὸ
 θῆκον τῆς δαλικῆς με ὑπο
 τὸ ποιμνιὸν τῆς, ὅπῃ ἤξια
 ἀξιοπρεπέστατον Ποιμνία
 γάρθε Θεῶ, ὅπως ἠθέλε
 νῆν τὴν βοήθειαν, ὅπῃ θ
 ἐλάφρωσιν τῆ τοιῆτα βάρους
 τὸν με εἰς τὰς ἀγίας αὐτῆς
 μὲ τὴν πλέον σεβασμίαν

Ε΄τερον εἰς Γ

Τέλος πάντων ἠθέλησεν
 αὐξήσῃ τὸ δὲ γὰρ
 ἐντιμότητος τῆς με τὴν γο
 τὸστω ἐπιθυμίαν ἐζήτει.
 ἰδίαν ἐγκάρδιον ζέσιν,
 Θεῶ διὰ μίαν τοιαύτῃ χα
 εικυκλωμένος ἀπὸ χαρᾶν,

τιτά της βραβύομύου
 γορημύου. μύει λοι
 πλασίαν τὴν δ'φροσυ
 τὸν με προσαγμύον εἰ
 εἴση ὅτι ἡ ὄρεξις με
 ὅπ' ὁμολογῶ πρὸς τὸ
 εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσ
 τὸν ἑμαυτὸν με, καθ

Εὔτερον εἰς ἀνδρ
 τῷ

Α Νάμεσα εἰς τὸ
 Εἰλαμωρόπιτο
 παρὸν δ'α τῷ δ'τυχι
 Πατείδα με κοινῶ δ
 ἀπὸ τῆς ὑσεινῆς εἰς
 παρὸν με ταπεινὸν γε
 ραὺ ὅπ' ἔδοκίμασα
 εἰδήσεως. πίσδυσὸν με
 γαλητέραν χαρὰ δ'α
 Θεὸν εἰς τῆτον τὸν κα
 ὅπ' εἰροφύτης με τελε
 ριφήμε ὀνόματος, δια
 ἄς δεχθῆ λοιπὸν μετ'
 πεινῆς με δ'λαβείας,
 νηθισμύου αὐτῆς καλο
 τη εἰς τὸν ἀρεθμὸν τ'

Χ Α Ρ Α

αυτῆς δέλων, διὰ τὰ ἡμῶν
θῶς καὶ ὑπογράφεται.

Ἐτέρα Παραδείγματα
τῆς ὁπ

Εἰς χαρμ

Εἶναι τόσο μεγάλη
ἐγὼ δοκιμάζω διὰ
μειωτάτας γάμους, ὅπως ἄπο
ἀχαριστήριον τὸν ἑαυτο
της. ὡς ὅπως, ἀντὶ τοῦ
ὑμετέραν ἀγάπην, τὴν
μὲ ἐμέ. διὰ τὴν, καὶ τὰ ἐξ

Ἐτε

Η Ἐξαιρετος παρόνοια
φιλανθρωπία διὰ
ἐναρέτη αὐτῆς ψυχῆς, ἐκ
αὐτὸ σωοικέσιον μεταξὺ
καὶ τῆς Κυρίας Δεῖνα. ὅ
ἐξ ὅλης καρδίας με, ἐπ
ἀχαρίστησιν ὅπως ἦτον παρ
τὰ σεβασμὶς αὐτῆς ὑποκ
κίω με ἄκραν ὁπθυμίαν.
ρακαλῶ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Η ^ΘΘελα, ὅτι καὶ
 θανάωμαι ἀνεκα
 μίως καὶ ἐπαινετὸς αὐτῆ
 λίας γλώσσας, καὶ χιλ
 μω πασίδηλον εἰς ὅλα
 δυνάμεις με δυνὸ φθάν
 νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀνατ
 κων, ἀποφασίζω νὰ τ
 λε πιστόση καὶ, ὅτι κα
 ἀνέλπιστος, ἕως ἐσάδ
 δ'χαίριος. ἄς δεχθῆ

Ἔτερον εἰς χ

ΤΑ' εὐτυχισμῶνα
 αὐτῆς συζύγου,
 χαρὰν εἰς τὸς δ'λαβεῖ
 νείας. ἔξαιρέτως δὲ εἰ
 λω πείρασιν ἠξόρ
 ἄλλως, ἔξω ἀπ' ἐκείν
 νῶ πειραστότερον ἀπὸ
 χίαις καὶ δ'χαρίσσεις
 διὰ τῆτο ἐγὼ πῶρα, κα

Ε

Δ Ιὰ τὸν Υἱὸν ὁπῶ
 νὰ χαρίση εἰς τ

ΧΑΡΑ

βαίω τόσω χαρᾷ, ὅτι
νὰ τίω ἐξηγήσω, καθά
ἤθελα ὁμολογήσῃ ἀνάμ
κοινωνίαν ὅπως λαμβάνω
χαρίσῃς τῆς, ἵερβαίνω
τερπνότητος καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε'

Α' Πὸ τίω φρόνησιν
φιλανθρώπος Κύ
γορήσῃ, ἐγὼ δὲ γάινω ἐ
ἢ ἀγαθότης τε δὲν ἀφίν
βεῖον. ἐπειδὴ τὰ θεάρες
δὲν ἠμπορῶσαν νὰ ἀπολ
ταμοιβῶν εἰς τῆτον τὸν
ποιαὶ ἀπόλαυσιν τέτα τῆ
χαίρω μὲ τίω δὲ γαίνας
μα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε' τερον ε'

Δ Γὰ τίω ἐντιμον ἀ
ἠξιώθη, ἐγὼ
πλίω τίω χαρᾷ. διότι
ρωμῶν τίω ἐπιθυμίαν μ
μαι, ὅτι καὶ ἡ ἀξίεπαινος
ὀφειλόμενον αὐτῇ βραβεῖ

Δ Εὐ εἶναι χρεία
 νειότητος τὴν χα
 τας τὴν δὲ τυχομελίαν
 ὅπως ἤξειώθη. διότι ἡ
 ἐγὼ ἀπέλαυσα ὑπὸ
 ὑποδείχουσιν ἀρκετὰ εἶ
 δῶλον. ὥστε εἶμαι βέβ

Εὔτερον εἰς δ

Ο Ἀγαθοποιὸς Θε
 χνίαν, ἐσυγκατε
 τὸν αὐτὸν καιρὸν, τὴν
 ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀ
 τε, καὶ εἰς ἐμὲ νὰ δ
 δ'φροσύνης, διὰ τὴν
 ἐξ ὅλης ψυχῆς δ'χαρ
 τα, καὶ ἀπὸ καρδίας ο
 δ'χρόνιον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εὔ

Μ Εὐ τὴν ὑγείαν
 ἀνέλαβον οἱ φί
 δ'θυμίαν καὶ τέρψιν. ἡ
 καυχῶμαι νὰ ἔχω τὸν
 τὴν δ'ελευῶ, ἕπως ἀπο

ΧΑΡΑ

γῶ τὸν ἑμαυτὸν με ὑπε
 συγχαρῶ με αὐτῷ δια
 νῶ πείσασιν . δέομαι
 νὰ τῷ διαφυλάτῃ, καὶ

Ἔτερον ὀλόκληρον

Ο Ἄναβιβασμὸς εἰς
 Πανιερωτάτη Μητρ
 ἀξιοπρεπέστατε ἀδελφῶ
 τος , καθὼς ἔχαροποίησ
 νων ὅπῃ ἀνέμῃον νὰ ἴδῃ
 ἀξίαν εἰς τὸ ἀξιεπαῖνον
 ἠκέσθη ἀπ' ἐμὲ με τῷ
 ἀπονέμεται εἰς τὸ χρέος,
 νω, ὡς ἴδια ἔδικά με,
 βάντα τῆς δ' ἄφυστάτης οἰ
 λοιπὸν ὀλοφύχως με τὸ
 κείμῃον, δέομαι τῷ Πα
 κέσῃ τῷ δέησίν με δια
 χίαν τῆς, καὶ μακρομέρο
 ἴδιον καιρὸν καὶ τῷ ἀκρα
 μῶ ἀποσραφῆ τῷ δέλο
 ποροθυμίας με τῷ τιμῶ
 σαγῶν . μεξῶντας διὰ με
 ἀφορμῶν ὅπῃ με ἀξιῶνε

Απόκρσεις εἰς Ε

ΤΟ να συγχαίρη
 ἀναβιβασμόν μου
 νον, δυν δυνάται να ε
 πῶς βλέπει εἶνα
 με ὅλον τὸν χριστιανικὸν
 μητέρα τε τῶ καθολικῶ
 εἰς παρᾶξιν καὶ τὴν θέλησιν
 θερμότητα να ἄπολαύσῃ
 αὐτῆς προσαγῶν. ἀντα
 ὑμετέραν Παιερότητα α
 ποφοραὺ με τῶ ὅπο
 τῶ χαράτης διὰ τῶ
 τῶ να μή με ὑσερήσῃ
 τῶ ποροθυμίαν ὅπῃ
 να λέγωμαι.

ΔΙ' καιον ἔχει ἡ ὑμ
 ρη με ἐμέ, διὰ
 ἔλαβα. διὰτι ὅσον πο
 ξιότητά μου, ὅλον πορέπε
 γαλειότητάτης, εἰς τῶ
 ὑπόχρεως, καὶ θέλω ζ
 ἐπιθυμίαν εἰς τὸ να δυ
 ἀνίσως τῶτη ἢ νέα ἀξί

ΧΑΡΑ

μίαν νέαν ἀφορμὴν, ἡ
κολοφὼν πάσης χαρᾶς με
ἐλευθέρας. διὰ τὸ ἐγὼ
μίαν εἰς τὸ νῦν ἀποδειχ
θῶς καὶ ὑπογράφομαι.

Ε'

Η' Ἐπιστολὴ τῆς ὑ
φανερώνει μὲ ζῶ
νόντον ἀγάπης τῆς πρὸς
καθὼς ποτὲ δὲ ἀμφίβ
βαία, πῶς δὲ θέλω
νὰ ἐρῶνῶ πάντα ἕξοποι
χάρις καὶ μὲ τὴν πρᾶξ
τῆς ταπεινῆς με ὑπογραφ

Ε' ΠΙ Σ

Εἰς καλα

ΕΙ' τὴν ὑμετέραν ἐ
λαι αἱ δ' τυχαίαι,
κάνει ἀξίαν πάσης τι
τῆς ταῖς προσκαλῶ δι
τῶν ἀγίων Ἐορτῶν ὅπῃ
ρακαλῶ λοιπὸν τὴν ἀγ
ση τὴν παρεῖσαν μαρτυ
γων, μεγαλιτέραν ἀπὸ
καὶ θέλει μὲ κάμει νὰ

προσδεχθῆ με τὴν σοφίαν, ἀνίσως δὲ ἀπ' ἐμὲ συνεχῶς, ἢ μοι αὐτῆς προσαγμάτων ῥῶν νὰ καυχῶμαι, ὅτι λόγος τις, ἀλλὰ ἔγω προσδεχθῶς καὶ ὑπογράφωμαι.

Ἐ"τερον

ΕΥ" εἰσκοντα εἰς ἐμὴν τὸ σέβας ὅπερ προσεχέμεν ὑμετέρας Πανιερότητος, διὰ τὴν ἀκραν αὐτῆς δόξης προσκαλῶ εἰς πλῆθος τοῦ προσεχέμεν νέον Ε" μίς, ὅσον ἠμποροῦν νὰ ραίτητον χέος, ὅπερ εἰμὸν νὰ καταδεχθῆ, μετὰ τὸν ταύτῃ ἀνάπτυξιν συγκοινωνήσῃ τὰς ἀφορμὰς πίξω. καὶ εἰς τὸτο θάρραλοι διατεθῆ χωρὶς βραδύτης τῆς χαρᾶς, ὅπερ νὰ ἰδῶ ἐνεργηθῆ εἰς τὸν κυριότητα εἰς τὸν νὰ μετὰ ὑποτάσσοντας τὴν ἀμετά

Χ Α Ρ Α

βαθυτάτῳ προσκύνεισιν
 ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, καὶ

Ε΄

ΧΡέος ἐδικόν μου εἶναι
 νεράνω εἰς τὴν ἐπίστασιν
 διὰ τὸ ἀπειρον χρέος ὅτι
 εἰς τῆτο τὸ νέον Ε΄τος ἐξ
 εὐχομαι τὸ πλήρωμα π
 μαι δὲ τυχῆς, ἡμπορῶν
 γνωεῖση τὸν πλέα εἴθε
 τέρας δὲ ημερείας· τὴν ὅτι
 μεγαλειότητα νὰ χαεῖζη
 τὴν ἀσυγκρίτη αὐτῆς μιὰ
 σάτη αὐτῆς ψυχὴ, ἃς
 παρέσας ἐγκαρδίας μου
 προσκυνητῶς ὑποχράφομαι

Ε Π Ι Σ

Εἶδ

Δ Εἶδα πεπληρωμ
 ζέφω εἰς τὸ νὰ
 προσάγματα· διατὶ δὲν
 νὰ μὲ τιμήσῃ μὲ αὐτὰ
 ἐλπίζω ὅμως νὰ ἀξιοθ
 σισιν τῆς εἰδήσεως ὅπῃ
 ὅπῃ ἀπόλαυσα ἀπὸ τῆς

ὑψηλοτάτη καὶ χριστιανικῆ
 τῆτο θαρρῶ ὅτι, ἡ φι
 λει τιμήσει τὴν δέησ
 χεῖς καὶ προσκωητὰς α
 πορῶ νὰ κάμω γνωστὰ
 ἔφεσιν ὅπῃ φέρω εἰς τὸ

Εὔτερον

Κ Ρίνω χέος με ἀπ
 εἶδησιν πρὸς τὴν
 τὸν ἀναβιβασμόν με εἰς
 τὴν γνωρίζωντάς με εἰς
 ἐτοιμάσῃ τὰς ἀφορμὰς ὅ
 πῆσω εἰς τὴν ἐργασίαν
 κάθε καιρὸν δέσκεται
 τῆς προσκωητῆς μοι α
 λοιπὸν τὴν καλοκάγα
 αἰτησίν με, διὰ νὰ ὀρ
 ἀμετάφρεπτον κλίσιν.

Εὔ

Γ Εὐνάται εἰς ἐμέ
 ἀφορμῶν ὅπῃ λα
 τὴν σοφολογιότητά της τὸ
 εἶδησιν ὅπῃ τῆς δίδω
 τὴν ὁποῖαν θέλω γνωστὸν
 ἑμαυτόν με, ἀνίσως καὶ

Χ Α Ρ Α

δύση τὰς ἀφορμὰς διὰ ν
 ἄς μῆμε ὑπερήση λοιπὸν
 τὴν ὁποῖαν σεβασμίας
 λον τὸν εὐθερμον ζῆλον

Ε''

Εἰς τὴν εἶδησιν ὅπῃ
 τιμότητα τῆς
 Πόλιν, θέλει γνωρίσει
 σεβασμίας ἢ ὀφειλέτα αὐτῶν
 τῆς ὁμολογῆσαι εἰς πάντας
 τὴν ἀπόδειξιν τῆς εὐλαβε
 τον ἀξιοῦντα τὸ ὑποκειμενόν
 ὅτι θέλω ἀπολαύσει ἀ
 μὲ τὴν ἐξαίρετον χάριν τῆς
 μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
 εἰς μέρος ἢ ἀκατάπαυστος
 μα, ὅπῃ μὲ βιάζει εἰς κ

Ε' Π Ι Σ Τ

Συστα

Οσον συχνότεραις εἶνε
 βαίω εἰς τὸ νὰ τῷ
 λαμπρότητα διὰ καμμίαν
 ρον αὐξάνει τὸ χρέος μα. κ
 ται ἢ ὁδὸς, διὰ νὰ προσρ
 σασίαν της, πρὸς τὴν ὅπο

τον (Δείνα,) ὑποκ
 θε μάθησιν κὴ σοφί
 αὐτὸν ὅλα ἐκείνα πα
 διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆ
 ἀδρακαλῶ τὴν παροτι
 καταδεχθῆναι τὸν ἀ
 τῆς χάριτος ὅπερ διὰ
 φίλος, θέλω τῆς εἰρ
 χεράφομαι.

Ο' Ἐπιφέρων τὸ
 (Δείνα,) ὅ
 πολλὰ προτερήματα, ἐ
 ἑντιμότητά της εὐλαβῆς
 ἐφοδιάζοντας αὐτὸν,
 κτῆρας, ἐλπίζω ὅτι
 ἄποβάλλει τὴν αἴτησιν
 ἀλλὰ θέλει τὸν ὑποδε
 αὐτῆς φιλοφροσύνῃ,
 πρὸς αὐτὴν μεγάλως
 λῶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρ
 ἀρεσάτη αὐτῆς ψυχὴ
 μὲ προσάξῃ συνεχῶς,
 λῆς κὴ ἀχρηστος δειλός
 κὴ ὑπήκοος εἰς πάντα

ΕΙ³ ναι τόσον δίκαιον
 (Δεῖνος,) ὅπερ
 ἄπο τὸ νὰ μὴ τὸν συσ
 νειαν. Ἐγκαλῶ λοιπὸν
 παρηγορήσῃ με τὴν ἰχ
 τὴν χάριν ὅπερ θέλει
 θέλω εἶμαι ὑπόχρεως ἔ
 ρα ἐξ ὅλης καρδίας δια

Ε
 ΑΙ³ χάρειτες ὅπερ συ
 ὑμετέραν ἀδελφότητα
 νὰ τὴν ἐγκαλέσω καὶ
 ράσης με, ὅπως ἠθέλε
 τὴ αὐτῆς ψυχῆ, νὰ λά
 τὸν ἀλαβέσατον (Δεῖνο
 βη (τὸ.) ὅθεν ἡ φρό
 ὅτι σιωπῶντες εἰς αὐτῶν
 ἀνήκοντα εἰς τὴν ἄπολα
 μετὰ προθυμίας θέλει
 ἐγὼ δὲ, θέλω εἶμαι ὑπ
 πως πάντοτε πρόθυμος εἶ

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Εἰς τὰς συστάσεις

Δ Εὐαγγέλιον ἀνέβαλα τὸν
 εἰς τὴν ἀξίαν τὴν
 καὶ ἔλαβα εἰς τὴν ὑπερ-
 τιμίαν τῆς μετ' ἐσύστησε
 χομαι μετ' χαρᾶς καὶ θε-
 ὄδον διὰ τὴν ἀποδείξω
 μαί χρεώσης πρὸς τὴν
 ἔτοιμος προθυμία με
 ὅτι ἐγὼ ζῶ διὰ τὴν κα-
 θερμον ζῆλον, ὅπως ἔ-
 καθὼς καὶ ἐπιχράομαι.

Ε

Η Δυσκολία ὅπως
 τὴν ἰδίαν τὸν σοφ-
 σηκῶναι τὸν τρόπον δι-
 μότητά της εἰς τὴν αἴτιο-
 σατικῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς
 εἰς (Δεῖνος.) ὅθεν
 σοχαθῆ ἄλλο μέσον,
 τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ἰδιο-
 λαύση, μετ' ὁμοιωτέρας
 καὶ εἰς ἄλλω ἀφορμῶν ἀ-

Χ Α Ρ Α

δ' γυναικά της. διατι ζ
 δ' ελδυσίν της, καθως κ

Ε

ΣΥΝΙΣΗΣΙΝ ΕΙΣ ΕΜ
 (Δείνα,) με
 της. ὅθεν ὅσον ἐγὼ β
 μνήμῳ εἰς τὸ νὰ με π
 με ὑποχρεώνει εἰς τὸ νὰ
 εἶναι βεβαία, ὅτι θέλω
 εἰς βοήθειάν τε, ὡς ἡ
 ἴδιον. ἔπο ζητεῖ ἡ ἀξ
 μῶς, καὶ ἔπως ἰχύσει
 της, ἀπὸ τὰς ὁποίας α

Ε

ΠΑΝΤΟΤΕ ἔπεθύμησ
 τίας, διὰ νὰ
 της πόσον τὴν ἀγαπῶ
 καὶ τώρα ὅπως, διὰ τῆς
 με συσαίνει τὸν φίλον,
 τῆς δώσω ἀληθινὴν μα
 δυνάμεις με. ἄς εἶναι
 της, ὅτι ἀπὸ μέρες με
 μα συμβοηθὸς εἰς κάδ
 τὸ ἔχει διὰ καύχισιν,
 διὰ τὴν ἀγάπην της, ἀνα

ἢ ἀξίαν. ὅθεν εἰς ἄπο
 γνωσὶ εἰς ὅλας τὴν κλίση
 κᾶν ἐν παντὶ καιρῷ, δ
 γλυότης, καθὼς καὶ σεβα

Ε Π Ι Σ

Πάραμο

Εἶναι μία μεγαλω
 ῆος, καθὼς τὴν
 τῆς διὰ τὸν ἐδικόν τῆς, με
 ἀλήθειαν τὴν συμπαθῶ
 λείαν παρηγορίαν, δ'χαε
 σιν ὅπῃ ἀπὸ ἀγαθωσύ
 ση. εἰς τὸσον βεβαιώνω
 διαθεμῆος εἰς τὸ νὰ ὑπῆ
 σεβάσμια αὐτῆς προσάγ
 δὲ νὰ τὰ βάλλω εἰς τὰ ἄξ

Ε' τε

Εἰς τὴν ἐκβολικὴν
 κινᾶζει ἢ δ'γύειο
 (Δεῖνος,) ἠθελα νὰ ε'
 δώσω εἰς τὴν ψυχλότης τ
 εἰς τὴν ὀπιθυμίαν τῆς. ἀλλ
 μὲ κᾶν νὰ ἐλπίζω, ὅτι
 ἀφορμὴν μὴδ' ἐμὲ τὴν ἄσ

με μῆρι μόνον καὶ τὴν
 σότερον ἀπ' ἐμὲ ὅτι θυ
 βεβαιώσῃ με τὰ ἔργα
 μίαν κλίσιν ὅπῃ ἔχω
 τίτλος ὅπῃ με ὑποχρ

πικρὰς λέξεις αὐτῶν
 εἰς ὠδύνοκατίας

Η Στέρησις τῶ τ
 ἀναπαύσαι ὁ ἰ
 καθὼς ἐσάθη αἰδοητικ
 τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην
 σως ὁ εἰς τὰ ἄλλα, ἔπα
 ποτερήματά τε, διὰ τὰ
 μεγαλωτάτῳ δ' λάβειο
 ὀλοτελῶς ἢ ἐντιμότης τῆ
 τῆς θλίψεώς της. πλὴν
 εἶω καὶ πληρώσῃ καὶ
 πρέπον εἶναι καὶ δεχθῆ
 σαγμά τε. αὐτὸς δὲ ὡς
 ση, διαφυλάττωντάς τῳ
 ἄλλα ἀνιάρῃ σιωπήμα
 δος, εἰς χαρὰν καὶ δό
 ἐμῶ τῶ ταπεινῶ αὐτῆς

οὐδ' ἐστὶν κλύου

Ε ἰς μίαν τὸσον ἕα
 γῆς εἶναι ἐκείνη

διὰ τὸν θάνατον τῶ ἀειμν
 νατο νὰ δῦρεθῆ μέσον δ
 παρηγορίαν ὑπὸ τῷ φιλο
 ὑμετέρας Πανοσιότητος,
 ὅπῃ μὲ προσφέρει, ἡξδ
 τῆς καρδίας τῆς ἠκασε τῷ
 ἔπος ἐγὼ, διὰ χέος δῶ
 αὐτῷ ἀπείρας τὰς χάρει
 τὸν μὲ ὑπόχρεων, καὶ πορ
 νητῷ μοι προσαγλύτης.
 τῆς ἀσπαζόμενος, μὲν.

Επ

Η Θελα νὰ ἦτον δυ
 ποροθῶν τῆς ὑμετέρ
 κῶς, διὰ νὰ ἀσπαθῶ τῷ
 θῶς πῶρα διὰ τῆς παρῆσι
 πως ἠθελε καταλάβῃ τῷ
 ἀπέλαυσα ὑπὸ τῷ φιλα
 κῶς τῆς ἔπιστολῷ, μὲ τῷ
 συλλυπηθῆ μὲ ἐμὲ διὰ τ
 καὶ τὸ ἀμέτρητον χέος ὅπῃ
 δίαν μὲ, διὰ τὸσας χάρει
 πλοσιόδωρον δεξιάτης.
 θηκα ἀνωφελῆς δῶλός τῆς
 δωάμε Θεῶ νὰ μὲ χάρει
 ἀφορμῷ εἰς τὸ νὰ τῷ δῶ

ΧΑΡΑ

ραν Πανιερότητα να ἦθε
 κὴ μακρομερούσσαν. κὴ
 φιλίω με, ζητῶ δ'λογίαν
 ξιαν, τὴν ὁποίαν με βα
 ρῶς κατασπάζομαι.

Ε' τε

Η Ἐδρώντας ἐγὼ π
 ἐμέ ἢ δ'γνώσκειά τη
 ἔλαβα διὰ τὸν θάνατον τῆ
 το δὲ ἀμφιβάλλω πῶς τ
 θότης αὐτῆς με γράφει να
 πλέον πῶς βέβαιος. Τ
 φύχως, κὴ μὲν ε' μόνον
 της, ἀλλὰ κὴ παρηγορημέ
 ᾠδαμουθίαν, δείχνωντας
 τὸν τρόπον διὰ να θεραπ
 γήν. ὁ Κύριος να τὸν ἀν
 τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα να
 ἐν ὑγείᾳ σὺ πάσῃ δ'δα
 ταπείνωσιν διαμῶω.

Ε' Π Ι Σ Τ

Φιλι

Α Πὸ τὴν ὑσεινήν μο
 ἐκατάλαβε τὸ αἴτιο
 ἀλήθειαν ἢ καρδία της ἐσ

τὸ παρὸν δεῖν δοκιμάσ
 ὅμως νὰ ἐλθῶθερωθῶ
 παρ᾿ ἑν ὅσα μὲ γράφ
 διὰ τὸν Κύριον (Δεῖ
 χαρίσῃσιν νὰ ἐπιτύχ
 καὶ μὲ τὸ τέλος ἀσπ
 της, ἀδελφικῶς αὐτὴν

Η Διαφοραὶ φρο
 νουσι, δεῖν μ
 ὑπόθεσιν, ὅπῃ μὲ ἀ
 τὴν ἐρχομῆν ὅμως ἐ
 λω τὴν δελοῦσαι, δια
 γον ἡσυχος. ἐγὼ δεῖν
 λω τὸ ῥῆχον, ἀλλὰ
 ὅπῃ ἔχῃσι νὰ ἐλθῶν
 μείνης καλλίτερα δελο
 ὀγλίγῳρα, θέλω πάρ
 δέσκεται. εἰς πόσον
 λα ἐλθῶθερως, καὶ θε
 θυμον, καθὼς καὶ ὑπο

Ε Δέχθῃ τὴν ἐπισ
 αὐτὴν τὴν ἀγάπ
 τὸ νὰ βλέπω πότῳ χα

ΧΑΡΑΚ

ἄδολος αὐτῆς ψυχὴ διὰ τὴν
 ὁποῖαν χάριτι θεία καὶ πα
 μὲ μὲγάλω με δ'χαρίσιν
 ἢ πρόβλεψις ὅπῃ ὁ Κύριος
 τὴν προσεχῆ ἀγίαν τεσσα
 ἀκόμι ἔχω τὴν προθυμίαν
 ποιόντι θεμαστέρον, με
 λω (τὸ) τῷ Κυρίῳ (Δε
 ἕός με δ'καίρως τὸ ῥῆχον
 τῆς σείλω, ἐπειδὴ καὶ ἡ φ
 μη γὰρ τὸ ἀλισμονήσω, καὶ
 καὶ ἀναμύω συχνάκις φιλι
 γὰρ ἠμπορῶ γὰρ τὴν δελό

Ε' τε

Εἶμαι πόσον σνοχα
 ἄποκειθῶ εἰς διαφ
 λαβα τὰς παρελθούσας ἐ
 ναμαι γὰρ ἔξαπλωθῶ εἰς
 πλωτῆς εἰς ἕδον πράγμα
 μὲ ἄλλω με γὰρ δώσω τ
 σιν . νῦν δὲ βεβαιώνωντο
 με, σιωτέμνω τὸν λόγον
 αὐτὴν ἀσπάζομαι.

ΕΠΙΣΤ

Ε

ΕΥ' χαρισῶ τὴν ὑ
 δ'εργετικῶ ἐλ
 δείχνει, ὑποχεῶνων
 θειαν μὲν ὅλος συγχ
 θῶς ἢ καλοκἀγαθία
 ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ζητεῖ
 εἶμαι ἀρκετὸς εἰς τὸ
 ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἰχὺε
 ὅπῃ μία ἐνάρετος ψυ
 δικήτης, ἀντὶ τῆς ο
 σότερον τὴν καλῶν πα
 τῆτο, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΜΕ' τὴν πλέον τα
 ἢ ὅποια εἶναι
 μὲν τῆς τῶσαν χαρίτω
 ρα Ε' κλαμτορότης να
 ἔρχομαι καὶ τῶρα να ἀα
 χεῖρα, διὰ τὴν χάριν
 κραν ἀγαθωσύνης
 με με ἀερμιώδτον ἀ
 νίαν τὴν μνήμην, δια

Ε'τέ

Α'Πὸ τὴν προσκυνητῶ
 ρας Πανιερότιτος,
 σὺν δ'εργετῆ τὴν ταπει
 χάειν τις, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο
 πον ὁ Κύριος (Δεῖνα.)
 ρισιότερον αὐτὴν, ὡς τὴν
 ἔδωκα ὅλως διόλα τὸν ἔμα
 τις, ἔπως ἔρχομαι τώρα μ
 νὰ ἀσπαζῶ νοερῶς διὰ τῆς
 αὐτῆς δεξιά, καὶ νὰ τὴν βε

Ε'τέρ

ΕΓ' χαριστῶ ἐξ ὅλης
 διὰ τὴν χαροποιαν ἐ
 εἰ τῆς ἀφίξεάς τις εἰς Κ
 τῆς δ'εργεσίας ὅπῃ ἔκαμψ
 διὰ τὴν χάειν, ὅπῃ εἶχα
 ὅσον θερισιότερον εἶμην β
 τις, ὅσον θερισιότερον θ
 χέος μου, εἰς τὸ νὰ τὴν δ
 ὅπε ἠθέλε με προσάξῃ,

Κανόνες εἰς Ἐπιστολ

ΠΡΙν νὰ ὑποσρῶσω ὅ
 ἐπάνω εἰς τοιαύτῳ

γον να σημειώσω μερ
 ποίς πρέπει να μετα
 ται εις τας ὀπισθολάς τ
 ἀναγκαία ὕλη τῆς ὀπι
 τείας, διὰ τὸτο δὲ φθ
 κὴ κοινὰς κανόνας ὅπῃ
 λας, ἀλλὰ εἶναι χεῖρα
 ταύτῃ μερικῶς. διότι
 τῆς εἰδήσεως, τὸ καθῆ
 κὴ τῆς ὁμοίων, φαίνεται
 να νεανίζεταί, κὴ με τῆ
 τῆταις ὁμως τῆς πραγμα
 πτωδῶ, κὴ σεμνότητα.
 χειρίζονται ὑπόθεσες,
 μερικὸν καλόν, ἀλλὰ κ
 λῶ ὕλῃ εἶνα σφάλμ
 μεγάλῃ ζημίαν, κα
 εἰς ταύτῃ τῆς πραγμα

Πρῶτον. πρέπει ὁ
 κείνος ὅπῃ ἐνεργεῖ δι
 εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς
 ἢ ἐκβασίς να ἦθελε γ
 νολογηθῆ. καὶ ἀγκαλ
 πρέπον ποτὲ να περιπ
 νηείας, καὶ τὸ δόλῃ,
 λειᾶται εἰς τὸ σκότος.

Δεύτερον ἐκεῖνος ὅπῃ

τείαν, πρέπει να ἔχη μα
 μελιωμένη εἰς ταῖς ἰσοεἰα
 λιτικαῖς, ὅπῃ ποιοτήτερα
 λες, διὰ να μὴ πέση εἰ
 να διεπατῆ διὰ τῆς ἰδι
 να τῷ ποροξενήσῃ τὸ κέρδο
 ταλαμβωῆ με ποῖον ἀν
 γνωεῖζῃ δεῖ τίνος ὕλης
 κοινῆς, ἢ μερικῆς. διότι
 συμπεράσματα. εἶναι ἀνά
 τῆς τὸ κύριον ὄνομα τῆς
 καθῶς, ἀδελφείματος γ
 χείρισις εἶναι διὰ πέλησι
 ματα, διὰ να δίδῃ καθ
 ἐπισολῆς, πρὸς τὸς ἀπὸν
 πει να τὴν γραφή χωεῖς

Τεῖτον. ἢ δὲ γλωττία τ
 τείας, δεῦν πρέπει να εἶνα
 πον, ἢ ὅ,τι λογῆς εἶναι ε
 διάφοραις διήγησες. ἔτε εἶ
 ται τινὰς μεταφοραῖς, ἔτε
 κα, ἀλλ' ἢ φράσις πρέπει
 θαρὰ, καὶ σαφῆς, καὶ να
 ταπεινά, ἔτε ὑψηλά, ἀλλ'

Τέταρτον. ἢ ἀργητα
 σολὰς εἶναι ὑποφερτῆ, ε
 τείας ποροξενεῖ μεγαλωτάτ

Πέμπτον . ανίσως
 πρέπει να αποδύγη
 σιωπομίαν , εις τῆταις
 να ἔχη τόπον ἢ περλα
 ποτε καλόν να μὴ κλί
 γολογίαν , καὶ λακωνισμ
 φη τόσον , ὅσον ἢ χρει
 αὐτῆς κατάσασις ζητεῖ
 βαίνει καμμίαν φοραὺν ,
 διάφοραις ὑπόθεσεσ πορ
 Επισολῶν , εἶναι ἀνάγ
 ᾠδύγραφα , ἢ με ἀει
 ζεται ἢ μία ὑπόθεσις
 θεσιν ὅμως τῶν πλέον
 ὑπὸ ὅλαισ ταῖσ ἄλλαισ
 λει να γράφη , πρέπει
 ἀρχὴν τῆσ ἐπισολῆσ ,
 πλέον καὶ πλάτος .

Ἑκτον . ἢ ψυχρότη
 περισσότερον ὑπὸ κάθε
 πισολάσ . διατὶ αὐτῆ
 γλῶ πῖσιν εἰς ἐκεῖνον
 ἐκεῖνος ἀναμῆρει ἀπ' α
 φράσιν , ὅπῃ να φανερώ
 λικεινεσάτην .

Ἑβδομον . ἢ θετικῶ
 ἀφανισμὸσ τῆσ πραγμα

Χ Α Ρ Α

γαλωπάτη εἰς τὸν παραγμ
 ταν ἔχη εἰς τὴν δούλῃ
 συμβοηθῆς.

Ὁ γδοον τέλος πάντων
 γεάφη ὁ παραματότης σ
 εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς παρα
 φεια, διατι ἀγκαλὰ κῆ
 ὑποδείχνει ἀγγίνοιαν εἰς
 ὅπῃ τὴν σωθέτσειν, εἰς
 θέλει εἶναι ὁ Ναυκράτης
 ἀκίνητον τὸ καράβι τῆς
 σον τῆς θαλάσσης τῆς σ
 τὴν παραματεῖαν εἰς τὸ
 λιμένα τῆς ἐπιθυμητῆς
 αἰτία εἰς τὸ νὰ πολυπλασ
 σολαῖς, μέλλωντας ἢ μί
 κῆ εἰς τῆτον τὸν ἕρπον εἰ
 μίαν φορὰν διὰ εἶνα τέτο
 δὲν ἠμπορῶν με εὐκολίαν
 τέρας. ὅθεν ἡ παραματεῖ
 ἠμπορῶσε με εὐτυχίαν νὰ
 τοιαύτην ἀφορμὴν, ὑποδε
 τῆς, ἢ δύσκολος, ἢ κῆ ἀ

Ἡ ἐπιστολὴ λοιπὸν τῆς
 εἶναι σαφεστάτη, ἄδολος,
 φυσικὴ, ὅχι μετέχνην φ
 χασμὸς σωετῆς, καὶ φρ

σωτόμος, ἀλλ' ἕτε π
 στον, ὅσον νὰ φθαίη
 τείαν, καὶ τὰ αὐτῆς δί
 ρειζόμενος ὁ πραγμα
 προειρημύων κανόνων,
 γοντα, προὔποθέτωντα
 δικαιοσύνη, διὰ τῆς
 ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ κα
 πραγματεία τα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολή ὅπερ γράφει
 σωξοφία ὅπερ
 Πραγ

Ἐντιμώτατε καὶ χησιμ

Επειδὴ ἄποφασίσα
 Πραγματείας, ἐ
 καὶ ἔλεος τὰ ὑψίστα Θεῶ
 μας πρὸς κοινὴν δ'χαρῆ
 ται εὐλογον νὰ δώσωμε
 χησιμότητά τις με τὸ π
 τὴν προσκαλέσωμε, ἐα
 τὴν δ'λόσιν μας· βεβ
 μεν λείπει ἐκ μέρες μας
 ὀπμέλειαν καὶ φροντίδα

Χ Α Ρ Α Κ

ἢ θελε καταδεχθῆ να μᾶς
 δικήμας υπόθεσις . ἢ τῆτο
 δοκιμῶ . ἐπειδὴ τοῖτο
 ἐνεργήσωμεν εἰς πάντα με
 καρδίαν , καθόσον εἶναι
 νεργῆντος πάντοτε τῶ Κυ
 θέλει εἶναι πρὸς δύο τὰ
 σιν , ἢ ἀξιπλέον τέσσα
 λε πρὸς τῆ με διαρείαν κα
 τῶ σωήθειαν τῶ τόπος ,
 γύησιν , εἰὰ ἢ θελε ἔξῃ
 αὐθεντία της δὲ ἢ θελε
 ἐδῶ κάτω βλέπει ἢ τὰς
 ὁποίας θέλει δώσει πίστι
 καταδεχθῆ λοιπὸν να μᾶ
 ταῖς προσαγαῖς της , ἔξῃ να
 πως τῶ καθαρότητά μας
 εἰδησίν της σημειώνομεν ἐδ
 πραγματειῶν ὅπῃ ἔχουσ
 καρδίας αὐτῶ ἀσπαζόμεν
 Εἰς

Υ' πογραφὴ τῶ δέλε της (

Υ' πογραφὴ τῶ δέλε της (

Απόκλεισις εἰς τὴν

Ἐντιμότητα

Εδέχθην τὴν τιμὴν
 μὲν Νοεμβρίου
 χαρῶν μετὰ τὴν αὐθιγὴν
 σιν, δεόμενος τῶ παντὸς
 τὴν τὴν νέαν Συμφωνίαν
 ὀπιθυμητὰς καρπὰς ἵνα
 τῶ, καὶ εἰς ἀχαρείσῃ
 πὸ μέρες μετὰ δὲ ἔλε
 σαν ἀποσημείωσιν ἡ
 τῶ ἄλλων ἀξιοκρατικῶν
 ἡθελα διωκηθῆναι ἡ
 με, προσφέροντας καὶ
 μου εἰς πᾶσαν προσ
 σάσεις. καὶ διὰ τῆτο
 τε καὶ ἡ αὐθιγία σα
 με, μὴ δίδοντες π
 ὡδὰ εἰς τὴν κάτωθε
 τὴν ἐντιμότητάσας,
 1759. 25. Γαλλ.

Χ Α Ρ Α

Ε'τέρα κατ'

Α' Ποκεινόμμος εἰς τὴν
 Μαρτίαν, εἶμαι
 τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν τῆ
 μὲ τῆ Κυρίας (Δεῖνος .
 Ὀτυχῆ με πᾶσαν καλλι
 νίσως με γνωρίζει ἀρκετ
 λούσιν, ἃς με προσάζη
 βαιώνω, ὅτι θέλει εὔρει
 τὸς ἐδικὸς με τὴν πρέπε
 θυμίαν . καὶ εἰς πᾶσαν
 πῶσαθῆ, δυνὲ θέλω λ
 πισωθῆ πόσον εἶναι ὅπι
 χία της . εἰς τόσον δὲ νὰ
 ἀπλᾶ λόγια τῆτα ὅπῃ π
 προβλέφει τὰ κάτωθεν σ
 νὰ με τὰ σείλη με πρῶ
 νὰ βάλῃ ὄλιω τὴν ὅπι
 σεκά, καὶ εἰς καλὴν τιμ
 λω ἄλλο, ἐπειδὴ γινώσκα
 ὅπῃ ἔχει εἰς τέτοιον εἶδος
 στον φροντίζει διὰ νὰ μεί
 μῆος . διὰ τῆτο τελειώνω
 ἄποκρυσιν, καὶ ἀπειβῶς α

Ἐπιστολή μετὶ τῶν ὁποίων
πρώτῳ φοράν παρ

Εἴχοντας μερικὰ
κῆ μαθὼν ὅτι
μὲν, διὰ τὰ ἔτυχε τῶν
(Δεῖνος) διὰ τὰ αὐτὰ
πῶσα εἰς ἀξέδοσιν τῆς
εἰα ὡς ἢ ἔσωθῃ
ἀγκαλὰ διάφοροι ἐδῶ
νήσῃν διὰ τὰ τῶν σείλα
αὐτῶν διάφοροι μετὰ ἔπορα
κεῖνα τῶν τιμιότητά της
λα, ἀλλὰ τὰ εὐρω εἰς
καὶ ὀπιμέλειαν εἰς τὰς
ἀδεταὶ τὸ τίμιόν της ὅ
ἐξῆς εἰ μόνον ἀλυτος
ἀπ' αὐτῶν εἰς πᾶσα
μέρη, ἀλλὰ θέλω φρον
λας φίλας μετὰ τὰ κάμει
τὰ ἢ θελον ὀπιμεληθῆ
λιώτερον ὅπῃ ἢ θελε τῆ
τιμῶν, ἀλλὰ παραιτῆ
κῆ τελείαν γνώρησιν της
εἴση θέλει μετὰ τὰ φων
τείαν, πλῶν τὰ εἶναι
εἶναι δυνατὸν τὰ κατα

Χ Α Ρ Α Κ

ἔχω, ἐπειδὴ καὶ τὸ παρ
 τῷ. εἶδὲ καὶ βέχει ἀργυ
 μὰ σείλει τὰ μεξήτια. καὶ
 ἀποφασίσῃ νὰ τῷ φωνί
 τὰ μαλίς, διὰ νὰ μὴ χ
 λω τῆς τὸ ἔχει διὰ χά
 χεώσῃ θεασότερον, καὶ
 μὴ καὶ τῷ σιγερταύ. ἀν
 σιν καὶ εἰδῆσιν διὰ ταῖς
 ὅπως αὐτὸ ἠθέλον εἶναι πο
 φέρον μὴ νὰ κάμω ὀπιχει
 τῷ νὰ μὲ ἔχη εἰς τῷ
 τα πρόθυμος καὶ

Εἰς

Ἀπόκρῆσις εἰς

Η Ξιώθῃ τιμίαςτης
 γραμμύης, καὶ ἀνα
 τὴν ἀγαθότητάτης, ὅτι ο
 αὐτῷ τὸ ὑπεκείμερόν μου
 μῶ, ὅπῃ ὄχι πάντοτε εἶ
 εἰς ἀδύδοσίν μου μερικὰ ρ
 πετὰν (Δεῖνος) ὅστις κατ
 μῶς ... ἐγὼ τὴν δὲ χαρ
 μὲ ἔκαμε, προκρίνοντάς μου
 μῶς τῆς παρέσης πόλεως.
 εἰπὼ ὅτι μὲ ὑπεδέλωσον

καὶ εἰς τὴν εὐνοϊαν τῆς
 σεις ἴαθ' ὁ δυνάμαι,
 τὸσον εἰς τὴν πέλησιν
 νησιν τῶ πρᾶγματος ὅτι
 θῆ καὶ μετὰ τὸ ἔργον, ὅ
 θέσεις τῶ φίλων μετὰ
 πρᾶποιᾶμαι ὡς ἐδικήν
 πειδὴ βλέπω, ὅτι τὸ
 ναι πρὸς ὄφελός της, ἐ
 τῶτο δὲν ἀνέμεινα τὴν
 ἐπρόβλεψα, διαὶ νὰ ἴ
 διατὰ αὐτόθι, καὶ θέλ
 χομῆλω Πόλιτζαν. τὸ
 τζαίς ... καὶ τὴν ἔσωθ
 το θέλεις ταῖς περάσε
 μετὰ τὴν εἰδήσιν. ἐδῶ κα
 πρᾶγματειῶν, καὶ ὅλος
 της, ἀκρεβῶς αὐτὴν κα

Επιστολή πρὸς τὸν πρᾶ

ΕΓεισκόμῳ χωρὶς
 πηρετεῖ εἰς τὸ νὰ
 ρὸς τῶ Κυεῖς (Δεῖνος,
 πεταῶν (Δεῖνος) τῆς ἔσε
 τζα καλὰ κυβερνημῆλω
 τὴν ἀντίκρυς μάρκαν. ὅ
 διον, θέλει φροντίσει νο

ΧΑΡΑ

νίω, καὶ νὰ ἀπολαθῆσῃ δὲ
(Δεῖνος,) διὰ δὲ τὰ ἔξ
λαί ἀχροικηθῆ με αὐτόν.
παρὸν, ἔξ ὅλης καρδίας.

Ἀπόκρῆσις εἰς

Εἴλαβα τὴν Κασέλλα
βερνημύλιω, καὶ δὲ
καθὼς με ἐπρόσασε με
τὴν ἀπόκρῆσιν ὅτι ἐκατὰ
ἀπέσει καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον.
ἀχροικηθῆκα με τὸν αὐτό
πόσον εἶμαι πρόθυμος εἰ
ὰς με προσάξῃ ἐλύθέρω
εἰς ὅσα εἶναι τῆς δωάμε
πάντοτε ἔτοιμον, καὶ μύω

Ἐπιστολὴ πρὸς ξεπε

Εἴσοκρῆμος εἰς τὴν
τινας ὑποθέσεις με
δὸν αἰ πραγματεῖαι δέξο
αἴτιον σοχάζομαι νὰ πρα
μεξήτῃ, καὶ ἀπὸ ταῖς ὀλί
λωντας λοιπὸν νὰ διαξίφ
κεῖνα εὐλογον νὰ τῆς δώσ
ὡσαὺ ὅπῃ ἢ αὐθεντία τῆς
εἶδη, καὶ διὰ τῆτο σημειώ

ἐκάστης πραγματείας.
 της ἔγραψα, ἢ δὲ ἐντι-
 μὲν εἶναι τὶ πρὸς συμφε-
 ἑλιδθερίας· ἐπειδὴ γιν-
 σιν ἔχω εἰς τὸ νὰ τὴν ο-
 πὸν τὴν δικαίαν, ἐπε-
 πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν
 μίαν της ὑπόκεισιν, καὶ
 σάγματάτης, καυχῶμ

Ἀπόκεισιν εἰς τὴν αὐτὴν
 νὰ φωνίσῃ μ

ἈΠὸ τιμίαν της σι-
 πω ταῖς τιμαῖς
 μύαις· ὅθεν διὰ νὰ
 πραγματεία, τὴν παρα-
 βαρέλι ὑπὸ τὸ (Δεῖνα
 εἶναι ἐκλεκτόν· καὶ σέλλα
 ἄς ἔχω καὶ τὸν λογαριασ-
 χαρίσῃσιν εἰς ὅποιον δ-
 δοκιμήν· καὶ εἰάν εἶναι
 γράφει διὰ φειασότερον
 εἴζη ἄξιον εἰς καμμίαν
 σάζη ἑλιδθέτως, καὶ θε-
 τα ὅπῃ τῆ παρόντος, καὶ
 μῦος εἶμαι.

Χ Α Ρ Α

Επιβολή, με τὴν ὁπ
πραγματείαν, ὁπ
ριασμό

Δ Εὐ ἔγραψα εἰς τὸ
εἰσκημὴν ὑπερημύ
γὴν. τῶρα δὲ με τὴν παρ
νερώσω, ὅτι ἀπὸ πᾶσα
σέλλω πρὸς αὐτὴν διὰ
κασέλλαις με διάφορον π
μειώνω, τὰς ὁποίας ἐπ
ἐφόρτωσα εἰς τὸ (Δεῖνα)
τὴν ἀπέναντι μάρκαν. κα
λεις ἀκολυθήσει τὴν ὀρ
(Δεῖνος.) τὴν ὁποίαν ὑ
βες ἀπὸ τὸν αὐτὸν, δίδω
δὲ τὰ ἔξοδα ὅπῃ ἤθελες κ
εἰς τὸν λογαριασμόν τῶ αὐ
ρὸν δὲ ἔχω νὰ τῆς σημε
βαιώσω πάλιν, ὅτι εἶμα
ορισμέσσε.

Ἀπόκρῆσις εἰς

Α Πὸ τιμίαν τῆς σημε
διὰ λογαριασμόν τῶ
ράδωκε τῶ (Δεῖνος,) ἢ ἐ
ξύλον δύο κασέλλαις με δ

ρα δευ' εφθασαν· και
 τλω προς αγω τω φίλα
 κηθη η δια τα εξοδα
 λειπωντας να δωσω η
 το κατ' οδον της· ταυτη
 ητι το παρον κανει αξ
 τλω ασταζομενος μνω.

Επισολη με τλω οπ
 δια να τ

Η Τιμια της Επισ
 με εφοφθασεν
 ρα να ελαβεν απο τον
 ητι τλω Πολιτζαν οπε
 εξοφλησε τον περασμεν
 μνω τλω ειδησιν· η ο
 εσειλον ελαβαν ολιγω
 διον· αλλα τετο ηθελο
 και αυτο το ρεχον δευ'
 καλλιτερον χρωμα· εδ
 μικρω φατεραν, δια ν
 ριασμον με να τλω εχα
 παρακαλω να βαλη ολ
 να ειναι το παγμα κα
 τισει χωρις αναβολη
 ηθελον εξοδωση δι α
 θελω λειπει παλιν να

Χ Α Ρ Α

ριαστοτέραν ποσότητα τωρά
της ἄποκρυσιν διὰ τὴν τω
μω καὶ ἐγὼ τὸ χρέος με τω
κυσαν ἐτοιμότητα, καὶ μὴ

Ἀπόκρυσιν

Εἴλαβα ἀγαπητὴν τῆς
κείνομαι, ὅτι ἔλαβα
τὰ φλωεῖα καὶ τὴν τῆς
τῆς με εἶχε σείλη, καὶ με
μεταξὺ ἡμῶν περασμῶν
συν ἡ ζημία ὅπως ἔξεσον
διον. τῆ δὲ τῆς ποιότητος
ἡ αὐθεντία τῆς, ὅτι δὲν ἔ
δύαμιν, ἀλλὰ καλλιώτερο
καὶ διὰ τὸ μὴ λείψω ἄπο τῆς
σισα καὶ τὸ ἐπῆρα. ἔλαβα
θὺς ἔκαμα τὴν τωρόβλεψί
τὴν παρῆσαν δὲ καιρεῖαν.
δικαίτα καὶ τὴν ἔσω
τὸ κατὰ δόδιόν τῆς. Λαμβάν
νῆ δὲ χαιρεσημῶν καὶ πάντα
ὅσον ἦτον δυνατὸν νὰ εἶναι
καλαῖς τιμαῖς. ἀναμῶν λ
ειλαβίω τῆς, καὶ ὅτι ἐπῆρασ
σότητά τῆς, καὶ τῆς πλέον
σιωτέραν τωροαγλίω τῆς. αἰ

ὡς κάτωθεν. Ἐπὶ τὰς δὲ
 καὶ τὸ παρὸν εἶναι εἰς τὴν
 εἰς εἰδησίην της, καὶ ὅλος
 της, εἰλικρινῶς καὶ ἄπο κα

Ἐπιστολή, μετὰ τὴν ὅπου
 διὰ μετῆς

ΠἘμπερὶ τὴν ἔσωθον
 εἰς... ὅπως ἐμ
 διὰ τὰ τὰ λάβη ἢ ἐντι
 (δεῖνα) εἰς διαρείαν ἢ
 τὴν δείξει εἰς αὐτὸν διὰ
 ρωμῶτης. καὶ λαμβάν
 εἰς τὸ τὰ λάβω, δίδωντ
 καὶ τύχῳ δὲ θελήσει
 της θέλει κάμει τὰ πορ
 τόπος, καὶ θέλει μετὰ σείλ
 διὰ τὰ ζητήσω ἐδῶ ἄπο
 αὐτῶ, ὁμοῦ καὶ τὴν ζημ
 διὰ τὸ κατεπεῖγον τῶ κα
 κατασπάζομαι.

Ἀπόκρισι

Εἰ λαβα τιμίαν της
 τζαν διὰ φλωρία
 ὅς τις ὑπερέθη, καὶ εἰ
 πληρωμὴ μετὰ πᾶσαν

Χ Α Ρ Α Ι

εἰς τὸ νὰ λάβῃς. καὶ ταῦτα
 δίας αὐτὴν ἀσπαζόμενος.

Ἄλλῃ κατ' αὐτὴν

ΤΗΝ Πόλιτζαν ὅπερ
 σωξόφουε δια φλα
 δον ἠθέλησε νὰ τὴν πλη
 τὰ μάθει ἢ ἐντιμότης της
 τα ὅπερ τῆς σέλλω. δια τ
 (δεῖνα) νὰ κάμῃ τὴν ὅπι
 τας, καὶ μύω εἰς τὰς ὅρισ

Ἐπισολὴ εἰδήσεως πρὸς
 μεξήτα ὅπερ τὸν κά

Η Παρῶσά με εἶναι
 μα, ὅτι ἔλαβον ἐ
 φλωρία καὶ τὰ ἔδωκα
 ξήση αὐτῆ ἢ ἐντιμότης τ
 ρίαν ἡμερῶν καθὼς κα
 ἔσημείωσα. ἀξιοκαλῶ λ
 νὰ τὴν δεχθῆ, καὶ νὰ ὑπο
 νὰ κάμῃ τὴν πληρωμὴν
 αὐτῆς ἐτοιμότητα, δίδοντας

Ἀπόκρῆσις εἰς

Ε Πλήρωσα τὰ κύρ ()
 τὰ φλωρία καὶ

ὅπισθολην εἰδήσεως σημε
 ἄλλω κατ' ἰδίαν γεγρα
 τῆς ἔδωκα χρέος δι' αὐτ
 ἀναμεταξύμας οἱ λογα
 θῶς μὲ τὴν ξεχωριστὴν
 ὑπὸ τῆτο ἄς βεβαιωθῆ
 φροντίδα με διὰ τὴν τιμ
 στον εἶμαι πρόθυμος εἰς
 μὲ ἔχη εἰς τὸ ἔξῃς εἰς
 τῶν αὐτῆς φίλων, καθ
 ἀκρεβῶς αὐτὴν ἀσπαζόρ

Παράδειγμα
 1756. 17. Σεπτεμβρ. ε

Βλέπωντας τὴν παρ
 εἰς διωρίαν ἡμερᾶ
 κύρ (δεῖνος) φλωρία
 διὰ ἄλλα τόσα ὅπου ἔ
 (δεῖνος,) καὶ μετῶνταί
 τῆς γράφω, καὶ ὑγίαινε

Ἐδῶ
 ὅπῃ

Πρώτη
 Πρὸς τὸν Κύριον (Δεῖ
 Εἰς Βενετία

Χ Α Ρ Α Κ

Εἶδὲ καὶ θέλεις νὰ
εἶπὲ

Βλέπωντας τὴν παρε
τζαν, εἰὰν δὲ ἐπλή
λεις μεξήσει διὰ μίαν κ
εἰαν ἡμερῶν τὸ κῦρ
κὴ τὰ ἐξῆς ὡς ἀνωθεν.

Εἶδὲ καὶ θέλεις νὰ
εἶπὲ :

Βλέπωντας τὴν παρεῖσ
εἰὰν δὲ ἐπλήρωσες
δολτέραν, θέλεις μεξήσει
ραν εἰς διωείαν ἡμερῶν .
φλωεία κὴ τὰ ἐξῆς

Γέρον ὅτι τὰ ἀνωθεν
πὲ κατέσρωσα, δὲ ὑπὸ
διὰ νὰ ἰδῆ καθ' ἑῶας τὴν
φράσιν ὅπῃ πρέπει νὰ μ
ματρίται. οἱ ὅποιοι τὰς
ναὶ ἀναείθμηται, πρέπει
τὴν Ἐπιστολὴν με ἀπλότ
ξίαν, καὶ χωρὶς νὰ ταυτ
ὑποθέσεως. διάφορα εἶνα

πραγματείας, ὅπῃ καὶ
 διάφορα θέματα, καὶ δ
 μῦθον εἰς ἐμὲ, ἀλλ' ἔτε
 ραδείγματα, ὅσα εἶναι
 ζῶσι τὸ θέμα εἰς τὸν γ

Περιπλέον εἰς τὰς Ε
 δὲν πρέπει τινὰς νὰ δ
 γράφοντα ὅπῃ μεταχειρ
 του, καὶ μάλιστα Ἰτα
 Μάρκαν, Νόταν, Κα
 Κομμέρτζιο, καὶ ἄλλα
 τούτης ἔχει χέος νὰ
 ὅπῃ εἶναι πλέον κοινοί
 ται ὑπὸ ὅλης. ὅταν εἶ
 ὅλα τὰ ἄλλα Εἰς τὴν ἔ
 ὑποθέσεις τῆς πραγματ
 ξες ὅπῃ ἦτον διωρισμῶ
 πράγματα καὶ τὴν σωθ
 βασιλεύσεως, ἢ ἑτέρας
 πῶρα δὲ πρέπει ἡμεῖς ν
 τὴν σωθῆκω τῶν ἄλλ
 εἶναι θαυμαστόν. ἐπειδὴ
 τὸς ἀνθρώπους διὰ τὴν
 καὶ ἀνταπόκρισιν. καὶ α
 εἶναι τὰ σημεῖα ὅπῃ φ
 ψυχῆς, διὰ τὸτο ἠμπορῶ
 ταῖς εἶναι ὡσανὺ μία ζα

ΧΑΡΑΚ

καθὸ ἡ γλῶσσα εἶναι ὁ
 τὰ χρώματα. τῶρα ἀνίσ
 ρον τὸν ἐδικόν μας, ὅπῃ
 μὲ τὰ ἐδικά μας χρώματα
 μας, ἠθέλαμε δώσῃ
 τῆς πραγματείας, αὐταὶ
 δεῖν εἶναι γνωσαὶ εἰς ὅλα
 λω σύγχυσιν, καὶ ἀπο
 τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ γ
 χρώματα, ὅπῃ νὰ εἶναι
 ὅπῃ χωρὶς δυσκολίαν νὰ
 νωνται οἱ σοχασμοὶ καὶ τ
 νόσ. καὶ ἀνίσως μίαν φορ
 ἀπὸ ἡμᾶς τὸ ὅλον, δεῖν
 τῶρα καὶ ἡμεῖς δανειζόμεθ
 μέρος.

Επιστολή Φειδερίκας
 σίας, πρὸς τὴν
 τερίναν Β'. Α
 σῶν τ'

ΚΥΡΙΑ Α'

ΕΓὼ πρέπει νὰ
 Αὐτοκρατορικῶ
 χάειν, ὅπῃ μᾶ ἔκαμε
 συγγραφῆς της ἐπάνω ε
 σατέ μοι νὰ σᾶς εἰπῶ,
 μα, ὅπῃ ὀλίγα πρὸς
 μου, καὶ ἐγὼ πολμῶ
 ἢ Αὐτοκρατορικῆς Μ
 Αὐτοκρατορίας, ὅπῃ
 καθὼς εἶναι ἐκεῖνο, ὅπ
 λαιοὶ Ἑλλῆνες, ὅπῃ ὀ
 ἀρετικῶ, ἀποθεώνασι τ
 νωντας τὸν πρῶτον τόπο
 πᾶ τῆς ἐσοχάζοντο νὰ
 τῆ ἀνθρώπινε Γένε.
 Αὐτοκρατορικῆς με
 Δυκέργε καὶ Σόλωνος
 εἶα, νὰ ἀναγινώσκω
 ὅπῃ ἑκαταδεχθήκατε νὰ

ΧΑΡΑ

σᾶς προσφέρω ὀλιγώτερον
 θηκα ὡσάν να ἦτον γε
 στον κάλαμον. Σᾶς ὁμολο
 βος ὄχι μόνον διὰ τὰς
 κῆ γλυκύτητος, ἀπὸ τὰς
 πηγάζοντας αὐτοὶ οἱ
 τῶ τάξιν, κῆ εἴωσιν τῆ
 λῶ καθαρότητα, κῆ σαφ
 εῖς ὄλῶ αὐτῶ τῶ σω
 ρον πολυμάθειαν, ὅπῃ
 μῆν.

Εἰ γὰρ ὦ Κυεῖα ἐσοχα
 τῶ κατὰσασίν τε, κῆ δὲ
 θε τόπος χρειάζεται μερῶ
 ζητῆσαι να συγκλίνῃ ὁ Ν
 ρα τῆ Γένεσ, καθὼς εἴω
 εῖς τῶ γῶ ὅπῃ γεωργε
 εῖαις, ὅπῃ ἡ Αὐτοκρατο
 χειεῖται μόνον να ἀνα
 ὁποίας ἡ φρόνησίς της τῶ
 θυύεται. Ἰέλος πάντων,
 τελέστατα δὲ γνωρίζω τὸ
 ὅπῃ αὐτῆ κυβερνᾶ με τὸ
 γνωρίζω ἀρκετὰ, διὰ να
 βερνηθῶσι με τὰς ἐδικές
 ναι ὁ λαὸς ὁ πλέον δὲδα
 ἐπειδὴ ἡ Αὐτοκρατορικὴ

να ἡξόρη ὅλον ἐκείνο
 να εἰς τὸ τέτοιον παρᾶ
 να σᾶς τὸ εἰπῶ καθ

Εἶναι δὲ τῆτο, ὦ
 μοι συνθεμῶοι ἐπαύα
 τῆ ἐχεδίασεν, ἔχουσ
 λας, δεῖ να βαλθῆν
 ρες τῆς τόπας, καὶ πισ
 ὑπὸ ἐκείνο τὸ καλόν,
 μοθεσίαν, τῆς μῶοι
 μία Ἀκαδημία Νόμο
 εἶδησιν αἰ διδασκαλία
 ζωνται εἰς Ρήτορικόν
 νο τῆ Κεῖτῆ. Δια ὅ
 Νόμοι, συμβαίνουσι π
 λαις, ὑποθέσεις συγκε
 ταῖς ὁποῖαις ἀρέπει να
 τὸ βάθος κάποιων πη
 Ρήτορας, καὶ Κεῖτῆς

Ἰδὲ μὲ γυμνῶ τῆ
 πῆ ἡμπορῶ να εἰπῶ
 Μεγαλειότητα, δηλαδ
 Ἀπομνημόνωμα τῆς α
 ὅπῃ καταδέχεται να
 λάττεται ὡσανᾶ μία
 πλέον σαφῆς εἰς τῆ
 τον, ὦ Κυρία, κανόν

ΧΑΡΑ

τὴν θαυμασμόν μου, τῆς
λὸν, ὅπως αὐτὴ κάνει μ
της λαός.

Ὡς δεχθῆ με τὴν σ
θίαν τὰς μαρτυρίας τῆς
τιμῆς, με τὴν ὁποίαν κ

Τῆς Αὐτοκρατορικῆς τ

Ἡ γὰρ
Σύμ

Ο Κόμης Σόλμη
 Πρασίας, σέλλα
 σολνώ εἰς τὸ
 τῷ ἔγραφε

ΕΓὼ σπαράζω ν
 τάσας τὴν Εἰ
 Κύριός μου ἔλαβε τὴν
 ἐκείνῳ, μετὰ τὴν
 Μεγαλειότης ἠθέλησε
 σολνώ τῆς ἐρμηνείας τῆς
 νέας Νομοθεσίας, καὶ
 δοθῆ εἰς τὴν Αὐτοκρ
 Αὐτὸς προθέτει μετὰ τὸ
 μα ὅπως μὲν ἔπεμψε
 ξιν ἀνέγνωσα τὸ σύγ
 ραμα. ἐγὼ δὲν ἠθέλησα
 νο, ὅπως σοχάζομαι
 ὑποφιαθῆ ὅτι νὰ εἶ
 ἀλλὰ ἠμπορῶ νὰ τῆς
 τὴν μετριοφροσύνης
 ἔχει ἰχμὺ, καὶ ἐνέργ
 οῦός μεγάλος ἀνθρώπου
 ὅτι ἡ Σεμίραμις ἐκυβ
 σίλισσα Ἐλισάβετ ἀπ

Χ Α Ρ Α Η

τικὴν. ἢ Αὐτοκρατορίας
πολλῶν σαθερότητα εἰς τ
της . ἀλλὰ καμμία Γα
μοθέξια . αὐτὴ ἢ δόξ
τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς
σρέπει .

Τ Ε Λ

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

30

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

00700007983

